

ميو
جگه رگوشه كه م

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی پُوشن‌بیری

*

خاوه‌نی ئیمتیار: شهوکت شیخ یه‌زدین

سهرتووسیار: به‌دران ئه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شهقامی گولان، هه‌ولێر

ئىستىرد لىندىرىن

مىو

جىگەرگۆشەكەم

رۇمان بۇ مىندال و مىردمىندال

وهرگىرانى:

له سویدییه وه بۇ عەرهبى: فازیل جاف

له عەرهبى بۇ كوردى: مهحمود زامدار

ناوی کتیب: میو جگه رگوشه کهم - رۆمان بۆ منداڵ و میردمنداڵ
نووسینی: ئیسترید لیندگرین
وهرگیرانی له سویدییه وه بۆ عهره بی: فازیل جاف
وهرگیرانی له عهره بییه وه بۆ کوردی: مهحموود زامدار
بلا وکراوهی ئاراس - ژماره: ۸۹۰
ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل + بۆکان نووری
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: کارزان عهبدولحه مید
بهرگ: مریه موته قبیان
چاپی دوهم، ههولیر - ۲۰۰۹
له بهرپوه بهرایهتی گشتیی کتیبخانه گشتیهکان له ههولیر ژماره ۸۸۵ ی
سالی ۲۰۰۹ ی دراوهتی^۶

پېرېست

۷ به شەو و پوژ... دەگەپى
۲۷ مىرامىس
۳۷ ئەو ئەستېرانەى گوى بۇ ئاوازەكانت رادەدېرن
۴۵ ئەو بېرەى بەشەو قسان دەكا
۵۹ لەنىو جەنگەلە تارىكەكەدا
۷۷ بالندەى فرۆسمېنراو
۹۹ لەنىو قوولتېرن ئەشكەوتى رەشتېرن چىادا
۱۱۳ چنگرۆكى ئاسنېن
۱۲۵ شمشېرىكى سامناك
۱۴۳ كورم ... مېو
۱۵۹ لەباتى پېشەكى

بہشہو و رپوژ... دہگہری

ئايا كەسى له ۱۵ى ئۆكتۆبەرى پارەو، گوئی له رادیو بووه؟ ئەى كەسى
گوئیستی قسه و باسى خەلك بووه كه: له بارهى منالئىكى گوم بووه وه
دهوان؟ پۆلىسى ستۆكهۆلم له منالئىكى تەمەن نۆ سالهى ناو «بوفيلهیلْم»
دهگهړئ. له uppland sgatatan-13 وه و له سعات شهشى دواى نيوهړۆى
پيړئ له مال دەرچوو. ئەم منالە قژەكهى سوورفەله و دوو چاوى شينه،
پانتۆرىكى كورتى رەنگ به پووى و كراسيكي ژيله يى له بهره و شهفقه يه كى
بچوك و سوورى له سەر. تكايه هەر كەسى شتئىكى له باره يه وه ده زانى، با
پۆلىس ئاگەدار بكاتەوه.

به لام تا ئىستا هيچ زانياريه ك له بارهى «بوفيلهیلْم ئۆلسن» هوه
نهگه يشتوو... ئەمەيان دووباره دهكردهوه... ئەم رازهى «بوفيلهیلْم» هەر له
ئەگەر و مەگەر دايه، چونكه به يه كجاره كى له بهرچا و نه ما و بزربوو،
كەس ياش نازانى له كوئيه، كەس ياش جيگه ي نازانى تەنيا من نه بئ، چونكه
من بوفيلهیلْم.

به دهسكى ميبه وه، ده بوايه «بينكه» ئاگەدار بكمه وه، چونكه من رمودى
بووم و ياريم له گه ل ده كرد، ئەميش هەر له شه قامه كهى ئيمه دا نيشته جيئيه
و ناوى راسته قينه شى «پينجامين» ه. به لام خەلك هەر به «بينكه» بانگى

دهكەن، هەروا منیش كەس بە «بوفیلھیلْم» ناوم نابەن، بەلكو بە «بۆسی» و بەس. ئیستا من گومم و كەسیش نامناسیتهوه، تەنیا پووره ئیدلا و مامە سیکستین نەبی، چونکە تەنیا ئەوان و بەس بە بوفیلھیلْم بانگیان دەکردم. مامە سیکستینیشم بېر هەی بېر بانگی نەکردووم، چونکە بەراستی هەر قەت لەگەلم نەدواوه.

پووره ئیدلا و مامە سیکستین، لە تەمەنی یەك سالیمةوه لە پەسارگای مندالان دەریان هیناوم و منیان گرتووته باوهش. جاران لە پەسارگای مندالان دەژیام. لە بنجدا پوورم دەیویست کچی بەخاوهن بکا، بەلام پەسارگ کە کچی تیدا نەبوو. ئەوهبوو منی بەخاوهن کرد، هەرچەند هەردووکیشیان ئەوئەندە حەز لە منال ناکەن، بەتایبەتی ئەو منالانەیی تەمەنیان لە نیوان هەشت نوۆ سالان دایە، چونکە هەردووکیان لەو باوهرەدابوون کە من هەرا و قازووژ لە ناو مالددا دەسازینم و کە بۆ یارییش بچمە دەرەوه، شتی پیس و بۆگەن لەگەل خۆم دەهینمەوه و جلو بەرگەکانیشم لێرە و لەوئ پەرش و بلاو دەکەم، قسەم بەدەنگیکی بەرزە و پیکەنینیشم قاقا. ناوه ناوه پووره ئیدلا دەیگوتەوه: «ئەو رۆژەیی کە من هاتمە لایان، رۆژیکی شووم بوو بۆیان» مامە سیکستینیش بیدەنگ بوو، لە پاشا گوتی: «یاللا دەرچۆ، نامەوی ئەم دەموچاوتە ببینمەوه».

زۆربەیی کاتم لە مائی «بینکە» بەسەر دەبرد.. جار ناجاریش باوکی لەگەلی دەئاخفت و لە دروستکردنی کۆلارەیش یارمەتی دەدا و چەند نیشانەیهکیشی لەسەر دەرگەیی موبەق دادەنا، تا درێژایی «بینکە» و نەشونمای لەشی دەسنیشان بکا... ئا گەلی شتی لەم بابەتە...! زۆر جار بینکە لە تریقەیی پیکەنینی دەدا و دەمەوهری دەکرد و نەیدەبڕییهوه و جلیشی پەرش و هەر پارچەیی لە شوینی، کەچی باوکی زۆری خۆش دەویست، هاوڕێیانی بینکەیش بەویهەری نوازشتەوه پێشوازییان لی دەکرا، بەلام کەس

نەیدەتوانى لەگەڵ من بێتە مالمان، چونکە پوورە ئیدلا نەیدەهیتشت، مامە سیکستینیش پشتگیری لى دەکرد و دەیگوت: «ئیمە زۆر ئازارمان بە دەست ئەم منالە چەتوونە چەشتوو»

هەندى جار کە خۆم بۆ نووستن تەیار دەکرد، هەزم لى بوو باوکی بینکە، باوکی منیش بوایە، بۆیە گەلى جار دۆش دادەمام کە ئایا کى باوکی راستەقینەمە، لەبرى ئەوەى لەگەڵ پوورە ئیدلا و مامە سیکستیندا بژیم، بۆ لەگەڵ باوکم و دایکم ناژیم.

جاریکیان پوورە ئیدلا پى گوتم: «گوايە دایکم بەسەر مندا مردوو...» بەردەوامیش دەیگوت: «کەس هیچ شتى لەبارەى باوکتەو نازانى، بەلام دەتوانى خۆت بزانی کە: ئەو باوکەت چەند نابووت و بى نمود بوو».

بەلام من لە ناخەو دەمزانی کە: باوکم بى نمود نەبوو... زۆر رقم لە پوورە ئیدلا بوو کە ئەم قسانەم لەبارەى باوکمەو لى بیست. لەوانەىە مەسەلەى دایکم راست بى، بەلام زۆر لەو قسەىەى پەست بووم کە: گوايە باوکم کابرایەکی نابووت و بى نمود بوو.

دەم نا دەم لەسەر چارپایەکەم بۆ باوکم دەگریام، تەنیا یەک کەس، ئەویش خاتوو «لۆندین»ى میوهژاتفرۆش بوو، کە دلنەوازی لى دەکردم، هەر جارەیش کە بەلای دووکانەکەى رەتبوو مایە میوهژاتی دەدامى.

سەرگوزشتەى بزربوونیشم لەو رۆژەى مانگی ئۆکتۆبەرى پارەو، هەر لە دووکانەکەى ئەو دەستی پى کرد.

ئەو رۆژە پوورە ئیدلا بۆ چەندین جار پى گوتم: «چ گێژەبایەکی شووم بوو، تۆى بۆ ئیمە هینا...» بەر لە سەعات شەشیش بەچەندانى، داواى لى کردم بچمە لای نانهواکە و جۆرە کیکیکى بۆ بکرم کە زۆر حەزى لى دەکرد. شەفقە سوورەکەم لەسەرناو بۆى دابەزیم.

کە بەلای میوهژاتگاکی خاتوو لۆندین تىپەرىم، لەبەردەرگە وەستابوو،

دهستی له ژیر چه ناگه م دا و به سه راسیمه یی سه یریک ی کردم و گوتی:

– سیویکت دهوی؟

گوتم:

– ئه ری به خوا، ئه گه ر به زحمه ت نازانی.

سیوه لاسوره یه کی جوانی دامی و گوتی:

– تکایه ئه م کارته م بو به ره سنووقی پووست.

گوتم:

– به سه رچاو

چهند وشه یه کی له سه ر کارته که نووسی و دایه دهستم و گوتی:

– بای بای بو فیله یلم ئولسن گیان.

پیم سه یربوو ناوی راسته قینه ی خو می لی بیستم، چونکه ئه میش وه ک
خه لکانی تری شه قامه که مان هه ر به «بو سی» ناوی ده بردم.

به ره و سنووقی پووستی کولانه که ی ته نیشته، پیم هه لئینا، ئه و ساته ی که
ویستم کارته که بخه مه نیو سنووقه که، سه رنجم دا: ئه و وشانه ی که خاتوو
لوندین له سه ری نووسی بووی، وه ک گره ئاگری دهره وشایه وه، هه ر ئه م هیش
وای لی کردم نامه که بخوینمه وه، که ئه مه دهقه که یه تی:

«بو پادشا!»

ناوونیشان: ولاتی دوور

ئه و که سه ی سه رده مان ی بوو به دوایدا ویل بووی، ئیستا وا به ریوه یه و دی
بو لات. شه و و روژ ده گه ری و سیویکی زیرینیشی به دهسته وه یه.»

له نامه که نه گه یستم، به لام جهسته م به شیوه یه کی سه یر که وته له رزه و
دانه چوکه گرتمی. پتر هه نگاوم هه لئینا تا نامه که بخه مه نیو سنووقی

پۆستهكه.

«كئيه ئهو كهسهى به شهو و رۆژ دهگهري؟ ئهى كى سيوه زيرينهى
هه لگرتووه؟»

كه سهيرى سيوهكهى دهستم كرد، زير ده رچوو. بهلى: سيويكى زيرينم له
نيو دهستا بوو. خهريك بوو له پرمهى گريان بدهم، چونكه ههستم بهتهنيايى
و قالى دهكرد. به ههله داوان رويشتم و له سهه كورسييهكى باخچه گشتيهكه
دانيشتم. ئهوى كهسى تيدا نهبوو، هه موويان بو نانى شيوان چوو بوونه
ماله وه. باران نمهى دهكرد و نيوان دار و درهخته كانيش زور تاريك و
نووتهك. به لام توانيم ئهو رووناكييهى كه له پهنجهرهى مالى «بينكه» وه
دهترووسكا. «بينكه» ببينم كه دانيشتبوو كيك و كوليچهى له گه ل دايك و
باوكى دهخوارد.

وام هاته بهرچاو كه: له پشت هه پهنجهرهيهكى ترووسكه داردا، مندا لان
له گه ل دايك و باوكيان دانيشتوون، تهنيا من نهى، كه تاكوته را له م
چوله وانويه، به كزى دانيشتووم و سيويكى زيرينم له دهستايه و نه شمده زانى
چى لى بكه م. به شينه يى سيوه كه م له ته نيشت خوم دانا و خوميش
نوقمه سارى ليكدانه وه بووم... له نزيك گلويى شه قامه كه دانيشتبووم و
رووناكييه كهى به سهه ر من و سيوه كه دا پهخش دهكرد، به لام هه ر ئهو
رووناكييه، ده ر ژايه سهه ر شتيكى تريش كه: له ولا له سهه ر زه وييه كه كه وتبوو،
شوشه يه كى بوشى ئاسايى «بيره» بوو. له وانويه يه كى له و مندا لانهى كه
دواى نيوهرؤ له م باخچه يه دا وازيى كردبى، چوكله دارى كى خستبيته
گه رووى شوشه كه وه. له وانويه شه فه را ژييه كى تر، دواى نيوهرؤ يارى له گه ل
شوشه كه كردبى.

شوشه كه م هه لگرت و له نزيكه وه لى رامام، دياربوو دروستكراوى
فابريقهى ناودارى «ئاوشيله» ي... شاره كه مان بوو. هه ر كه له خويندنه وهى

ناوونیشانی فابریقه که بوومهوه، دیتم شتی له نیو شووشه که دهجوولی... جاریکیان له کتیبخانه دا، کتیبی «هزار و یهك شهوه» م خواست و سه رگوزشته ی ئه و جنۆکه یه م خوینده وه، که له نیو شووشه یه کدا به ند کراوه. به لام ئه و به ر له هزاران سال له عه ره بستان پرووی دابوو، که چی ئه و شووشه یه، شووشه ی ئاسایی ئاوشیله یه و هیچی تر. بر وایش ناکه م هیچ جنۆکه یه ک له نیو ئه و شووشانه که له شاره که مان بو ئاوشیله دروست کراوه، به ندکرا بی... سه رباری ئه وه ییش، وا دیار بوو به راستی جنۆکه یه ک له نیو ئه و شووشه یه دایه.

به لی: له نیو شووشه که دانیشتبوو، وای بو چووم، ئه و ده یه وی بیته دهر و ره هابی، ئاماژه یه کی بو چوکلله داره که ی ناو گه رووی شووشه که کردو زور به لانه وازییه وه ییش ته ماشای ده کردم. به راستی من هیچ جو ره سه ربرده یه کم له گه ل جنۆکه دا نه بوو، بویه زور ده ترسام چوکلله که هه لپچرم. که چی که هه لم پچری، جنۆکه که ره هابوو، ده ستی کرده قریشکه و هه را و ناله یه کی سه یر. په یتا په یتا هه لکشا و داکشا و گه و ره بوو، گه و ره تر و گه و ره تر بوو، تا دریژاییه که ی هه ر هه موو خانوو به ره که ی ده و ره ی باخچه که ی گه رته وه. ئه و ساته بیرم کرده وه که: جنۆکه بو یان ده لو ی بچووک بچووک بن و نیو شووشه بکه نه ژووری خو یان، له پاشان وه ریچه رخین و بین به فلامه رز و بالایان له بنمچه ی مالان به رزتر بی. که س نازانی من چه ند ده ترسام و هه لده له رزیم... ترس و بیم هه موو ده ماره کانی له شی دا گرتم.

له پاشان جنۆکه که له ته کما که وته په یقین. ده نگه که ی وه ک قریشکه یه ک به هارژن بوو، ساته وه ختی بیرم کرده وه که ده بوایه: پوره ئیدلا و مامه سیکستینم ئه م قریشکه یه یان ببیستایه، چونکه هه میسه پیان ده گوتم: «تو به ده نگیکی به رز قسان ده که ی».

جنۆکه که پیی گوتم:

- مادامهكى تۆ منت لهم زيندانه پزگار كرد، بۆيه هه رچيت بوى بۆتى جيبه جي ده كه م.

كاتى كه من سه رى شووشه كه م هه لپچرى، هيج ئاوات و ئوميدى كم نه بوو. جنۆكه كه له وه حالىي كردمه وه كه: «دوينى هاتوو ته شاره كه مان و چوو ته نيو شووشه كه، تا سه ر خه وى بشكيني».

وا دياره جنۆكه هيج شوينىكى خه و تنى به قه د نيو شووشه پيى خو ش و باش نيه. كاتى كه ئەم له نيو جه نغه ي خه ودا ده بى، مرو فيك دى و ده مى شووشه كه داده خا. جا ئەگه ر من ئازاد م نه كرايه، ئەوا هه زار سال و تا ده مى شووشه كه داده رزا، له نيويدا ده مايه وه. وام بو هات جنۆكه كه به ده ننگىكى نزم ده لى:

«له وان هيه شاي شكودارم له م كارهم دلپه ست بى.»

بۆيه به زات و زاوه ريكه وه لي م پرسى:

- تۆ له كوئى هاتووى... جنۆكه گيان؟

ساتى بي ده نگ بوو، ئينجا گو تى:

- من له ولا تىكى زور دوورى هه ندرانه وه هاتووم.

ئەم رسته يه ي به ده ننگىكى روون و ئاشكرا دركاند. من واى بو چووم كه هه و ره تر يشقه له نيو گو يچ كه ما ده هار ژتى... له ده ننگه كه يدا شتى خو ي هه شار دابوو، واى لى كردم هه ز بكه م بچه ئەو ولا ته دووره ده سته... هه ستم كرد ئەگه ر خو م نه گه يه نمه ئەو ولا ته، ناتوانم بژيم... قسه ي جنۆكه كه بو من زور تو يكلدار و واتاى هه بوو.

ده ستم دريژ كرد و گو تم:

- له ته ك خو ت بمبه... تكا يه بمگه يه نه ئەو ولا ته دووره ده سته، يه كى له وى چاوه چاومه.

جنوڪهڪه سهرى لهقاند... نا ليڙه كه سيوه زيڙينهڪهم پي نيشان دا،
ٺاهيڪي كرد وگوتى:

– تو نيشانهت له دسته، تو ٺه مندالهي كه من بهدوايدا دهگهڙام، تو ٺه و
كهسهي كه سهردهمانئڪه بهدوايدا دهگهڙين.

چهمايهوه و مني خسته نيوان دوو دهستيهوه، دهنگي ستران و گرمه و
نالهي ههورهتريشقهيش ٺه و ناوهي تڙي كردبوو. باخچه گشتيههڪه مان جي
هيشت، باخچه تاريڪ و مونهڪه. ههروا ٺه و مالانهي كه پهنجهريهان
دهترووسكي و منالهڪانيش لهگهل باوك و دايڪيان دانيشتون و ناني
شپوان دهخون، كه چي مني بو فيلهيلم، له نيو بوشايي ٺاسمان و له زيڙ
ههسارهكان بهرترتر دهبوومهوه و زور بهرزهفر بووين، تا بهسهركهشه
ههورهڪانيش كهوتين، له برووسكه به لهزتر بووين و له نيو ڙارو ڙهنگيڪي
وادا، كه دهنگهڪهي له گولهي ههورهتريشقه بهشريحهتر بوو... ٺهستيره و
ههيف و ههتاوهكان له دورهماندا دهدرهوشانهوه. سات ناساتي سهرلهبهري
شتهكان، وهك شهوي ٺهنگوستهچاوي لي دههات، ههندي جاريش
درهخشانيڪي زور تيڙ دهدرهخشا، بهچهشني ناچار دهبووم پيلووم
لهسهرهڪه بنيم.

هر ٺه و ساهه، ٺه و قسه ته مومڙاوييهي كه خاتوو لوڻدين لهسهر
كارتهڪهي نووسي، هاتهوه يادم: «بهشهو و پوڙ دهگهڙي».

لهناكاويڪا جنوڪهڪه دهستي ههلهخت و ٺامازهي بو شتيڪي دوور و
سهوزي سهر ٺاويڪي شيني، بهرههتاويڪي پرسنگدار كرد وگوتى:

– ٺيستا دهتواني ولاته دوورهڪه ببيني.

ههلهنشته سهر شوينه ڙنگارهڪه... دورگهيهڪ بوو له نيو زهريايهڪدا،
شهباهڪهي بوزهني ههزاران گولاله و گولهزمهقهه دهپهخشاند، له تهڪ
موسيقايهڪي فروسمينراوي وادا كه: چريڪه و ٺاوازهڪهي، له ٺاوازي

سەرلەبەرى جیهان بەرزتر بوو. لە پاشان لەسەر کۆشکی سپی و داخراوی سەر کەناری دوورگە هەلنیشتین. کابرایەك بە هەناسەپرکیو هەسەر زیواری ئاوهکەوه بەرهو پیرمان هات. ئەوه پادشای باوكم بوو، هەر کە دیم ناسیم و زانیم ئەمە باوكمه... بەلەکانی بۆ واز کردم و بۆی چووم و تا ماوهیهکی زۆر، توند گرتمییه هەمیز... هیچ کامیکمان متهقمان لە دەم دەرنهچوو.

بەهەموو هیژ و پەرتکمهوه باوهم پێدا کرد و گەردنیم ئالانده نیوان دوو بەلم. پەککو! چەند حەزم دەکرد پووره ئیدلا، پادشای باوكم ببینی! ئای کە چەند ریکپۆش و جوان لە نیو پۆشاکێ ئەلماس و زێر کەفتا خۆی دەنویئ. رۆخساری وهك رۆخساری باوکی «بینکە» وابوو، بەلام ئەم لە ئەو جوانتر بوو. زۆر بەزەبیم بە پووره ئیدلا هات کە چۆن باوكمی نەببینووه، خۆ ئەگەر بیدیاپیه ئەوا دەیزانی باوكم ئەو پیاوه بی کەلکە نییه. پووره ئیدلام راستی کرد، کاتی کە پێی گوتم: «دایکم لەسەر من مردووه» ئەو خەلکە گەلۆرانەیی کە لە پەسارگەیی مندا لان کار دەکەن، حەزیان نەکردبوو، باوكم لە شوینەکمە ئاگەدار بکەنەوه.

ماوهیهکی درێژ لێرهدا دەمێنمەوه، رۆژانیش بە ئاسوودەیی تێدەپەرن، هەموو سەر لە ئیوارانێک باوكم دێتە ژوورەکمە و لە تەك مندا خەریکی دروستکردنی کۆلاره کاغزینە دەبی و لەگەلم دەدوی.

لێره ژیانم زۆر ئاسوودەیه، لەم ولاتە دوورەدا، بەخێراییی نەشونما و بالا دەردەکەم. پادشای باوکیشم لەسەر دەرگەیی مۆبەقەکە، بەژنم دەپێوی و هەر مانگەیی نیشانەیهك دادەنی، تا بزانی بالام چەندئ هەلچوو، کە بالایشی دەپێویم دەیگوت:

– رۆلە میو، سوپاس بۆ یەزدان، تۆزئ بالات دەرکردوو.

هەروا بە دەنگێکی گەرم و ناسک دەیگوت:

– رۆلەم ميو...!

ئىستا بېراى بېر ناوم بۆسى يا بوفيلھيئلم نىيە.

ھەروا باوكى پادشام گوتى:

– نۆ سال بەدوات گەپام، شەوان خەوم دەزپا و لە بەردەم خۆمەو
دەمگوت: كورپ ميوگيان، من بەتەواوى ناوت دەزانم، ئەى وا نىيە؟
ناوزەدكردنم بە بۆسى و بوفيلھيئلم، ھەلەيەك بوو، لەو ھەلە و پروداوانەى
بەسەرم ھات، كاتى كە لە شار دەژيام. كەچى ئىستا من ناوى راستەقىنەى
خۆم ھەلگرتووھ. من باوكى پادشام خۆش دەوى ئەويش من. حەزىش
دەكەم ھەموو باس و خواسم بگەيەنمە بىنكە، لايشم وايە نامەيەكى بۆ
دەنوسم و دەيخەمە ناو شووشەيەك و دەمەكەى بە تەپەدۆر دادەخەم و
توورپى دەدەمە نيو ئەو زەريا شىنەى كە ولاتە دوورەكەى لە ھەمىز ناوھ،
كاتىكيش كە بىنكە لەگەل داىك و باوكى لە كابىنە ھاوينىيەكەى سەر كەنار
زەريا دەبن، لەوانەيە لەو شوئىنەى كە بىنكە مەلەى تىدا دەكا، شووشەكە لە
بەردەمىدا قوت بىتەوھ. بەراستى ئەمە شتىكى دلخۆشكەرەيە، چونكە من حەز
دەكەم ئەو پروداوھ سەيرانە كە منى تىدا ژيام بزانتىت، كە زانىشى ناگەدارى
پۆلىس دەكا و پىيان دەلى:

– ناوى راستەقىنەى بوفيلھيئلم ئۆلسن «ميو» يەو ئىستا بە ساغ و
سەلامەتى لەگەل باوكى لە كىشووھرە دوورەكە دەژى و ھەموو شتىكيش
بەدلى ئەوھ.

نازانم چۆن ھەموو سەرنويشتەكەم بۆ «بىنكە» بنوسم، ئەوھى بەسەر من
ھات، شتىكى يەجگار ناويزە و سەير و سەرپەرە و بەسەر كەسى دىكەدا
نەھاتووھ. نەزمانى بە چ شىوازى، شى بكەم، تا «بىنكە» بە باشى لىي حالى
بى. گەلى ھەولم دا بىر لە وتەيەك بگەمەوھ، تا بەتەواوى سەربردەكانم
سەراوھلە بكاتەوھ، بەلام نەكرا.

حەزم دەکرد بۆلیم: شتیکی سامدارم بەسەر هاتوو، کەچی «بینکە» هیشتا
هیچ شتی لەبارەى ئەو ولاتە دورە، نازانی، دەبوايە دەستەپەك بوتلە
شوشەم بۆ بناردایەو تێیدا لەبارەى پادشای باوکم و گولستانە
خەملیووەکەى و گوگۆم و کۆشک و میرامیسی سپى و دلارا و هەروا کاتۆى
دلسەختى دەرەهەى شار بدوابام... نە، بە هیچ کلۆجى لە سەربردەکانى
خۆمى ئاگەدار ناکەمەو.

سەر لە ئۆارەى یەكەم رۆژمدا، باوکم بردمییه گولستانەکەى، سروهیهکى
فینک لە نیو درهختهکاندا بەلەشنەى بوو، ئەو موسیقا بەکسپوکۆیەم ژنەفت
کە یەکیارچە چریه بوو، بەلام لیوریز و پوون بوو، دلای دەگەشاندەو. باوکم
لیی پرسیم:

– دەتوانی گوی لە ئاوازی سپى چناری زیوینی من بگری؟

باوکم دەستی لە ناو دەستما بوو، هەرگیز پوورە ئیدلا و مامە سیکستیم
دەستیان لە دەستم نەکیشابوو، کەسپیش دەستی نەکیشابوو بەلام.
هەرئەمەیش وای لى کردم ئەم گەشتەم زۆر بەدل بى و دەستیشم لە ناو
دەستى باوکما بىت، هەرچەندەیش گەورە بووبووم نەشەلوا یەکی بى
دەساندەسۆکەم بکا. گولستانەکە بە شوورەیهکى جوان هەلچنرابوو، پادشای
باوکم دەرگایهکى لە شوورەکە کردەو و چوینه ژوورەو. جاریکیان وا
رێککەوت لەگەل «بینکە» و خانەوادەکەى بچم و لە کابینهکەى سەرکەنار
زەریا لەگەلیان بم. کە زەردەپەر ئاوابوو، ماسییهکمان راونا، ئاسمان سوور
هەلگەرابوو، زەریاش بەتەواوى خامۆش بووبوو، ئەمە لە پاژیکى ئەو
سالەدا پرووى دا، کە گۆلە کۆیلەکان شکۆفەیان دەردابوو، بەشیکیان لە پال
ئەو تاویرە بەردەى سەر پۆخى زەریا و دوور لە کەنداو، تۆقەلەیان
دەرکردبوو. بەلندەى واقواقیش بە چریکەیهکى بەرز دەچریکاند. لەبەر
خۆما گوتم: «هیچ شتی لە دنیادا بەقەد ئەمە جوان نییه». بەراستى من

بالندهكهم نهدي، چونكه زور دور بوو، بهلام چريكهكهي واي لي كردم تا هموو شتيك خوش بوي. نه مويست ئه مهيان به «بينكه» بللم، نا بهلكوهر بيرم دهكردهوه كه: شتيكي وا و بهرلهمه له دنيا دا نه بووه، بهلام ئه مهيان بهر له بينيني ئه م گولستانه ي پادشاي باوكم بوو، بهرلهمه گولاله ي وا بزاردم نه ديوه، كه چهند بهسركي، كهرويшке دهكا و زهمهقه سپيهكesh له گهل سروه دا دهس له ملانييه. بهرلهمه سپي چناري گه لزيوين و هه لچووم نه ديوو، كه له ئه ستيره دهكات و له سه ر ساپيته ي درهخته كان ده چريسكيته وه.

كه ئيواره داهات، ئه و پاسارييه سپيانه م نهدي كه له ئاسماني گولستانه كه دا هه لده فرين و قه تاريان ده به ست. بهر له ميش گوييستي هيچ جوړه ئاوازيكي موسيقي وا نه بوو بووم كه دهنگه كهي له درهختي سپي چناره وه درده هات. هيچ ئافه ريديكيش بيستن و بينيني ناو گولستانه كهي پادشاي باوكمي، نه ديوه و نه بيستوو يه تي.

دهستم هر له دهستي باوكم بوو، به ته واوي مه ست بوو بووم، ده مويست متمانه به وه بيم كه: ئه و له ته ك مندايه، ئاي! كه چهند جوانيشه هر به دووان بين و به س. باوكم به كه شاره ي دهستي هيواش له گوناي دام و گوتي:

- كورم ميؤ، حه ز له م گولستانه م ده كه ي؟

نه متواني وه لامي بده مه وه، چونكه هه ستيكي نامؤ دا يگرتبووم، خه ريكيش بوو خه ميكي قوول بمپيچي، به لام من خه مگين نه بووم، نا بگره به پيچه وانه وه زور دلگوشاديش بووم.

له پاشا باوكم له گهل باخه واني گولستانه كهي كه وتنه ئاخافتن. من خوم چووم تا رازي ئه و جوانييه بدركيتم، هموو شتيكي ئيره له بهر جواني و به نگيني، سه ره خوليي پي گرتم، وهك بللي: شوك و شيله ي زه نجه فيلم

هەلقوراندی.

هەردوو قاچم لەبەر شادمانی بەعەرد نەدەکەوتن، تاسەیهکی دوورەندیش (بینکە)ی هینامەووە یاد، چەند حەزم دەکرد لێرە «بینکە»م لە تەك بوايە، چونکە من پێویستیم بە هاوتەمەنیکی وەك خۆمە تا بەشداریم لەگەڵ بکا. لەوانەیه ئیستا بینکە ی کلۆل لە باخجە گشتییە کەدا بئ و ئاسمانیش شەستە بارانە ی بئ و لە نیو ئەو تاریکییە خاکە سارەدا، لە گرمە ی هەورەتریشکە بدا. تازە ئەو جارێکی تر من نابینیتەووە. ئای! بینکە ی کلۆل چۆن چۆن جاری جارن لەگەڵ یەك گەمەمان دەکرد. لەم گەشتە ی گولستانی پادشای باوکمدا، ئەلھام بوو بینکەم لەگەڵ بوايە، تەنیا بینکە و بەس و هیچ کەسیکی تر نا. لەوانەیشە خاتوو لۆندنیش، کە هەمیشە نازی هەلدەگرتم و بەدڵنەوازییەووە لەگەڵم دەجوولایەووە. بەلام لە هەموو کەس پتر بینکەم لە بیر بوو.

بەئەسپایی لە نیو رارەوۆچکە یەکی سروەداردا دەرپۆشتم، چاوم برپیبوووە زەوی و هەستم بەتەنیا بایی خۆم دەکرد. ئەو سەرەخولییەم نەما، وەك ئەو کەسە ی کە شیلە ی زەنجەفیلی هەلقوراندی، بۆیە بەرەو بەرزتر هەلمپوانی. لەپەر وا هاتە بەرچاوم کە لەو رارەووەدا منالێک دەبینم، وام زانی بینکە یە، بەلام ئەو نەبوو گوگۆم بوو، هەرچەندەیش نەمدەناسی، کەچی لێم پرسسی:

– ناوت چییە؟

وہلامی دامەوہ:

– گوگۆم

یەکسەر زانیم ئەوہ و چی وای لە بینکە جیاوازییە، بەلام ئەم لە ئەو سەنگینتر و دڵنەوازترە. بیگومان بینکە دڵنەواز بوو، هەر لە خۆیشمی دەکرد، بەلام تاووناتا و دڵنەوازییە کە ی نەدەما، چەل ناچە لیکیش دەکەوتینە مملانی و لە یەك توورە دەبووین، کەچی ئەوئەندە ی پئ نەدەچوو، وەك دوو

هاورپئی تازه، ئاشت دهبوینهوه.

هەرگیز بیرم لهوه نهدهکرد، که کهسی ههبی و بیهوی شهڕملانیم لهگهل بکا، چونکه زور دلنهوازه. بویه پیم گوت:

– ئایا ناتهوئی ناوم بزانی؟ من بۆسیم، نانا من «میو»م.

گۆگۆم بهرپه‌رچی دامه‌وه:

– هەر له‌به‌راییه‌وه ده‌زانم ناوت «میو»یه، چونکه پادشای شکۆدار چه‌ندین ته‌تری نارده‌وته سه‌رتاسه‌ری کیشوه‌رکه و موژده‌ی گه‌رانه‌وه‌ی توئی، به‌هەر هه‌مووان داوه.

سه‌یرکه‌ن، باوکی پادشام به‌ دۆزینه‌وه‌ی من، زور شادمان بووه، بویه هەر هه‌موو لایه‌کی تی گه‌یانده‌وه. ئەم کاره‌ی مندا لانه‌یه، به‌لام که ئەمهم بیست، جوړه شادمانییه‌ک دای گرتم. له‌گۆگۆم پرسى:

– تو باوکت هه‌یه؟

حه‌زیشم کرد بلی به‌لی باوکم هه‌یه، چونکه بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌ستم به‌هه‌تیویی کردوه و ده‌شزانم منالی بی باوک هه‌ستی چۆنه.

گۆگۆم گوتی:

– به‌لی، باوکم هه‌یه و باخه‌وانی گۆلستانه‌که‌ی پادشای شکۆدارمانه. ده‌ته‌وی له‌گه‌لم بییت، تابزانی له‌ کوئی ده‌ژیم؟

پیم گوت:

– ئەمهم زور به‌دله

له‌ به‌رده‌مم و به‌درێژایی راره‌وه پر له‌ شنه‌ شنی سروه‌که پویشته، تا گه‌یشته‌ دوا سووچی نیو گۆلستانه‌که، له‌وی هیلانیه‌کی سپی به‌چلوچیویکی چر و داپوشراوم بینی، هەر له‌ هه‌مان ئه‌و هیلانیه‌ی ده‌کرد که له‌ نیو سه‌رگوزشته ئەفسانه‌یه‌کاندا خویندوو مانه‌ته‌وه، هه‌ندی گۆله

وردیله له سهرووی شوورهکه و بانی هیلانهکه، چرۆیان دهرکردبوو، به رهنگی نهمتوانی بهباشی هیلانهکه بهدی بکهه. پهنجهرهکانی وازبوون و پاسارییه سپی کیویلهکان بهئازادی دهچوونه ناو و دهردهچوون و پهرهوازهیان دهکرد. له دوورهوهش و له تهنیشت شوورهکه میز و کورسییهکهه مینی، پوورهی ههنگ شیلهی شیرینی گولیان ههلهدمژی، له دهوری هیلانهکهش دارهگولینه تهپرکهکان، له پال درهختی سپی چنار و شهنگهبییدا ههلتوقیبوون.

دهنگی له لای موبهقهکهوه هات:

- گوگۆم، چیه نانی شیوانت له بیرکردووه؟

ئههمهیان دهنگی دایکی گوگۆم بوو، به زردهخه نهیهکهوه هاته بهردهرگه. هه له خاتوو لۆندینی دهکرد، بهلام ئهم له ئهو ناسکتر نهبوو، دووچالی قوول و جوان سهه رومهتیا نهمهخشاندهبوو، دهستی خسته ژیر چهناگهه، وهك ئهوهی خاتوو لۆندین كه پئی دهگوتم:

- بای بای بوفیلهیلیم ئولسن، بای بای

دایکی گوگۆم پرووی تی کردم گوتی:

- چۆنی چۆن میو؟ دهتهوی لهگهله گوگۆم نانی شیوان بخویت؟

وهلامم دایهوه:

- بهلی، تکایه زور ههز دهکهه، ئهگهه بهزهحمهتی نازانی.

گوتی:

- وهی بهسههراچاو زوریشم پی خوشه.

من و گوگۆم له نیو باخچهکه و لهسههراخوان دانیشترین و دایکی قاپیکی گهوههی له کولچه و ههرزنی بهمورهبای ههنجیری لهگهله دهفریکی پر له کریمی شیرین و ناسکی بو هاوردین، بهدووان دهستمان بهخواردن کرد، تا

تیر و تهژی بووین، ناوه ناووش سهیری یه کتریمان دهکرد و دهخاینه وه: زور زور که یفم به بوونی گوگوم خوش بو. چوله که یه کی سپی هات و به دنو که کی پارچه کولیچه یه کی له قاپه کی من فراندو هه لفری، بهم دیمه نه زور پی که نیم. له ساتانه دا دیم و پادشای باو کم له ته که باخه وانی گولستانه که به ره و نیمه دین. یه کانسهر ترسیک دای گرتم: له وانه یه باو کم رازی نه بی من له گهل گوگوم نان بخوم... دامه قاقای پی که نین. نه شمزانی باو کی پادشام نه ونده به پوو خوشی و خوشه ویستییه وه، به پی که نینی من شادمان ده بی. نه وه بوو باو کی پادشام وه ستا و که منی دی گوتی:

- کورم میو، تو پی ده که نی؟

که وه لامم دایه وه، وام ده زانی باو کی پادشام له پی که نین په ست ده بی، هه روه که چون مام و پوورم په ست ده بوون.

باو کی پادشام گوتی:

- پی که نه و له پی که نینه که ت به رده وام به.

ئاو پی کی له باخه وانه که دایه وه و شتیکی سهیری پی گوت:

- من حه ز له جریوه جریوی چوله که و له موسیقای دره ختی زیوینی سپی چنار ده که م، به لام هه موویان سه ره پرت، حه زم له پی که نینی کوره که مه له م گولستانه دا.

بویه هه ر له یه که م جاره وه بوم پوون بو وه وه، که ده بی له باو کی پادشام نه ترسم، چونکه هه همیشه به چاوی پر له میهره وه تیم ده روانی، هه روه که نیستا روانی. راوه ستا و دهستی خسته سه ر شانی باخه وانه که و چوله که سپییه کانیش له ده ره یدا هه لفر هه لفریان بو. که له قسه ی باو کم گه یستم، ته زووی کامه رانییه کی به ربلاو دای گرتم، که له ژیاندا کامه رانی وام نه دیوه، نه ونده خوشحال بووم ئاو پم دایه وه و له قاقای پی که نینم دا، هه ر هه موو چوله که کان هاژواژ بوون... گوگوم هه ر وای ده زانی هیشتا من به و

چۆلەكە دزه پى دەكەنم كه پارچه كولىچەكەى پفاند، بۆيه ئەمىش سەرلەنوئى دايە تریقەى پىكەنن، ھەروا باوكى پادشام و باخەوان و دايكى گۆگۆم، بەلام نەمدەزانى ئەوان بەچى و بۆچى پى دەكەنن، من بۆيه پى كەنیم تا باوكم دلى خۆش بى.

كه من و گۆگۆم له خواردن بووینەوه، پياسەيهكمان له نيو گۆلستانەكه كرد و لەسەر مېرگۆلە سەوزەكانىش تلۆر دەبووینەوه و لە نيو چرە چقرەكەشدا چاوشاركېمان دەسازاند، گەلى شوین بۆ خۆشاردنەوه ھەبوو، ئەگەر له باخچە گشتییهكەدا، دەيهكى ئەم شوینە و نكیيانە بوایە، ئەوا لەگەل «بىنكە» چاوشاركېم ساز دەدا، مەبەستم بىنكەش چاوشاركېى لەگەل ساز دەدام. بەر لەمە ھىچ جىگەيهكم له باخچەى گشتیدا نەدیوه، تا خۆمانى تیدا بشارینەوه و ئىستاش نامەوى بگەریمەوه ئەوى، سوپاس بۆ يەزدان.

تاریكى بالى رەشى كىشا و تەمومژىكى شىنى تەرچكىش گۆلستانەكەى تەنپیهوه، چۆلەكەكان له جىكە و جریوه كەوتن و چوونەوه ھیلانەكەى خویان، ھەروا درەختى سپی چنارەكەش. بالندەيهكى رەشى زل و كەتە له پەنا و پەسارىكى لاتەرىكا ھەلنىشت و دەستى كرده چرىكاندن، چرىكەكەى ئەو له تىكرای چرىكەى چۆلەكە سپییهكان جوانتر و شیرینتر بوو، وا دیار بوو ئەو تەنیا ھەر بۆ من دەپچرىكاند، ھەرچەندىش من حەزم نەدەكرد گوپى بۆ شل كەم، چونكە چىرۆكەكەى تاراندىمى و شەو سۆى خستە گیانمەوه.

گۆگۆم گوتى:

– ئیوارەيه و شەویشى بەدواوه دى و دەبى بگەریمەوه مأل.

پىم گوت:

– تكات لى دەكەم مەرۆ، چونكە نامەوى بەتەنیا گوئى لەم ئاوازه

خەمگینە بگرم.

ناماژهم بۆ بالنده رهشباوهکه کرد و ناویم له گوگۆم پرسى.

له وهلاما گوتى:

- نازانم، من هەر به بالنده خه مگینه کهى ناو ده بهم، چونکه رهنگى
رهشباوه، بهلام له وانیه ناویکی تری هه بى

گوتم:

- من خو شیم ناوى.

گوگۆم هه لیدایه:

- من خو شیم دهوى، چونکه ئەم بالنده خه مگینه دوو چاوى زۆر خومار
و جوانى هه یه. ئینجا گوتى:

- ئیوارهت باش میو گیان

به پهله پهله، پىی هه لگرت و به رهو مال بووه وه.

باوکی پادشام له ته کهمه وه وه ستابوو، دهستى خسته ناو دهستى و له
گه رانه وه ماندا، سووکه گه شتی کمان له نیو گولستانه کهدا کرد. بالنده
خه مگینه کهش هەر دهیچریکاند، بهلام چونکه من له ته ک باوکی پادشام
دابووم، چریکاند نه کهى ئه وهنده ئازارى نه دام، نا به لکو به پیچه وانیه وه
هه زم ده کرد له چریکه کهى به رده وام بى، دوا شتی کیش که بهر له چوونه نیو
باخه که بینیم، شه قزنى ئەم بالنده خه مگینه بوو بۆ په رپه رپوچکه ی ئاسمان،
ئا له و ساته دا سى ئه ستیروکه م بینى که ده پرتان و دهره و شانیه وه.

میرامیس

حەز دەكەم راي «بينكە» بزائىم، ئەگەر لوا ئەسپە سىپپە پۆپىنە زىپىنەكەم
بىنى مىرامىسى ئەسپىم، بە خۆى و سم و پۆپىنە زىپىنەكەى... ھەردووكممان
من و بىنكە ئەسپمان زۆر خۆش دەويست، ئەم و خاتوو لۆندىن تاكە برادەرم
بوون كاتى كە لە گەرەكى ئەپلاند دەژيام.. برادەرىكى دىكەشم ھەبوو، لە
بىرم نەبوو ناوى بىنم كە ئەويش «كالە پۆنت» بوو، كە پىرە ئەسپىك بوو لە
كارگەى «بىرە» كارى دەكرد، گالىسكەى راگويزانى بىرە لە ھەفتەبەكدا دوو
جار بوو، تا بىرە بەسەر دووكانەكانى سەر شەقامى ئەپلاند دابەش بكا.
سەرلەبەيانى زوو، ئامادەكرا، يانى: ئەو وەختەى كە من دەچومە
قوتابخانە، لىم بووبوو بە خوو، دەرفەتم دەدۆزىيەو تا نەختى لەگەل كالە
پۆنت بدویم.

پىرە ئەسپىكى زۆر بەوفا بوو، كۆ شەكر و پارچە نانم دەخستە دەمىيەو،
بىنكەش وەك منى دەكرد، چونكە كالە پۆنتى خۆش دەويست. گەلى جار
لەسەر كالە پۆنت لە يەك دەكالاین، بەلام كە بىنكە لەوى نەبوایە،
دەمچىرپاندە گوچكەى كالە پۆنت و پىم دەگوت:

– سەرەراى ئەمەيش تۆ ھەر ئەسپى خۆمى.

وا دياربوو لە چىپەكەم دەگا و سەرم بۆ دەلەقىنى. بىنكە دايك و باوكى
ھەبوو، بۆيە بەقەد بىكەسىك ئەوئەندە بەتەنگ ئەسپەو نەبوو، بۆيە رەوا بوو
كالە پۆنت ئەسپى من بى، نەك بىنكە... خو ئەگەر راستىشتان دەوى،

بەۋەكەت كاله پۇنت ئەسپى ھىچ كامىكمان نەبوو، بەلكو ھىنى خاۋەن كارگەي «بىرە» كە بوو، كە چى ئىمە واماڭ لە قەلەم دابوو گوايە: ئەسپى ئىمەيە. لە لايەن منىشەۋە ئەۋا من زۆر موکورپووم كە بەراستى كاله پۇنت ئەسپى منە و بەس. ھەندى جار و بۆ ماۋەيەكى چاك لەگەل كاله پۇنت دەدوام و لە دەۋامى قوتابخانە دوا دەكەۋتم، كە مامۇستا ئافرەتەكەش لە ئەنگىزەي دواكەۋتەنمى دەپرسى، ئەۋا نەمدەزانى چى بلېم، زۆر نەنگە و ناكىرى بە مامۇستا بلېي گوايە: تۆ لەبەر پىرە ئەسپىكى خاۋەن كارگەي «بىرە» دواكەۋتەۋىت. ھەندى جار بەيانىيان گالىسكەي راگويزانى بىرە، دوا دەكەۋت، ناچار دەبووم بە راكەراك بچمە قوتابخانە و كاله پۇنتىش نەبىنم، بۆيە زۆر لە ئەسپەۋانى خاۋەن كارگەي ئاۋشېلە توورە دەبووم، چونكە دوا دەكەۋت. كە لەسەر تەختەي پۇلىش دادەنىشم، كلۆ شەكر و پارچە بانە وشكەي نىۋو گىرفانم ورد دەكرد و بىرىشم ھەر لە لاي كاله پۇنت بوو. يادى ئەۋ رۇژە رابردوۋانەيشم دەكردەۋە، كە كاله پۇنتم تىدا نەديۋە. ئەۋسا مامۇستا لىي دەپرسىم:

– بۆسى بۆۋا ناخ ھەلدەكەيشى؟ چى وا خەمبارى كردوۋى؟

ۋەلام نەدەدايەۋە، باشە چىم پى بوتايە؟ چونكە بىراي بىر مامۇستا لە خۇشەۋىستىيەكەي من بۆ كاله پۇنت خالى نەدەبوو. لام وايە ئىستا بىنكە تەنيايە، شتىكى چاكىشە بۆ بىنكە، تا لە جياتى من ئەۋ بىتتە خاۋەن و ھاۋدەمى كاله پۇنت و منىش مىرامىسى ئەسپى پۇينە زىرپىنەم ھەيە، كە ئاۋا دەستم كەۋت: ئىۋارە ۋەختانىك بوو، كە من و پادشاي باۋكم لە تەك يەك بوۋىن و چەندىن كۆلارە كاغزىنەمان دروست دەكرد و لەگەل يەكتر دەداۋىن. «ھەرۋەك ئەۋەكەي بىنكە و باۋكى ئەئاۋا». من لەبارەي كاله پۇنتەۋە قسەم دەكرد، يەكسەر گوتى:

– كورم ميو، تۆ ئەسپت خۇش دەۋى؟

– بەلى باۋەلى ۋەك بلىي

لام وايە مەبەستم بوو، بلىم زور خوش ناوي، بەلام نەمويست باوكى
پادشام وا بزاني كه من شتي له مه زياتر كه هەمه، داوا دەكەم.

بو رۇزى دوايى، كاتى كه له نيو گولستانه كه بووم، ئەسپىكى سىي و
رەھوان، بەرەو رووم هات، من ھەرگىز ئەسپى وا رەھوانم نەدىبوو، پۆينە
زىرينەكەي پزوپول بووبوو، سمە زىرينەكانيشى له بەردەم رۇشنايى خور له
ترىسكەي دەدا. بەلوق ھەلپانان بەرەو رووم هات و زور بەتونديش
دەحیلاند، بەر لەم ھەرگىز حیلاندنى ئەسپىكى تری وام نەبىستيوو، ترسام
و خوم بە باوكى پادشامەو ٲاويژاند، كه بەدەستە بەھىزەكانى توند پۆينە
زىرينەكەي گرتيوو. يەكانسەر ئەسپەكە داسەكنا و دەمى خستە نيو گيرفانم
و بەدواي كلو شەكر دەگەر۱– ۋەك كاله پونت دەيكر ئەئاوا–. ئەوھى جىي
حەپەسان بوو، بەرىككەوت كلو شەكرى له نيو گيرفانى خوم دانابوو، ئەو
دۆزىيەو ۋ كرماندى.

باوكى پادشام گوتى:

– كورم ميؤ، ئائەمە ئەسپەكەتە و ناويشى ميراميسە.

ھە ھ... له ميراميسى ئەسپم! ھەر له يەكەم چركەو ھەوتە بەردلم و خوشم
ويست، ويدهچى كه ئەمە جوانترين ئەسپى بى له ھەموو جيهاندا، ھەرگىز له
كاله پونت ناكا، كاله پونتي پير و كەفتەكار. من ھىچ ويكچوونىكم له
نيوانياندا نەدى. تەنيا ئەو ساتە نەبى. كه ميراميس كەللەسەرە
چاخوچلەكەي بەرز كردهو ۋ تيم روانى، ئەو ساتە خروگز، زانيم كه چاوى
له چاۋەكانى كاله پونت دەچى، دوو چاوى پر له ميھر و وەفا. لەبەر خومەو
گوتم:

«بەر لەمپوقەت سواری ئەسپ نەبوويت!؟».

باوكى پادشام گوتى:

- كورم ميؤ، چييه بۇ زات ناكهئ؟

خۆم هەلدايه سەر پىشتى و دەسته و ساريم گرت و له نيو گولستان و له ژير درهختى گەلا زيويى چناره سپيهكهه كه خۆى له قژم دهخشان تيم تهقاند و تيم تهقاند. رهوانىيهكهئى زور سرك و جوان بوو، خهريك بوو خۆى له قهرهئى شوورهكهئى دارگولهكهه بدها. گۆگۆم هات و كه منى بهسواری ئهسپهوه بينى، چهپلهيهكى بۆ ليدام و بهدهنگيكي بهرز گوتى:

- هئى... ميؤ سواری ميراميس بووه، ميؤ سواری ميراميس بووه.

دەسته و سارهكهيم راکيشا و ميراميس وهستا، داوام له گۆگۆم كرد تا لهگهلم سواری بئى، به خوشتحالييهوه وهلامى دامهوه و خۆى هەلدا و له پىشتم سواری بوو. بهدووان و له دهرهوهئى گولستان و لهو بهههشته سهوزهه كهوتينه گهپ... ئههه بهكهه شتى بوو كه ههژاندى و بهر لهمه شتى وام نهديبوو، كيشوهري باوكم بهرفراوانترين كيشوهري و قهلهمپهوهكهئى بهرهو باكور و باشوور و پۆژههلات و پۆژاوا پهلى هاويشتووه، ئهه دوورگهيهش كه كوشتكى باوكى پادشامى لئيه، به دوورگهئى بهههشتى سهوز ناوزهه كراوه و تهنيا پاژيكي بچووكى ئهه كيشوهري بهرفراوانهيه. كاتى كه له دهرهوهئى گولستان و له نيو بهههشته سهوزههكهه دابووين، گۆگۆم گوتى:

- ئهه خاكهئى كه كهوتوووته ئهه و ديو زهرياوه له پشت كهزهكانه، خاكى پادشاهى خاوهن شكويه.

كاتى ئاوا و لهسەر پىشتى ئهسپى گۆرين و له ژير تيشكى خۆردا بهرزهفريمان بوو، بيرم له بينكه دهكردهوه، كه لهوانهيه ئيستا له شهقامى ئهپلاند و لهبن باران و له نيو تاريكيدا وهستابى. كهچى من دلگوشادم و له نيو بهههشتى ئهه دوورگه سهوزهدام. ههههه شتى جوان بوو: گۆگياي سهوز و نهرم، گۆله گهشاوهكان ئهه ناوهيان پر كردبوو، جۆگه ساف و سازگاركان لهه زوورگ و نهواله سهوزانه دادهپژرين، مهپ و مالاتيش

بەخورييه سىپىيەكانىيانەو لەو لەوەرگاىە دەلەوەرپن.

شوانە بچكۆلەيەكمان دى، پەزەكانى دەلەوەراند و نايەى دەژەنى،
ئاوازەكانى زۆر دلرفين بوون، واى بۆچووم كە بەر لە ئەم، ئەم ئاوازەيەم
بيستوو، بەلام نازانم لە كوئى؟ بيگومانم و متمانەشم ھەيە، لە شەقامى
ئەپلانەو دەرنەچوو.

وہستايين و قسەمان لەگەل شوانە بچكۆلانەكە كرد، ناوى «نوونو» بوو،
داوام لى كرد بۆ چەند ساتى نايەكەم لە لا بى، بەخوشحاليیەو داى پيم و
ئاوازەكەيشى پى فير كردم و لە پاشان گوتى:

– ئەگەر بتانەوى، بۆ ھەريەكەتان، نايەيەك دروست دەكەم.

لە وەلاما بەگەرمى، خوشحالى خۆمان دەربرى. لە تەنیشتمان جۆگەيەك
ھەبوو، گەلاى شۆرەبى شۆر بووبوو سەر پووى ئاوەكەى، نوونوو چوو
لاى دارەكە و گەلايەكى لى قرتاند، ئيمە لەسەر كورسيەك دانیشتبووین و
پيمان خستبوو نيو ئاوەكە، نوونوو شەرىكى دروستکردنى دوو نايەكە
بوو. لە ھەمان كاتا گۆگۆميش فيرى ژەنىنى نايەكە بوو، ئاوازی سەير
سەيرى پى دەژەند، نوونوو پى گوتين:

– ئەم ئاوازانە بەر لە ھەموو ئاوازيكى دى لە جیھاندا باو بوو، بەر لە
ھەزاران سال شوانەكان لە لەوەرگاكاندا ژەنيويانە.

نوونوو ئەمەى بۆ دركاندين، بۆ دروستکردنى ھەردوو نايەكە و
فيركردنى ئەو ئاوازه دیرينانە، زۆر سوپاس بژيرى بووين. لە پاشان
خۆمان ھاويشتە. سەر پشتي ميراميس و گەران خۆت بگرە وا ھاتين.

لە دورەوھيش بەرەبەرە گويمان لەو ئاوازه بەسۆزانەى نوونوو دەبوو.
بە گۆگۆمم گوت:

– دەبى ھەر يەكەمان نايەكەى خۆى بژەنى، ئەگەر لە يەكتريش دابراين

و گو مپابووين، ئەم ئاوازانە دەچرپن، گۆگۆم ھەردوو دەستی ئالاندبووھ ناو قەدەم، تا لەسەر پێشتی ئەسپەكە نەخزى و ئارام بگرى و دەيگوت:

– ئەبى ھەريەكەمان نايەى خۆى بپارىزى، ئەگەر گویت لەم ئاوازيەى من بوو، ئەوا بزانه بانگت دەكەم.

لە وەلاما گوتم:

– سەرچاو، ھەروا تۆيش ئەگەر گویت لەم ئاوازيە بوو، بزانه منيش گازت دەكەم.

گۆگۆم گوتى:

– بەسەرچاو، من دەزمانى تۆ چاكترين ھاوړپى منى.

من لەم گەردوونەدا بەر لە گشت كەسى باوكى پادشاي خۆم خۆش دەوى، گۆگۆم وەك من منال بوو، بەلام لەبەرئەوھى جاريكى تر بينكە نابينمەوھ بەچاكترين ھاوړپى خۆم داناوھ.

بيرم دەكردەوھ:

– من باوكى پادشام ھەيە، گۆگۆم و ميراميسم ھەيە، لە نيو ئەو گرد و زوورگ و ميژگوزارە سەوزانەشدا دەخوليمەوھ، بەراستى من لە ئەوپەرى بەختەوھرى دابووم.

لە گۆگۆم پرسى:

– مروّف چۆن دەگاتە ئەوديوى زەرياي پشت شاخەكان؟

گوتى:

بەرپى «پردى گەرد و گولى بەيان»

گوتم:

– ئەى پردەكە لە كوێيە؟

گوتی:

هەر ئیستا دەیبینین.

راستی کرد، پردیکی بەرز و تا چاو برکا درێژ، بەچەشنى نەمانتوانی
ئاسۆکەى بەدى بکەین. پردى گەرد و گولێ بەیان وا دەدرەوشایەوه، بینەر
واى دەزانى دینگەکانى لە زێر دروست کراون.

گۆگۆم گوتی:

– ئەمە درێژترین پردیکە لەم جیهانەدا، دوورگەى بەهەشتى سەوز بە
خاکى ئەودىوی زەریاکان دەبەستیتەوه، بەلام پادشای شکۆدارمان،
بەشەوان لەودیوهوه پردهکه دەپچیتەوه، تا بەدلنیاىی بخەوین.

پرسیم:

– باشە بۆ؟ کى بەشەو بەسەرىدا رەت دەبى؟

گوتی:

– کاتۆ!

کە ئەم ناوه لە دەم دەرچوو، هەستم بەباھۆزىکى سروساردى وەك بەفر
کرد، میرامیسیش کەوتە لەرزىن و دانەچۆقە.

گوتم:

– بۆیەكەم جارە گویم لە ناوى کاتۆ دەبى و دەکەومە لەرزە.

گوتی:

– بەلى، کاتۆ پیاویکى ستەمکارە.

لێرەدا میرامیس قریشکەیهکى گروقهبەى لى دەرھات حیلاندى. بۆیە
وازمان لەسەر گوزشتەى کاتۆ هینا.

ویستم لەسەر پردهکه و بۆ ئەودیو گەشتى بکەم، بەلام وام بەراست زانى

مۆلەت لە باوکی پادشام وەرگرم. گەراینەوێ گولستانەکە، نەشمویست ئەو
رۆژە لەمە زیاتر بسوورپیمەو...

میرامیسمان بەستا و پۆینە زێرینەکەیمان شانە کرد و نەختی
دەسگەمەمان بەبرناخەکەیی کرد و کۆلۆ شەکرێک و تیکە نانیکمان دایی، کە
دایکی گۆگۆم پێی دابووین.

لە پاشان من و گۆگۆم زنجیکمان لە نیو گولستانەکە بنیات نا، کە لی
بووینەوێ لە نیوی دانیشتین و دەستمان کرد بە قرتاندنی کێک، من زۆرم
هەز لە کێکە، جار ناچارێ دایکی بینکە بۆی دەکردین و هەریەکە کێکی
دەداینی، بەلام ئەم کێکەیی دایکی گۆگۆم زۆر لە کێکەکەیی ئەو بەتامترە.

زۆر شادمان بووم، چونکە توانیم ئەو زنجەیی بنیات بنییم، جارێ چەند
هەز دەکرد شتیکی ئاوا بنیات بنییم، گەلی جار بینکە باسی ئەو زنجانەیی بۆ
دەکردم، کە لەسەر زێواری زەریادان. هەز دەکرد نامەیهک بۆ بینکە بنووسم
و هەموو ئەمانەیی بۆ باس بکەم، هەزیشم لی بوو لەبارەیی ئەم زنجە
جوانەیی کە لەم کیشوهرە دوورەدا بنیاتیمان ناوێ بۆی بدویم.

ئەو ئەستىرانەى
گوى بۇ ئاوازەكانت رادەدیرن

بۇ رۆژى دوايى گەشتىكىمان كرد و گەشتىنە لاي نوونوو، يەكەم جار نەمانبىنى، كەچى لەپەر گويمان لە دەنگى نايەكەى بوو، كە لەوديو گردۇلكەكانەو دەھات. دانىشتبوو گورانى بۇ خۇى دەچرى، كارژىلە و پەزەكانىش لە نيو گياوگۇلدا دەلەوەرپىن، كە دىمانى نايەكەى خستە لاوہ و بەبزه خەننەيەكەوہ گوتى:

– ھا ھەم ھاتنەوہ لام؟

ئىمە بەم دىدارەى زۇر خۇشئوود بووین، ھەريەك لە ئىمە نايەكەى خۇى دەرھىئا و بەھەرسىكىمانەوہ دەستمان كردە ژەنن، ئاوازەكان بەكسپوكۇ و زۇر بەسۆز بوون، نەشمزانى چۆن ئەم ئاوازە بەسۆزانە وا داپژان و گوتم:

– مخابن! ئىمە ئەم نايە دەژەنن و كەسپىش گوئى بۇ شل نەكردووین.

نوونوو بەرپەرچمى دايەوہ:

– گژوگيا دەمانبىستى، گولالەكان دەمانبىستن، ھەروا كزەبا، درەختەكان دەمانبىستن، شەنگەبى و رەگە رەگاژۇبووہكانى نيو جوئبارەكەش دەمانبىستى.

گوتم:

– تۇ بلئى و ابى؟ ئايا ئەوانىش حەز لەم ئاوازانە دەكەن؟

نوونوو گوتى:

– بەلى، ئەوانىش حەزبان لئىيە

بۆ ماوه يەككى دريژ، نايەمان بۆ گزۇگيا و گول و كزهبا و دار و درهختهكان
ژەنى، بەلام ھەر دەلئيم: مخابن! كەس نەيژنەفتين.

نوو نوو گوتى:

– بابچينە لاي داپيرەم و بۆي بژەنين

لئيم پرسى:

– شوينەكە ليرەو دەورە يا نا؟

نوو نوو گوتى:

– ئا بەلى، بەلام ئەگەر برۆيت و پەي دەريەي نايە بژەنين، ئەوا
ھاماجەكە كورتتر دەبى.

گۇگۇميش گوتى:

– راستە، ستران وامان لى دەكا كە ھەست بەدريژايىي ريگەكە نەكەين،
نوو نوو ھەزى دەكرد بچينە لاي داپيرەي، من خۆم وام بەراست زانى كە
دەبى ئەو داپيرەيە ببيىم.

بەرخۆلەكانيمان رانى، شان بەشانى ميراميس. ھەر لە كاروان دەچووین:
من و نوو نوو و گۇگۇم لە پيشەنگ دابووين پەز و بەرخۆلەكانيش
بەدواوہمان بوون، ميراميسيش ھىدى ھىدى، وەك چۆن كاله پۆنت
دەرپۆشت، ئەئاوا. بۆ چەند سەعاتى لە نيو شيو و زەندۆل و ليرەوارەكاندا
ھەسايىنەو، لە پاشان تەكانمان دا تا گەيشتینە مالى نوو نوو، مالىيان ھەر
لەو زنجانە دەچوو كە لە ئەفسانەكاندا خویندوو مانەتەو. زنجەكە چكۆلانە
و دلاراو دارەرا كرابوو، گولە ميخەك و ياسەمەنیش لە دەورەي ئالابوون.

لەپر نوو نوو گوتى:

– وس بن، با ھاتنمان بۆ لاي داپيرەم شتىكى كوتوپر بى...!

پەنجەرەيەك والا كرابوو، دەنگە دەنگى ليو دەھات، چووینە لاي

په نجه ره كه، من و نوونوو و گوگوم، له به ریا ریزمان گرت.

نوونوو گوتی:

– با دەس پی بکهین: یهك، دوو، سی.

دهستمان به ژه نینی نایه كان كرد و له به ردهم ئاوازه به جوشه كاندا، كارژۆله كان به هه لیهز و دابهز له په كوته یان ده كرد. پیره ژنیک هاته بهر په نجه ره و زور به میهره وه ده یروانی. داپیره ی نوونوو بوو، هه لی دایه:

– ئای كه ئەم ئاوازه چەند به جوش و جوانه.

تا له به ردهم په نجه ره كه بووین نایه مان بۆ ژه نی. پیره ژنیکي كه فته كار بوو، له پر بۆمان ده رچوو به پیرمانه وه هات. چووینه ناو زنجه كه پر سیاری لی کردین، ئەگەر برسیمان بی یا نا؟ گوتمان:

– به لی برسیمانه.

كولیره یه کی هینا و له تله تی كرد و هه ریه كه تیکه یه کی داینی.

نانه كه رهنگی په ریووو، به لام تامی له هه موو ئەو نانانه ی كه له ژیاندا خواردوو مه به چیژتر بوو.

به نوونوو گوت:

– ئای كه ئاو یكی به تامه، ئەی كانیله كه چ جور یكه؟

نوونوو گوتی:

– نازانم، جوره كانیاویكی تایبه تییه و كانی «تینوو شكینه» ی پی ییژین. میرامیسیش تینوو ی بوو، هه روا پهز و كارژۆله كانیش، تینوو یه تی هه ر هه موویان له و ئاوه شكاند. ئەو گاقه هات كه ده بی نوونوو بچیته وه لای رانه مه ره كه ی، له و گردۆلكانه دا. داوا ی ئەو پالتویه ی له داپیره ی كرد، كه راهاتبوو شه وان له له وه رگاكاندا به خو ی دابدا، داپیره ی پالتویه کی قاوه ییباوی بۆ هینا. نوونوو له و خه وتنه ی نیو له وه رگاكان زور به خته وه ر

بوو. من هيچ جارى له له وهرپگا نه خه و تووم چهل ناچهلئك بينكه و دايك و باوكى به سواري پايسكله وه، جانتايان پر ده كرد له شتومهك و پرويان ده كرده بيشه لانيك و له وي چادريان هله ددا. بينكه ده يگوت: «خوشترين كاتى له وي دا به سه ربردوه» منيش بروام پى ده كرد.

به نوونووم گوت:

– ناي كه چهند حهز ده كم به دريژايي شه و له له وهرپگادا بنووم.

وه لامى دايه وه:

– نى جا بو نا، له گه لم وهره.

وه لامم دايه وه:

– نا، ناتوانم، چونكه نه گهر نه چمه ماله وه باوكى پادشام تووره و زوير ده بى.

داپيره ش گوتى:

– بو هم مبهسته، ده توانم نامه يهك بو شاي شكودارمان بنيرم كه: تو حهز ده كه ي شه و له ناو له وهرپگادا بنووى

گوگووم گوتى:

– توخوا داپيره، نامه يه كيش بو باوكى من بنيره.

داپيره هلى دايه:

– هه ر وا بو گولستانه كه ش

من و گوگووم زور شادمان بووين، له كارژوله كان پتر، كه وتينه له په كوتى و سه ما. به لام كه داپيره سه يرى كراسه سپيه كانى بهرمانى كرد، گوتى:

– نه گهر ناوونگ ببارى سه رماتان ده بى.

له پر روخسارى خه مى داگرت و به ميهر يكه وه گوتى:

– چاوه نۆرپن، دوو پالتۆم ھەيە بۆتانی دادەنیم.
 چووھ ژوورەوھ دوو پالتۆی، یەکی سوور و یەکی شینی ھینا و بە
 دلەراوکیوھ گوتی:
 – ئەم دوو پالتۆیە، ھینی دوو براکەمن.
 لیم پرسی:
 – ئەی کوا براکانت؟
 نوونوو چرپاندییە گوچکەم:
 – کاتۆ... کاتۆی ستەمکار بردنی.

ھەر کە ئەمەیی گوت: لە دەرەوھ میرامیس بەتوندی حیلاندی، وەك بلیی
 یەکی قامچی کوتی کردی، کارژۆلەکانیش لە ترسان بەرەو دایکەکانیان
 بوونەوھ. پەزەکانیش کەوتنە باعەباغ، وەك بلیی: چەقۆی مەرگیان لی نزیك
 بووبیتەوھ... داپیرە پالتۆ سوورەکەیی دا بەمن و شینەکەش بەگوگۆم. کولیرە
 تیرەییەکیشی دا بەنوونوو لە تەك دەفریک کە لە کانیاوھ تینوویەتی شکینەکە
 ھەلینجرا بوو. ئینجا ھەموومان بەرەو رپی گردۆلکەکان بووینەوھ... بە
 فراندنی دوو براکەیی داپیرەیی نوونوو، زۆر پەشیو و دلگران بووم، لە ھەمان
 سات زۆر شادمانیش بووم چونکە شەو لە لەوھرگا دەنووم، کە لە رپی
 شۆرەبیبیە شۆرپووەکەیی ناو ئاوی جۆگاکەوھ، گەپشتینە گردۆلکەکە وەستاین.
 نوونوو گوتی:

– دەبی ئەمشەوھ لیڕە بین.

کەلوپەلی خۆمان ھەلگرت، لەپەر ئاگریکی بە کولوکۆی ھەلایساومان
 بیینی، نانە تیزکەرەکەمان خوارد و ئاوھ تینوویەتی شکینەکەمان خواردەوھ.
 شەونم پزاو تاریکیی داھات، بەلام قەینا، ئاگرەکە ھەر دەگرا. خۆمان لە دوو
 پالتۆکە لوولدا و لە تەنیشت ئاگرەکە لیی پراکشاین. میگەل نووست و نووزەیی

لى بىرا. مىرامىسىش ھەر دەلەۋەرى، گويمان بۇ وشەى شىنەبا رادىرەبو، كە كەرويشكەى بەگىاوغۇل دەكرد، چاومان بە مەشخەلانى ئاگرىك كەوت، كە لەو شەۋەدا دەدرەوشاپەۋە، دىارىبوو ئاگرى شوانكارەكانى دوورگەى بەھەشتە سەۋزەكە بوو، لە نىۋ جەنگەى شەۋدا، گويبىستى ئەو ئاۋازەيان بووين، ئەو ئاۋازەى كە نوونوو گوتى «ھەزاران سالى شوانكارەكان دەچىرن.» پاكشابووين و گويمان لەو ئاۋازە دىرىنەى شىل كىردبوو. ئەو ئاۋازە لە لاي ئەو شوانكارەكانە دەھات كە ئىمە نەماندەناسىن، بەلام ئەوان لەبەر مەن بەدىرئابىي شەۋ ھەر دەيانگوت و دەيانگوتەۋە. ئەستىرەكان لە نىۋ دلى ئاسمان دەيانجىواند، ئەو ئەستىرەنە مەزنتىرەن و درەوشاۋەترىن ئەستىرەبەك بوون كە مەن لە ئىاندا ببىنم.

لەسەر مازگى پشت پاكشام و گويم بۇ ئاۋازى شوانەكان شىل كىردبوو، ئالىرەدا ئەۋەم ھاتەۋە ياد كە چۆن ئىمەش ناپەمان بۇ گزۇگىا و گول و شىنەبا و دار و درەخت دەژەنى، ئەۋانىش ھەزىان لە بىستىنى ئەو ئاۋازانە بوو، بەلام ئەفسووس، ئەو ئاۋازانەمان بۇ ئەستىرەكان نەژەند، بۇيە لە نوونووم پرسى:

– ئايا ئەستىرەكانىش بايەخ بەو ئاۋازانە دەدەن؟

گوتى:

– لام واىە!

لە پاشان لە دەورى ئاگرەكە كۆبووينەۋە و ھەر يەك لە ئىمە فووى لە ناپەى خۇى كىرد و ئاۋازمان بۇ ئەستىرەكان چىرى.

نُهَو بیره‌ی به‌شه‌و قسان ده‌کا

زهوييهكهي ئه وديو زهرياكه و پشت چياكانم نه ديوه، به لام رۆژيكيان له گه ل
باوكي پادشام، له گولستانه كه دا ده گه راين، ليم پرسى:
- ئايا ده توانم به سهر پردى گهر د و گولى به ياندا تيبه پرم؟
باوكي پادشام وه ستاو ده موچاوى له ناو ده ست نا و له پاشان
به ميهرى كه وه گوتى:

- كورم ميؤ گيان، تو ده توانى له سهر تا پاي كيشوهره كه مدا بسوورپيته وه،
ده ستوانى له دوورگه ي به هه شته سه وزه كه يارى بكه يت، به سوارى
ئه سپه وهش بو ت هه يه گه شت يك له زهوييهكهي ئه وديو زهريا و پشت چياكان
بكه يت، بو يشت هه يه و ئه وه نده ي ميراميس بارته قا ده گرى، له باكور و
باشوور و رۆژه لآت و رۆژاوادا هاموشو بكه يت، به لام ده بى يه ك تاكه شت
هه يه بيزانى، ئه ويش و لاتى هه يه، ناوى كيشوهره دووره كه يه.

پرسيم:

- كى تيبدايه؟

باوكي پادشام به دلّه قرچيوه گوتى:

- كاتو، كاتوى سته مكار

كه گوتى: كاتو، وام هه ست كرد، ئه رژه نكيكى سامناك هاته نيؤ
گولستانه كه، چوله كه سبييه كان داچله كين و به سه ركزى گه رانه وه
هئيلانه كانيان، بالنده خه مگينه كه يه ش نالاندى و به هه ردوو شاپه ره

رەشەكانى لە خۆى دا، چەندىن گول سىس بوون و زاكان و گيانيان دا، درەختى زيويىنى شوپرەبىش زەرد داگەرا و گەلاكانى ھەلۆھەرىن، وەك بلىيى: گىژەبايەك كەمەرى سمى بى، كە ھەلىش دەوھەرىن بەزارە زراو گريانەو ھەلدەوھەرىن، بەراستى منىش ترسم ھەوى كرد و داچلەكام و لەكاتۆ ترسام، زۆرىش ترسام.

بەباوكى پادشام گوت:

– ئەگەر سەرگوزشتەكەى مۆنج و ھەراسانت دەكا، بىرى لى مەكەرەو.

باوكى پادشام سەرى دانەواند و دەستى گرم و گوتى:

– راست دەكەى، دەبى من ھەر ئىستا كاتۆ فەرامۆش بكام تۆش دەتوانى نايەى خۆت بژەنى و چەندىن زنجىش لە گولستاندا بنىات بنىي.

لە پاشان رۆيشتن و بەدواى گوگۇمدا گەراين، لە كيشوھەرەكەى باوكى پادشامدا گەلى ئەرك و كارى لەسەرشان بوو، بەلام سەرومەر دەرفەتەكى بۆ من دەدۆزىيەو، قەت پيشى نەوتووم «ئىستا تۆ برۆ من كارم ھەيە». زۆر بەدلنەوايى لەگەلم دەجوولايەو، بەيانيانىش لە تەكدا لە نيو گولستانەكە دەخولايەو، ھىلانەى چۆلەكەكانى پى نىشان دام، سەيرى ئەو زنجەى كرد، كە من و گوگۇم بنىاتمان نابوو، فېرىشى كردم چۆن سواری سەرىشتى مىرامىس بم، گەلى جارىش لەگەل من و گوگۇمدا، بەدەمودوى خۆشەو دەدوا... ئە ئەمانە وای لى كردم كە ھەر زۆر خۆيشم بووى، چونكە لەگەل من و گوگۇمدا قسەى خۆش بوو، خروگز وەك چۆن باوكى بينكە، قسەى لەگەل دەكردم و منىش پى بەختيار دەبووم، بينكەيش زۆر شانازى بەباوكى دەكرد و دەيگوت:

– ئەو ھەباوكمە، بەلام زۆرىش بەختەو ھەر دەبم كە لەگەل تۆش قسان دەكا.

من لەو ھەباوھەدا بووم كە سواری ئەسپىم لەگەل گوگۇمدا شتىكى چاكە، بۆيە ھەرچارەى دەمپرسى: «باوكى پادشام كوا ئەو دەرفەتەى ھەيە، تا

كاروبارى كيشورەكە بەرپۆە ببا؟» ھەرچەند ئىمە ھەندى جار، بە درېژايى رۆژ ئەومان نەدەدى، بۆيە لەو باوۋەرەدا بووم لەجياتى ئەوھى باوكى پادشام كار و ئەرکەكانى خۆى راپەرپىنى، خۆى لەگەل من خەرىك كرددوھ. بەراستى شتىكى جوانە گۆگۆم و مىرامىس لەتەكماين. چەندىن كەرەت سوارى سەرپىشتى مىرامىس بووم، ھەر ئەويش بۆ يەكەم جار منى لەسەر پردى گەردوگۆلى بەيان پەراندەوھ.

ئەمەيان ھەرگىزاو ھەرگىز لە ياد ناكەم.

سەرلەبەيانىيەكى زوو بوو، كاتى پاسەوانەك، دەرگەى پردەكەى كرددوھ، گژوگيا ھىشتا بە شەونم داپۆشراوو، كە بووھ ماىەى ئەوھى سمە زىپىنەكانى مىرامىس تەربىن، بەلام قەينا ھىچ نىيە، من و گۆگۆم لە كازيوھدا بىدار بووينەوھ، سروھىەكى فېنك و شىدار لە گۆناى دايىن، ھەزماى لە گەشتوگوزار بوو، كە لە پردى گەردوگۆلى بەيان چووينە ناو، خۆر گزنگى دا، كە لەسەر پىشتى پردەكەش بووين زۆر زۆر لە پروبارەكە بلىندتر بوو، وامان زانى لەسەر ھىلە زىپىنى ترووسكەدار پى دەكەين... پردەكە زۆر زۆر بەرز بوو، بۆيە كە تەماشاي خوارەوھم دەكرد، سەرەخولى دەيگرتەم، ئىمە لەسەر بەرزترىن و درىژترىن پردى دنيادا سوارى ئەسپ بووبووين... پۆپنە زىپىنەى مىرامىسىش ھەرچەند ئەو خىراتر دەبوو و لە پردەكە نزيك دەكەوتەوھ، لەگەل گرشەى ھەتاو دەبريسكايەوھ و دەنگى سمەكانى وەك گۆلەى ھەورەترىشقە وابوو... ھەر بەم نزيكانە ئەو كيشورە دەبينم كە كەوتووتە ئەوديو زەرياوھ.

لە گۆگۆم پرسی:

– توخوا شتىكى زۆر مەزن نىيە؟ ئەى تۆ شادمان نيت كە خەرىكە دەگەينە ئەوديو؟

لېرەدا واى بۆچووم كە شتىكى ترسناك روو دەدا. مىرامىس ئىمەى بەرەو

هەلدیڤیکی هەزار بەهەزار ڤادەپێچا. ڤردهکە لە ناوهراستییهوه کۆتایی هات، چونکە پاسهوانهکەى هەر هەموو قەفە زنجیرهکانى خاوەنکردبووهوه، بۆیه نهگهيشتمه زهوييهکەى ئەوديو زهرياکه. هەلدیڤیکی زۆر تووش بوو، ههچ ڤردیکيش نهبوو، قهت وهك ئەمجارهيش، ترس نهيشیواندبووم. ويستم بقيرژينه رووى گوگۆم، بهلام دەمم بهسترا، توند توند جلهوى ميراميسم گرت تا ڤاى گرم، بهلام نههاته ڤايى، بهلكو حيلهيهكى بهتاوى حيلاند وتى تهقاند و دهنگى سمهكانيشى له گرمه گرمى ههورهتريشقهى دهکرد، ئەم بهرو مهرك پينگاف دههاويزى، دواى چهندانىك دهكهوينه نيو قهموچكهى هەلدیڤهكه... چاوم نووقاند و بيرم له باوكى پادشام كردهوه، لهو كاتهدا دهنگى سمهكانى ميراميس وهك گرمه و گۆلهى ههورهتريشقه وابوو... له ناکاويكا دهنگى سمهكانى نهما، گويم له ههچ دهنگ و مهنگىك نهبوو، بهلكو واى لى هات، وهك بليى: لهسەر نهزمانىك ههنگاو ههلينى، كه چاوم كردهوه ديم وا ميراميس له نيو بادا دهروا، ميراميسى ئەسپى سمهزيرينه و پۆينه زيرينه به سركى له نيو بادا دهفرى، وهك بليى لهسەر زهوى دابى.

ملى له كهشه ههورهكان نابوو، بشيويستايه لهسەر ئەستيرهكانيش دادهبهزى و ئينجا ههلهبهزى، من بيگومانم ههچ مروقيك ئەسپىكى وهك ئەسپهكهى منى نيبه و نهبووه، دهشتوانى ئەوه بينيته بهر ورکهى دل كه: من ههستم به چى دهکرد، كاتى كه لهسەر پشتى له نيو بوשאيدا ههلهفرى. تهماشای خوارهوهم دهکرد، زهوييه دوورهكهى ئەوديو زهريا، بووبوو بهخورستانىك بو خوى.

به گوگۆم گوت:

— سهيركه، ميراميس لهسەر كهشه ههورهكان دهفرى.

گوتى:

— بو ئەى ئەمەت نهزانيوه؟ خو ئەمه بو ئەو شتىكى زۆر ئاسانه.

گوتى:

– نە، جا چۇن بىمزانىيە

بىزە خەننىيەك گرتى و گوتى:

– ميوگيان، ئەمە نەننىيەكە جارى تۇننايزانى.

بۇ ماوئەيەكى درىژخايەن، لە نىو كاكەشانى ئاسمان خولايىنەو،
ميرامىسىش لەسەر ھەورە سىپىيە خورى شىوھكان، لوقەى دەكرد. بەراستى
ئەمە شتىكى يەكجار سەير و سەمەرەيە، بەلام ھەر دەبوايە دواجار
ھەلنىشىنە سەر زوى. ئەو بوو ميرامىس، سرك و بەشنىيەى ھەلنىشت و
وہستا، لەو ساتەدا ئىمە گەشتىبووینە زەوييەكەى ئەودىو زەرياکە.

گۇگۇم گوتى:

– ئىرە بەھەشتىكە بۇ خوى، وازبىنە با لە نىويدا ميرامىسى پوپنەزىرپىن
گژوگىيەى خوى بخوا، ئىمەيش دەچىنە لای ژىرى.

پرسىم:

– ژىرى كىيە؟

گوتى:

– پاشماوئەيەك دەبىيىنى، خوى و خوشكەكانى لەو نىزىكانە نىشتەجىن.

پەلى گرتىم و بەرەو زنجىكى سىپى، وەك ئەوانەى ناو ئەفسانەكان پراى
كىشام. زۇر قورسە ئەو شىيە بىكەم، كە بۇ ئەم زنجە لە زنجەكانى ناو
ئەفسانەكان دەكا. لەوانەيە لەبەر ژىنگەكەى بى، يا لەبەر ئەو درەختە
تەمەندارانە بى كە وەك تەيمان دەورەى داو، يا لەبەر ئەو دىمەنە دلگىرانەى
گولالەكانى نىو باخەكەى بى، يا لەبەر ھەر شتىكى سەمەرە؟

بەرامبەر بە باخى زنجەكە، بىرىكى بازنەيى و قوول ھەيە، لام وايە ھەر
ئەو بىرە دىدىكى ئەفسانەيى بەخشىوہتە ئەم زنجە، چونكە زۇر دەگمەنە لەم

رۆزگارانه ماندا، بېرېكى ئاوا بدۆزىنه وه. من خۆم ھەرگىز بېرى وام
نەدىبوو.

پىنچ كورپىژگە و كچۆلە لە دەورى بېرەكە دانىشتبوون، گەرەكەيان
مندالېكى دەم بەخەندە و رووخۆش بوو. پېى گوتم:

– دەزمانى دېتە ئېرە، تەححا! ئەسپەكەت چەندى جوانە.
گوتم:

– ناوى مىرامىسە، ئەمەيش گۆگۆم و منىش مېوم.
وھلامى دايەوھ:

– دەزانم، منىش ناوم ژىرىيە و ئەمانەش براو خوشكەكانمن.

سەرنجدانەكەى، لە سەرنجدانى ئاشنايەكى بەوفا دەکرد، برا و
خوشكەكانىشى بە دیدارمان زۆر كامەران بوون، ھەموو شتى لېرەدا
بەپېچەوانەى گەرەكى ئەپلاند بوو، لەویدا كە لە مندالانى نزيك دەبوويتەوھ،
وھك گورگ دەيانمراند، كەسپش بايەخى پېت نەدەدا، ھەميشە لە دژى ھەر
مروڤىك بوون، بۆيە منىش يارىم لەگەليان نەدەسازاند، ھەر تەنيا منىش
ئەمەم دەکرد، ھەر تەنيا بينكەش وازى لەگەل دەکردم، كورپىكى كەتە و
رموزنى تېدا بوو ناوى «جان» بوو، ھەزم لى نەدەکرد، ھەر جارەى
بمىديايە، دەيقىژاندە رووم و دەيگوت:

– دەى لېرە دەرچۆ، ئەگىنا بەمشتە كۆلەيەك قەپۆزت دەشكېنم،
برادەرەكانىشى وھك خۆى لاسار بوون و لاسايييان دەکردەوھ، فېلەتەنىكى
تەژە و بەھىز و ھەرەنگ بوو، لەجياتى ئائەو «جان»، ئىستا ھام لەگەل
ژىرى و خوشك و براكانى، لەگەل گۆگۆم لەسەر زارى بېرەكە و لە تەنىشت
ژىرى دانىشتىن و سەيرى ناخيم كرد، زۆر زۆر قوول بوو، بنەكەى ديار
نەبوو، لېم پرسى:

- چۆن چۆن ئاوى لى ھەلدەگويىز نەوھ؟

ژيرى گوتى:

- ئاوى لى دەرناكەين، چونكە ئەمە بېرە ئا و نېيە

گوتىم:

- ئەي كەواتە، چ جۆرە بېرىكە؟

- گوتى:

- ناوھكەي: ئەو بېرەيە كە بەشەو قسان دەكا.

پرسىم:

- جا بو؟

گوتى:

- تا ئىوارە دادى چاوه نوپ بە، ئەوسا تى دەگەي.

دانيشتين و بەدرىژايىي ئەو پوژە لەگەل ژيرى و برا و خوشكەكانى لە ژير
درەختە دىرينەكە ياريمان ساز دا، كە برسېش بووين مینونانيلی خوشكى
ژيرى چووہ ناو موبەق و نانى بو ھينايين. ئەو نانە لەو نانانە بوو كە بە
«نانە تيرەي برسېيەتى شكين» ناوزەد كراوہ، تامەكەي زور خوش بوو، لە
ھېچ جۆرە نانېكى نەدەكرد كە بەر لەمە من تامم كردبى... كەوچكىكى
زيوينى چكۆلانەم لەسەر زەوى و نزيك درەختەكان دۆزيبەوہ، پيشانى ژيريم
دا، بە خەفەتيكەوہ تەماشايەكى كرد و گوتى:

- ئەمە كەوچكەكەي خوشكەمە

بەخوشك و براكانيشى گوت:

- كاكە ميؤ، كەوچكەكەي خوشكمانى دۆزيبەوہ.

لیم پرسى:

– ئەى كوا ئەو خوشكەت؟

گوتى:

– كاتۆ، كاتۆى ستمكار لەگەل خۆى بردى.

كە ناوى ئەم كابرايە هات، كە شوھەواكە، وەك سەھۆل ساردوسپ بوو، گولەبەرپۆژە دەمپانەكەى نىۆ باخەكە ھەلۆھەرى و ئاوزىنگى دا و مرد. چەندىن چەندىن پەپولەش باليان تىكشكا و لە ھەلڤرھەلڤر كەوتن، من خۆىشم لەو كاتۆيە ترسام و زەندەقپۆژ بووبووم. ويستم كەوچكەكە بدەمە دەس ژىرى، بەلام گوتى:

– ھەلى گرە با بۆ خۆت بى، چونكە تۆ دۆزىتەو، جارىكى تر خوشكم كارى پى نابى.

كاتى كە گوتى: «خوشكم جارىكى تر كارى بەو كەوچكە نابى» خوشك و براكانى دايانە كوركە گريان. لە پاشان ھەمدىس ياريمان سازدايەو و ھەموو ئەو شتە ناھەموارانەشمان لە بىرخۆ برد، كەوچكەكەيشم خستە ناو گىرفانمەو، بەدرىڤايىي ئەو كاتەى كە ياريمان تىدا سازدابوو، ھەر چاوەنۆپى ئىوارەم دەکرد، گەلى شتم لەبارەى ئەو شتە سەمەرەيە بۆ ئاشكرا بوو، زەردەپەر ئاوابوو، شەو داھات، ژىرى و برا و خوشكەكانى تەماشاي بەكتريان كرد و لە پاشان گوتى:

– ھەر ئىستا دەى.

پۆىشتن و لەسەر لىواری بىرەكە دانىشتن، من و گوگۆمىش لە تەنىشتيان. ژىرى گوتى:

– تكاىە، بەپىي توانا بىدەنگ بن...!

دانىشتىن و مەقمان لەخۆ برى و چاوەرپى بووين، شەو زەنگ شابالى بەسەر درەختەكان كپشا. زنجەكەى ژىرى، لەم ئەنگوستەچاوەدا، وەك

زنجيکی ناو ئەفسانەکان خۆی دەنواند، شتيکی خۆلەکهوویی و کۆن و
کهوودن، له دەورووبەری زنج و درهختهکان و بیرهکه دەبزوت. ژیری گوتی:

– ووس... ووس بن.

فززەمان لەخۆ بپری... ساوسیبەرە بۆرەکهی دەورووبەری درهختهکان تا
دەهات پەش دادەگەرا، من هیچم نەبیست، تەنیا دەنگی کزو خەفە نەبی،
که له ناخی بیرهکه و هەك نالەیهکی بەجۆش دەردەهات... دەنگەکه زۆر سەیر
و نامۆ بوو، هەك دەنگی ئیمەمانان نەبوو، سەرگوزشتەیی ئەفسانەیی
دەگێرپایەوه، سەرگوزشتەکه ئاسایی نەبوو، بەلکو بەجۆشتەری سەرگوزشتەیی
سەر پرووی زهوی بوو...

لەپەروو لەسەر لیواری بیرهکه پاكشام، تا پتر و پتر سەربردەیی ئەو دەنگە
بببستم و ئاشنا بم، جار ناچار ئی چەندین گۆرانی زۆر سەیر و یەكجار
جوانی دەچری.

له ژیریم پرسى:

– ئەرى جۆرى ئاخاوتنى ئەم بیره چۆنه؟

ژیری گوتی:

– بیریکه، لیواولیوه له رازی سەرگوزشتەیی ئەفسانەیی و هۆرەولاژە،
ئەوهی دەیزانم هەر ئەمەیه و بەس، بیریکه و لەبارەیی کۆنەسەربردە و
پووداو و ئەو سترانانە دەپەیقی، که کۆن زۆر کۆن، ئەم گەله دەیزانی و
دەیگوت، ئەم بیرهیش که بەشەو قسان دەکا، سەرلەبەری ئەو پووداو و
سترانانەیی ئەزبەر کردوو.

نازانم چەندئى لەوئى ماینهوه، شەو تا دەهات دەبوو بەتاریکستان و دار و
دەوهنەکانی دەتەنییهوه، دەنگی ناو بیرهکهیش تا دەهات کز و کزتر دەبوو،
تا وای لئى هات هیچمان نەدەبیست. لەپەر گویم له حیلەیی میرامیسی نیو

له وهرپگاکه بوو، هاکو دهبويست تيم بگهينهئې که ومختي ئه وه هاتووه، پې
هه لگړين و بگه پښه ماله وه، يو لای باوکی پادشام.

پېم گوتن:

– شه وباش ژيري گيان، شه وباش مینونانيل، هه مووتان شه وتان شاد.
ژيري وه لامی دامه وه:

– شه وشاد میوگیان، گوگوم گيان، هه ز دهکين هه بهم نزيکانه جاريکی
تر سه رمان لي بدهنه وه.

پېکرا گوتمان:

– به لين بي، هه بهم زوانه دهگه پښه وه لاتان.

بازمان دا سه ر پشته میراميس، به له رزه له رزه گه پښه وه مال.
شه وه زه نگیکی قه تمه ر بوو، مانگ هه لات و هه هه موو ئه و چرستانه سه وزه
و ئه و دره ختانه ی روشن کرده وه، که م بوو بوون و وهک زیو و وهک
شه نکه بییه که ی مالی باوکی پادشای نیو گولستانه که م، خوئی نواند. هاتینه
لای پرده که، پاسه وانه که هه لی خستبوو، به لام به باشی نه مناسییه وه،
شيوه که ی رهنگیکی تر بوو، دینگه کانی له زیو بوون.

گوگوم گوتی:

– ده زانی ئه م پرده به شه وان ناویکی دیکه ی هه یه؟

گوتم:

– چیه؟

– «پردی تریفه ی مانگ»

به خیرایی له سه ر پرده که تیپه رین، چونکه پاسه وانه که ی گهره کی بوو رای
کیشیتته وه، له دووره وه چهند ترووسکاییه کمان به دی کرد، لیزگه لیزگی ئه و
ئاگره مان دی، که شوانه کانی دوورگه ی به هه شت سه وز دایان گیرساند بوو.

خاموشى بالى بەسەر ھەموو شتىكا دادابوو، تەنيا دەنگى كە دەھاتە بەرگوى، دەنگى ئەو ھەرگەمە ھەرەترىشقە ئاسايە بوو، كە لە سمەكانى ئەسپەكە ئاورپىنگى دەدا و دەتەقىيەو.

لە بەردەم تريفەى مانگدا، مىرامىس ۋەك سامۆتكەيەك خوى دەنواند و ئەمجارەيان پۆپنەكەى زېرپىن نەبوو، زىوین بوو، بىرم لەو بىرە كردهو كە شەوان قسە دەكا و سەرگوزشتان دەگېرپتەو. بەلام جوانترىن سەرگوزشتەيەكم بىستى، ئەو سەرگوزشتەيە بوو، كەوا دەستى پى دەكرد:

ھەبوو، نەبوو

جارى جاران، پۆژگارانى زوو

كورپە پاشايەك ھەبوو

لە بەردەم تريفەى مانگدا

سواری ئەسپەك دەبوو

لەوانەيە مەبەستى من بوو، چونكە من كورپە پاشام.

لە دوورگەى بەھەشتى سەوز، نزيك، نزيكتر بووینەو، سمەكانى مىرامىس ھەرەترىشقە ئاسا، دەيگرماند، بەدریژايى رى، بىرم لەو سەرگوزشتە خوشە ئەفسانەيىيانە دەكردەو:

ھەبوو، نەبوو

جارى جاران، پۆژگارانى زوو

كورپە پاشايەك ھەبوو

لە بەردەم تريفەى مانگدا

سواری ئەسپەك دەبوو.

له نیو جه ننگه له تاریکه که د ا

سەردەمانى كە لەگەل مامە سىكستىن و پوورە ئىدلادا دەژيام، لە كتېبخانە، ئەو كتېبانەم دەخواست كە مۆركى سەرگوزشتەى ئەفسانەيىيان پېوھ لكاوو، پوورە ئىدلایىش ھەرىھەكجار ھەزى لى نەدەكرد و دەىگوت:

– مادامەكى تۆ سەرلەنوئى لووت لە كتېب و متېب دەژەنى ئەوا ھەر رەنگپەر يو و بەدبەخت دەمىنى، برۆ بۆ خۆت وەك منالان يارى بگە باشترە. بېگومان ناچار دەردەچووم، نا بەلكو سەرومپ ھەر لە دەروەى مال بووم، لام وایە پوورە ئىدلا و مامە سىكستىنم ھەزىان نەدەكرد لەگەليان بم. بېگومانم ئىستا ئەوان زۆر خۆشحالن چونكە جارىكى تر من ناگەرېمەوھە لايان.

بۆ ماوھەكى كورت، ئەویش شەوان ھەولم دەدا موتالا بگەم، ئەمەيش رەنگى نەپەراندبووم. پېويستە ئىستا پوورە ئىدلام بمبىنى كە چۆن گەورە بووم و بەھيژ، گازى خۆرىش لەسەر پوومەتمە و زۆرىش لەشساغم. خۆگەر بگەرېمەوھە گەرەكى ئەپلاند ئەوا دەتوانم بەیەكدەست «جان» خپ بگەم، بەلام من ئەمەم نەگەرەكە، چەندم ھەزلى بوو پوورە ئىدلام گوئى لەو بىرە شل بگردایە كە بەشەو قسان دەكا، ئەگەر ئەمەى بزانیایە نەیدەگوت: «خوئىندن رەنگ و رووت دەپەرئىنى» نا بەلكو دەىگوت: «برۆ بۆخۆت لە نيو سروهى فېنكدا بژى و ھەرچىش كتېبى سەرگوزشتەى ئەفسانەى دەخوئىنى بخوئىنە». بەلام كارەكە لە لای پوورە ئىدلادما، وەك یەكە و برواناكەم ھەز لە

هیچ شتی بکا، کاشکی تهنیا و بهس ئهوهی بزانیایه که له کیشوره
دوره که دا بیریک ههیه و سهرگوزشته ئهفسانهیییهکان دهگیریتهوه و دهلی:

ههبوو، نهبوو

جاری جارن، پوژگارانی زوو

کورپه پاشایهک ههبوو

له بهردهم تریفهی مانگدا، سواری ئهسپیک دهبوو

له نیو دارستانی تریفهی مانگیشدا دههات و دهچوو

ئائمه ئهوه دهستهواژهیه بوو، که بیرهکه دهیگوت و دهیگوتهوه، منیش
ناتوانم فهرامۆشی بکهه. وا دیاره ئهوه بیره گهرهکی بوو شتیکی تاییهتی
بهدهم ئهوه سهرگوزشتهیهوه بدرکینی، لهوانهیه من ئهوه کورپه پاشایه بیه، که
جاریکیان به ئهسپهکهی چوووه گهشتی نیو دارستانی تریفهی مانگ. ئا
ئهمهیش ئیستا من دهیساژینم، ههر ئهمهیش بوو بهدریژیایی ئهوه شهوه
بیرهکه بۆی دهگوتم و دهیگوتهوه و دهیچریکاند، وهک بلایی ئهوهم بخاتهوه
یاد، که دهبی چی بکهه و چی نهکهه.

له باوکی پادشام پرسی:

– ئایا تۆ شوینی جهنگهله تاریکهکه دهزانی؟

بهدهنگیکی کزۆکهوه گوتی:

– ئهوه جهنگهله تاریکه کهوتوووته پشت چیاکه، میوگیان بۆ دهتهوی ئهوه

شوینه پی بزانی؟

وهلامم دایهوه:

– دهمهوی ئهم شهوه له بهردهم تریفهی مانگ و بهسواری ئهسپهکهه

گهشتی بکهه.

باوکی پادشام بهوردی تیم راما و بهدهنگیکی کزۆکترهوه گوتی:

- ئاوا ھەر بەم خىرايىيە؟

گوتىم:

- لەوانەيە ھەز نەكەي بچم، لەوانەيشە لەو چوونە شەوانەم نىگەرەن بىت.

سەرى بادا و گوتى:

- نە، ھەرگىز نە، دارستانەكە لەبەر تريفەي مانگدا زۆر ھىمن و خامۆشە و زيان بە كەس ناگەيەن.

ئىنجا دانىشت و سەرى لار كردهو. بىنيم دووركەوتنەوهم پىي ناخۆشە و، لە ھەمىزم نا و گوتى:

- دەتەوئ لە مال لە تەكتا بم؟

ماوھىي بەدووچاوە ھەمگىنەكانى تىي پوانىم و ئىنجا گوتى:

- گىانەكەم ميو، برۆ وا مانگ ھەلات و دارستانە تارىكەكەش چاوەنۆرتە.

پرسىم:

- بەراستى نىگەرەن نابىت؟

گوتى:

- بەراستە

بە نەرمىيەكەو بە كەشارەي دەستى لە سەرى دام، يەكسەر چووم و گۆگۆم ئاگەدار كردهو، تا بزەنم ئايا لەگەلم دى بۆ جەنگەلە تارىكەكە يا نا؟ زۆر دوور نەكەوتبوومەو، باوكى پادشام بانگى كردم:

- كورم ميو؟

گەرەمەو، ھەستابوو، باسكەكانىشى والا كوردبوو، خۆم كوتايە نيوانىانەو بەگەرمى لە ئامىزى خۆي گوشىم، پىم گوت:

– با وهلی، بو ماوهیهکی دریژ نامبینیتهوه

باوکی پادشام، بهکزییکهوه لئی پرسیم:

– چی! ناتبینمهوه؟

گوگوم له دهرهوهی زنجی گولستانهکه بینی، تیم گه یاند که من بهسواری
ئهسپهوه، گهرهکه له دارستانی تریفهی مانگدا، گهشتی بکهه. گوتی:

– ئهه برا... ئه انجام ههرکردت؟

نهمزانی بو باوکی پادشام پیی گوتم: «ئاوا ههر بهم خیراییه؟» به
گوگومیشی گوت: «ئهه برا... ئه انجام ههر کردت». که پیم گوتن: «دهمهوی
بهسواری ئهسپهوه، له دارستانی تریفهی مانگدا گهشتی بکهه، ئهوهنده گویم
نه دایه قسهکانیان» له گوگوم پرسی:

– له گهلم دیی؟

بینیکی دریژی کیشا و گوتی:

– بهلی، له گهلت دیم.

بهشوین میرامیس گهراین که له نیو گولستانهکه دهلهوهپی و پیم گوت:

– ئاماده به و دهبی بمگهیهنیهته دارستانی تریفهی مانگ.

یهکسهه راپهپی، وهک بلئی موژدهی شتیکی چاوه نوپرکراوی گوی لی
بووی. به هله داوان من و گوگوم خو مان هله دایه سهه پستی، ئه میش وهک
برووسکه ئاسا بوی دهرچوو. که گولستانهکه مان جی هیشت، دهنگی باوکی
پادشام بیست، هاواری دهکرد:

– هو...! کورم میوگیان

له کهسم نه بیستبوو بهم خه مناکییه بانگم بکا، به لام نه متوانی، نه متوانی
بگه پیمهوه، ئه و کیشوهری که کهوتووه ته پشت چیاکانهوه، زور زور دووره،
بهبی ئهسپیکی رهسهنی وهک میرامیس نهبی، نایگهینی، ناشتوانین بهو

شاخه سەرکێشانەى كە سەر لە هەور دەدەن هەلساخێين، بەلام لە چاو
میرامیس کارەكە زۆر سانا بوو، چونكە وەك بەلندە لە نیو بۆشایی ئاسمان
و لە دوندی چیاكان بەرزەفری بوو. وازم لى نەهینا تا بۆ بلندترین
ترۆپیکى بەفرپۆش بەرز بوووه... لەسەر پشٹی میرامیسەوه سەیری ئەو
خاکەمان دەکرد، كە لە بناری چیاكە چاوهنۆپی هەلنیشتمان بوو.
دارستانە تاریکەكەى بەردەممان لە نیو تریفەى مانگدا زۆر بەربلاو و
فراوان خۆى دەنواند، دیمەنەكەى زۆر جوان بوو، هیچ مەترسیەكیشی
تێدانەبوو... من گومانم نییه كە: دارستانە خامۆشەكەى بەردەم تریفەى
مانگ، هیچ مەترسییەكی بۆ مروۆقى تێدا نییه، باوكی پادشام راستی كرد،
هەموو شتی هێمن و خامۆش بوو، نەك هەر تەنیا خەلك و بەس، بگره هەموو
زیندەوهر و سەرتاسەرى كێلگه و جووتیار و دار و درەختەكانیش، هیچ
كامیان نەیان دەویست ئازار بە مروۆف بگهیهنن... شەوهكەى زۆر خۆش بوو،
لە ناسكیدا وەك رۆژ بوو، تریفەى مانگیش هەر لە گرشە گرشى خۆرى دەکرد،
شەوهزەنگ بوو بەلام هیچ شتی نەبوو مروۆف بسلەمینی، تەنیا شتی نەبی،
شتێك و بەس، كە لەسەر پشٹی میرامیس ئارامم گرت، دوور زۆر دوور،
لەویەپى دارستانى تریفەى مانگەوه، گوندیكى تاریكى قەترانیم بەدى كرد،
تاریکییەكەى نەكەوتە بەردلم، نەشمتوانى بى دانەچە سەیری نەكەم، لە
گۆگۆمم پرسى:

– ناوی ئەو گوندە سامناكە چیه؟

گوتى:

– لەویوه كیشوهره دوورهكە دەس پى دەكا

پرسیمەوه:

– ئەمەیان خاكی كاتۆیه؟

كە میرامیس گوێی لە ناوێكە بوو، لەرزەیهك گرتى وەك بلیی سەرما بەردەله

بووبى، چەندىن گابەردىش لەسەر چىياكە بەگرمە و شلپە و ھەراوھ بۆ نىو
دۆلەكە خلۆر بوونەوھ. بەلى تەنيا يەك تاكە مەترسى ھەبوو، ئەوئىش كاتۆ
بوو، زۆر لىي دەترسام و زۆرئىش ھەوالم دا ھەرھىچ بىرى لى نەكەمەوھ.
بەگوگۆم گوت:

– دارستانە تارىكەكە لە كوئيە؟ دەمەوئ ھەر ئىستا بۆي دەرچم مىرامىس
حىلاندى، زايەلەكەي وەك گرمەيەكى سامناك لە نىو لاشان و شىو و بالى
چىياكاندا دەنگى دايەوھ. لە پاشان بەنەرمى و لە نىو بادا و لە دارستانى
ترىفەي مانگ و لە بنار چىياكەدا كپ بوو، لە دارستانەكەوئىش دەردەنگى
سەدان ئەسپ كە ئەو شەوھ حىلاندىيان، بەرپەرچى حىلاندى مىرامىسيان
دايەوھ... پلە پلە ھاتىنە خوار تا سمەكانى مىرامىس لە پۆ و پۆي دەرختەكان
خشى، بەناسكى، زۆر بە نەرمى لە نىو چل و گەلا سەوزەكان ھەئىشتىن و
گەيشتىنە دارستانە تارىكەكە. من لە ژياندا بەھىچ دارستانىكى راستەقانى
رەت نەبوويم، بەلام بىگومانم ھىچ جەنگەلئىك وەك ئەم جەنگەلە نىيە، ئەم
جەنگەلە تارىكە پەنامەكى و نەئىنى خۆي ھەيە، ھەستم كرد نەئىنيەكى
گەرە و گرىنگى ھەيە، بەلام وەك بۆي چووم، ترىفەي مانگەكە، بوو
بەدەمامكئىك و سەرى جەنگەلەكەي داپۆشى و چەواشەي كردم، چونكە
كاتەكە لەبار نەبوو، زلەزەلى دەرختەكانئىش نەئىنيەكەيان دەچرپاند، بەلام
من ھىچى لى تى نەگەيشتم، دەرختەكانئىش لە نەدركاندى نەئىنيەكە
سووربوون و لە بەردەم ترىفەي مانگدا دەبرىسكانەوھ، نەئىنيەكانيان
دەزانى، تەنيا من نەبى... لە دوورەوھ گوئىبىستى گرمەي ھەورەترىشقە
ئاساي سمەكان بووين، سمى سەدان ئەسپ، لەو شەوھدا گرمەيان دەھات.
كاتى كە مىرامىس بە حىلانەكەي دەنگى دا، لە لايەكى تر ھەمان دەنگمان
ھاتە بەرگوئى، سمى سەدان ئەسپ دەيانگرماند، نەختە نەختە گرمەي
سمەكان نزيك بووھو، ئىنجا بلند، بلندتر بووھو... سەد ئەسپى سىپىياو

لېمان نزيك كەوتنەوہ و پۆپنەكانيشيان دەلەرىنەوہ، بە ھەز و گزوفتېكەوہ
ميراميس دايە پاليان و لە تەك يەك چوونە نيوراپەويكى والاي نيو
جەنگەلەكە، ئيمە كەوتينە شويني، لە ژير درەختيكا وەستايين، ھەر ھەموو
ئەسپە سېپيەكانمان بيني، لەوانيش ميراميس كە زور بەھيژ، لە بەردەم
تريفەي مانگدا لەقەكوتيني بوو.

گوگۆم گوتى:

– بەراستى ئەمە شتيكى زور دلگيرە

گوتم:

– جا بونا؟

گوتى:

– چونكە ميراميس گەيشتەوہ زيدي خوئ، ئەي نازانى زيدي ميراميس
ئەم جەنگەلە تاريكەيە؟

گوتم:

– نە، نەمزانپوہ

گوتى:

– ميؤگيان، زور شت ھەيە تو نازانى.

گوتم:

– شاي شكودارمان ناردى، تا يەك لەو ئەسپە سېپيانە لە دوورگەي
بەھەشتە سەوزەكە ئامادە بكەن، تويش ببى بە خاوەنى.

لە ناکاو ديم ميراميس بە پروگەشيپەوہ لە ژير تريفەي ھەيقدا را دەكا، لە
پاشان لەپر دلي گوشرا، ئايا دەزاني بو دلي گوشرا؟ چونكە ھەر لە تەك من
بوو؟ يا سۆزيكى قوول بو زيدي خوئ لەم جەنگەلە تاريكەدا ھەژاندى؟

که ئەمەم گوت، میرامیس هات و سەری لەسەر شانم داناو چەند ساتی بۆ
جوولە هەر وا مایەو، جارجار نەبی بە سووکە حیلکە یەکەو دەکەوتە
حیلاندن.

گوگۆم گوتی:

– ئاگات لێیە، چەند لەگەڵ تۆ رام و تەبایە.

من زۆر دلشاد بووم، که دەستم بەسەر سەری میرامیسا هینا و کلۆ
شەکرێکم دایی و کرۆشتی، دەستم بەبڕناخە نەرمەکە ی کەوت، سواربووین
و لە نیو جەنگەلە کە کەوتینەو گەشت و گەران، هەر سەد ئەسپە
سپییەکانیش بەدوامانەو بوون، تۆزە تۆزە دەرکم بە نەینیی جەنگەلە کە کرد.
ئەو نەینییە ی هەموو داریک دەیزانی، درەختەکانی لیمۆ و شەنگەبی لەسەر
سەرمان دەخشان و هاژەیان لێ هەلدەستا، ئەسپە سپییەکانیش ئەو نەینییە
دەزانن، چۆلە کە بەرزە فرەکانیش هەروا، هەموو لایەک نەینییەکان دەزانن،
تەنیا من نەبی، لام وایە گوگۆم زۆر راست بوو کە گوتی:

– میوگیان، زۆر شت هەیه تۆ نازانی

لە نیو درەختەکان تێمان تەقاند، هەر هەموو ئەسپە سپییەکانیش
بەدوامانەو بوون، ئەسپەکان تینوتاویان دەداینی، تا خیراتر بین. پالتۆ
سوورەکەم لە لقه داری گیر بوو، لەوانە یە ئەو ویستبیتی نەینییە کەم بۆ
بدرکینی، بەلام من بەپەلە بووم و پالتۆکەم لە لقه کە پراکیشا و لایەکی
داتلێشا، گەیشتینە ناوەرستی جەنگەلە کە و نزیک بە مالی لەو مالانە ی کە
ئەفسانەکان باسی لێو دەکەن. بنمیچەکە ی لە گەلای دارخورما بوو،
دارسپۆهەکان لێی ئالابوون، گولەکانیش لە بەردەم تریفەدا دەبریسکانەو،
پەنجەرەیهکی والای پێو بوو، گویم لە چرکە چرکێک بوو هەر لە دەنگی
چنینی دەکرد، بە گوگۆم گوت:

– بابزانین ئەو چنینه کی دەیکا؟

گوتى:

– ياللا بابرۆين

لەسەر پىشتى مىرامىس دابەزىن، بەتوولە رېيەكى نىو دارسىۋەكاندا
رۆيشتىن، تاگەيشتىنە مالەكە، لە دەرگەمان دا، چركە چركەكە نەما و يەكى
گوتى:

– فەرمون وەرنە ژوورەو، دەمىكە چاۋەرۋانتانم.

چووينە ژوورە و دىمان ژنىك لەسەر تەونىك كار دەكا، ژنىكى زۆر زراف
و بەردال بو، ئاۋرى لى داين.

گوتى:

– بۇ بەشەو تەون دەكەي؟

گوتى:

– من كراسى خەونەكان دەچنم، ئەو كارەش دەبى بەشەو بى. تريفەي
ھەيف لە پەنجەرەكەو كەوتە سەرىارچە قوماشە چنراۋەكە و برىسكانىكى
زۆر دلرفىنەر برىسكايەو، من ھەرگىز لەم قوماشە جوانترم نەدىبوو. ئىنجا
گوتى:

– چنراۋى ئەفسانەبى و كراسى خەونەكان، دەبى بەشەو بچنرى.

پرسىم:

– ئەي ئەو تەل و داۋانەي بۇ ئەم جۆرە كراسە جوانانە بەكار دەھىنى،
چىن؟

وھلامى نەدامەو و بەھپورى و لەگەل چنندا، ئەم گۆرانىيەي دەچرى:

ئەي تريفەي مانگ، ئەي تريفە

ئەي خويىنى ترگارى دل
ئەي زيو، ئەي رەنگى ئەرخەوانى
ئەي بەرى سېۋە لاسوورە
ئەي بەرى سېۋە لاسوورە
بېنە ھانام و با:

رېستن و چىنەكەم، لە شەنبەي ئەمشەۋەي
كە دەسلەملانىي گزۇگىايە
نەرم و ناسكتىر بى

كاتى كە بالندە خەمگىنەكە لە سەرووى جەنگەلەكەۋە دەپچىرىكاند،
ئەكەش بە يەك ئەۋا گۇرانى دەچىرى، بەلام خۇش نەبوو، كە لە چىنەكەي
بوۋەۋە، گويم لە گۇرانىيەكى تىرى نىۋ جەنگەلەكە بوو. ئەم تەۋنكەرە راستى
كرد، بالندە خەمگىنەكە لەسەر چلەپۇپەي دارى ۋەستابوو، گۇرانىيەكى زور
بەكولى دەچىرى و دلانى دەخستە ژان و ھەژانەۋە. لە ئەكەم پرسى:

– ئەم بالندە خەمگىنە بو گۇرانى دەلى؟

لە پىرمەي گىرانى دا و فرمىسكەكانى ۋەك دانە مروارى پىرشنگدار، پۇژانە
سەر تەۋنەكە و برىقەيەكى جوانترى پى بەخشى. ھەم لىم پرسىيەۋە:

– بو ئەم بالندە خەمگىنە گۇرانى دەلى؟

گوتى:

– بو ئەۋ كچەي من دەگرى، كە پۇفاندىان

ھەرچەندەيش ۋەلامەكەيم دەزانى، بەلام پرسىم:

– كى پۇفاندى؟

يەكسەر بەرم لى گرت و گوتم:

– وهلام مهدهروهه

گوتی:

نا وهلام نادهمهوه، چونکه تریفه زویر دهبی و دهروا، زهرنه قووته
سپییهکان، فرمیسکی خوینین دهپژن.

لیم پرسپییهوه:

– جا بو فرمیسکی خوینین.

گوتی:

– له پیناوی ئه و جوانوه بچکولانهی که رفیندران. دهئستا گوی له
گورانیهکهی بالنده خه مگینه کهی نیو جهنگه ل بگره.

وهستام و له په نجره والاکه وه گویم بو گورانی بالنده خه مگینه که شل
کرد، هه رچهند چهن دین سه ره ئیواره، له گولستاندا گورانی بو چریوم، به لام
نهمده زانی له بهر چی و بوچی گورانی دهلی. ئیستا زانیم ئه و چرینهی له
پیناوی ئه وانیه که رفینراون، هه ره کچوللهی ئه م ژنه تا به براکانی
نوونوو و خوشکهکانی ژیری دهگات، بو هه موو ئه وانیه ش که کاتو
به زهفتی کردوون و له زیندانی کوشکه کهی ئاخنیون.

هه ره بویه شه ئه و هه موو نه هامه تییه بالی به سه ره ئه و زجه و به هه شته
سه وزه که و ئه و خاکه ی که وتووه ته ئه و دیو زه ریا و پشت چیاکان، کیشاوه،
هه موو شتی له پاوپیناوی ئه و مندالانهی رفینراون، خه م ده ده لئین، تا به
ئه سپه سپییهکانی نیو جهنگه له کهی به رده م تریفه که ش، که بیر له و پیاوه
سته مکاره ده که نه وه، دهگات، فرمیسکی خوینین ده بارینن. کاتو، کاتو: من،
من زور لئی ده ترسم، به لام که له نیو زجه که دانیشتم و گورانی بالنده
خه مگینه که م بیست، له ناخما هه ستم به شتیکی زور تینواره و نامو کرد،
ئه وسا زانیم بو من ئه مشه وه له م جهنگه له تاریکه دام، چونکه له پشت ئه م

جەنگەلەو سەنئەت كىشۈرە دورەكە دەس پى دەكا، دەبى ھەر بگەمە
ئەوى، دەبى ھەر بچم و بەرەنگارى كاتۇ بىم. بۇيە زۆر زۆر دەترسام كە
بىرېشىم لەو بەرەنگارىبۇنە دەكردەو، ھەزم دەكرىم بگىرىم. تەونكەرەكە
ھاتەو سەر تەونكەى و بەيەكنەواپى دەستى كىرەو بەگۇرانى:

ئەى تىرىفە، ئەى تىرىفەى مانگەكە

ئەى خۇينە سوورەى فىچقاوى دل.

ئەمەى لە بەردەم خۇى و بۇ خۇى دەگوتەو، ئاورپىشى نە لە من و نە لە
گۇگۇم نەدايەو.

سەراسا بە گۇگۇم گوت:

– گوى بگرە گۇگۇم، من ھەر ئىستا بەرەو خاكى كىشۈرە دورەكە دەپۇم.
گوتى:

– دەمزانى، ئا دەمزانى

بەسەر سېمانىكەو گوتم:

– چۇنت دەزانى، خۇ من ھەر ئىستا ئەم بېيارەم داو؟

گوتى:

– كاكە لى، زۆر شت ھەيە ھېشتا تۇ نايزانىت.

گوتم:

– وا ديارە تۇ ھەموو شتى دەزانى.

گوتى:

– بەلى، ھەموو شتى دەزانم، سەردەمانىكە دەزانم، تۇ گەرەكتە بچىتە
خاكى كىشۈرە دورەكە، گشت لايەك ئەمە دەزانن

گوتم:

– تو بهراستته؟

گوتی:

– ئا بهلی، بالنده خه مگینه که، ههروا تهونکه ره که ئه مه دهزانن، ههه سهه
ئه سهه سپیه کانیش دهزانن، ههه هه موو جهنگه له که یه تریفه ی مانگیش
دهزانن و درهخته کانیش له پیناویدا و ژه و ژیانه، گژوگیا و ههه هه موو گوله
سیوه کانیش دهزانن.

گوتم:

– ههه هه موویان؟

گوتی:

– بهلی، شوانهکانی دوورگه ی بههه شتی سهه و زیش دهزانن و هه موو
شهوی نایه ی بو دهژهنن، نوونووش دهزانن ههروا ژیری و خوشک و
براکانی، شهوانهش بیره که له مهه ئه مه، دهوی هه موو لایه که ئه مه دهزانن.

لیم پرسیه وه:

– ئه ی باوکی پادشام؟

گوتی:

ههروا باوکی پادشاه

به قورگیکی نووساوه وه گوتم:

– دهویست برۆم؟

گوتی:

– بهلی، بویه وا دلگران بوو، بهلام ههه دهویست برۆی.

له پرمه ی گریانم دا و گوتم:

– بهلام من زور دهترسم. ئیستا زانیم که بهراستی من زاله م ترهکاوه.

باسكى گۆگۆم گرت و گوتم:

- گۆگۆم گيان، من تى ناگەم بۇ باوكى پادشام دەيەوى من ئەو كارە
بكەم.

گوتى:

- تەنيا كورپك كە لە پىشتى پاشايەكەو كەوتبىتەو، دەتوانى ئەم كارە
جىبەجى بكا.

توند مەچەكىم گرت و گوتم:

- گريمان... ئەگەر مردم؟

هيچ وەلامىكى نەدامەو، بۇيە گوتم:

- ئايا باوكى پادشام دەيەوى ھەر بچم و ھەرچيش پوو دەدا با پوو بىدا؟
تەونكەرەكە وازى لە تەون ھىنا. زنجەكە ھىورتىر بوو ھە. بالئندە
خەمگىنەكە لە گۆرانى وتن كەوت. درەختەكان لە وشەوش. ھىچ سرتە و
چرپەيەك نەما. گشت شتى نوقمسارى بىدەنگى و خاموشى بوون.

گۆگۆم گوتى:

- بەلى، باوكى پادشاه گەرەككىيەتى برۆيت و ھەرچيش پوو دەدا با پوو
بىدا.

دۇش دامام و گوتم:

- بەلام من ناویرم، نا.

وہلامى نەدامەو، بەس تەنيا لىم رامما. لەپر بالئندە خەمگىنەكە كەوتەو
چرپىن و زامى دلى داھىزاندم.

تەونكەرەكە گوتى:

- بۇ كچۆلەكەى من دەلالىتەو، وەك دانە مرواريش فرمىسكەكانى پزانە

سەر تەونەكە.

مشتەكۆلەمم وئىكنا و بەگۆگۆمم گوت:

– دەرپۆم، ھەر دەرپۆمە ئەو خاكە دوورە.

نالە و فيغانى لەناو جەنگەلە تاريكەكە پەرش و بلاو بوو، بالئندە خەمگىنەكە، وا قريشكاندى كە لە ھىچ جەنگەلئىكى ئەم دنيايە گويم لە قريشكەى وا نەبوو بوو.

گۆگۆم گوتى:

– دەمزانى، ئا دەمزانى.

بە دەم گريانەو گوتم:

– تا بە يەك دەگەينەو، خوات لەگەل گۆگۆم گيان، گۆگۆمى ئازىز.

بە دووچاوى پرلە ميهەرى وەك چاوەكانى بينكە سەيرى كردم و بە زەردەخەنە يەكەو گوتى:

– منيش لەگەلتام

بە راستى گۆگۆمى برادەرم، ھاوژان و ھاوکارم بوو، يەكجار دلگوشاد بووم كە بىستم دەبیتە ھاوړنگەم، بەلام نەمويست بکەوئتە نيو مەترسى، يا ھىچ ئازارىكى پى بگا، بۆيە گوتم:

– نە، نە گۆگۆم گيان نامەوى تۆ لەگەلما بئيت.

گوتى:

– نە، ناکرى، ھەر دەبى لەگەلتا بيم، چونكە ئەفسانەكە دەلى: كورئىكى شازادە، سوارى ئەسپىكى سپى و پۆينەزىرپىن دەبى و ھاوکارئىكىشى لەگەلە، بۆيە ناتوانى شتى بگۆرى، كە بەر لە ھەزاران سال گوترا بى.

تەونكەرەكەش گوتى:

- بهر له هزاران سال، من بیر لهو شنه بایه ی شهوان ده کهم، بهر له هزاران سال که من دارسیوم ده چاند ئه و گورانی ده گوت.

سه ری دانه واند و گوتی:

- پی شکه وه میو گیان، دهمه وی پالتو کهت بو بچنمه وه، پارچه یه کی له ته ونه که قرتاند و شوینه داتلیشا وه که ی پالتو که می چنییه وه، که به لقه داره که ئالا بو. ناواخنیکیشی بو کرد و سه رشانمی گهرم و نه رم کرد، ئینجا گوتی:

- ئه مه جوانترین رستنیکمه، ده یبه خشمه ئه و که سه ی که کچه چکولانه کهم رزگار بکا، نانی برسینه تی شکینیشت ده ده می. وریا به، چونکه ریگه ی برسینه تیت له به ره.

نانه که ی دامی و سوپاسیم کرد و گهرامه وه لای گوگوم.

گوتم:

- ئاماده بیت؟

گوتی:

- ئامادم

زنجه که مان جی هیشت، له پاره وی برسینه تی نیوان دارسیوه کان به سواری ئه سپه وه ته کانمان دا. بالنده خه مگینه که له شه قرنی دا و به ره و ترؤپکی چیاکان هه لفری، سه د ئه سپه سپیه کانیش هیور بوونه وه و سه یریان ده کردین و نه یان گهره ک بوو له گه لمان بین. گوله سیوه کانیش وه ک کلؤ به فر و ته رزه له به رده م تریفه ی مانگدا ده چریسکانه وه، دوور نییه و له وانیه جاریکی تر ئه م گوله سپی و جوانانه نه بینمه وه.

بائدهی فروسمینراو

میرامیس سەری گەرم داھاتبوو، لەسەر ھەردوو لاقی قەلەمبازی دەدا و لەقە کوتیی بوو، لە پاشان کەوتە قۆلەپسکی و زۆر کەو دەنانە حیلاندى، من لەبەر قیزوواژی حیلەكەى، نەمتوانی گوئی لى ڤاگرم، كەچى ئەم تەنیا دەنگى بوو كە دەمانبىست... بیدەنگى لە ژیر تاريكيدا خامۆش و كفت بووبوو، بیدەنگیەكە گوئی بو ئیمە ھەلخستبوو، چاوەچاویش بوو، ئیمە ئەم كەوشەنە بېرین. دەزمانى ھەر دەبى دووچارى ئەو شەو ڤۆیینە بم، بۆیە ترسم شكا، ئیستا دەزانم بەر لە ھەزاران سال لە ناوچەوان و تەختى بەختم نووسراوە كە دەبى لەم ڤارەووە تەسكە تییەرم، زات و زاوهریكى گەرم ڤژایە نۆو جەستەمەو، دەزمانى ھیچم لى نایى، بۆیە تەكان تەكانم بوو، لەوانەى نەگەریمەو، بەلام من ھەموو جۆرە ترسیكم خستە لاو، لەم تاريكستانە ھانى میرامیس دەدا، كە زانى من ناگەریمەو، ئەمیش پتر تەكانى دایە خو، لەم ڤۆیشتنە زۆر شەكەت بووین چونكە ھەر ھەموو دەورو بەرمان تاريكە و ئیمەش شارەزای ڤیگەكە نەبووین، بەلام خو گوگۆم لەگەل، لەپشتم سوار بووبوو، توندیش خو بەمنەو گری دابوو. ھەستم كرد لە ھەموو وەختى زیاتر، خو شم دەوى. من تەنیا بال نەبووم برادەرم لەگەل بوو، یەك ھاوخەم و بەس.

نازانم چەندى پىچوو كە ئیمە لەم ئەسپ سوارییەى نۆو ئەو تاريكییەدا ڤیگەمان بڤى، لەوانەى ماوہیەكى كەم بووبى، لەوانەى شە چەند سەعاتیكى خایاندبى، لەوانەى شە ھەزاران ھەزار سالمان پى چووبى. من خو و دەھاتە بەرچاو: لە نۆو خەونا لەسەر پشتمی ئەسپ ڤیم دەكرد، خەونىكى سامناكى وا كە ھەر ھاوار ھاوارتە و بو ماوہیەكى درىژیش مێردەزمەى ترسەكە بەرت نادا. بەلام لە نۆو خەون نەبووم، بەلكو بو پيشەو تەكانمان دەدا، نەشماندەزانى بو كوی دەڤۆین و ھاماجەكەى چەندە؟ ھەر ئەو ھەندەمان دەزانى ئیمە دلئى ئەو شەوگارە شەق دەكەین.

لهپر له بهردهم دهریاچهیهکی خاموش و پښدا، میرامیس کهوته
 قولهپسکی و یهکسهر وهستا، دهریاچهیه که له جیهانا هاتای نییه.
 دهریاچهکه به بهردهلانی تهژهو پښ و توقینه پهرژین کرابوو. هندی
 بالندهش دهورهیان لهو تاریکییه شهپوډاره دابوو، بالندهکان دیار نهبوون و
 تهنیا جیزه جیزیان دهبیسترا، زور داخمان بویان خوارد، نهو جیزه جیزانه
 بهدوای یهکی دهگهپان تا نازادیان بکن، جیزهکان له گریه و پورپو
 دهچوون، له گوښهیهکی دووردهستی دهریاچهکه و لهسهر ترؤیکی تاشه
 بهردیک قهلابهندیکی پښ هلتووتابوو، تهنیا یه که پهنجهره پووناک بوو،
 نه میش ههر له چاویکی مپومون و شهپهنگیزی دهکرد، چاویکی سوور و
 ترسینه بومان له مهلاس دابوو.

گوگوم له بهر خویه وه گوتی:

– کوښکی کاتو

میرامیس کهوتووته ژاروژهنگ و داچلهکا. ئیره قهلابهندی کاتویه و
 خویشی لهوییه، نهو دوژمنه کی که من هاتووم بهرنگاری بم. ههرچنده من
 ترسم بهلاوه نابوو، بهلام نهوچاوه نههریمه نییه بریقه داری سهر
 دهریاچهکه دای دهچلهکاندم. مروقیکی بچکولانه کی وهک من چون دهتوانی
 رووبهرووی نههریمه نیکی سامناکی وهک کاتو بیته وه؟

لهو ساته کی که گوگوم له بهر خویه وه قسه کی دهکرد، له نزیکه وه گویمان له
 ناله و نوله کی مروقیکی بوو، دهینووزاند: «ئاخ...! ئاخ...! برسیه تی کوشتمی
 خهریکه دمرم ... ئاخ...! ئاخ...! خ...» بیرم کرده وه که نابی لهو دهنکه نزیک
 بيمه وه، له وانه یه یهکی بی و دهه و داوی بو دانابین. که چی ههر سووربووم
 لهسهر نهوه کی که تیا نهو مروقه پیوستی به هاریکاری هیه یا نا؟

گوگوم گوتی:

– دهبی بزاین نهوه کییه، دهبی بزگاری بکهین.

قه‌مۆچکه‌ی میرامیسم گرت و پیم گوت:

– تو لیره چاوه‌پروان به.

به‌نیگه‌رانیه‌که‌وه‌ حیلان‌دی، پیم گوت:

– نیگه‌ران مه‌به، زوو ده‌گه‌رینه‌وه.

نووزه‌که‌ دوور نه‌بوو، به‌لام له‌ نیو‌ ئه‌و تاریکیه‌دا دۆزینه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده
ئاسان نه‌بوو، به‌ره‌و سه‌رچاوه‌ی نووزه‌که‌ بووینه‌وه‌ به‌په‌له‌کوتی ده‌رۆشتین
و تاویره‌ به‌رد سه‌رسمتی پی‌ ده‌داین و ده‌که‌وتینه‌ نیو‌ تاریکیه‌وه‌. له‌ ئه‌نجاما
زنجیکمان به‌رچاوه‌که‌وت، زنجیکی که‌لاوه‌ و کلاوه‌هیچی تر، که‌ ئه‌گه‌ر پشتی
به‌پشتی گابه‌رده‌که‌ نه‌درا‌با، ئه‌وا به‌ته‌واوی داده‌رما. رۆشناییه‌کی کز له
په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌پرتا. چووینه‌ ناو، پیره‌مێردیکی له‌رو‌ لاواز و
ده‌سه‌وسانی سه‌ر‌بۆرمان بینی، له‌ سووچیکا و له‌ به‌رده‌م نیله‌ نیلی
ئاگردانیکا هه‌لتروشکا‌بوو ده‌له‌رزی و ده‌ینووزاند: «ئاخ!... ئاخ! برسیه‌تی
کوشتمی، خه‌ریکه‌ ده‌مرم... ئاخ!... ئا... خ...» که‌ هه‌ستی به‌ئیمه‌ کرد،
نووزه‌ی لی‌ برا. ئیمه‌ له‌ ته‌نیشته‌ ده‌رگه‌که‌ وه‌ستا‌بووین، وای سه‌یرکردین،
وه‌ک بلیی: ئاده‌میزادی نه‌دی‌بی، له‌ پاشان ده‌سته‌ چرچ و لوچه‌کانی
به‌رزکرده‌وه‌، وه‌ک بترسی و به‌کزییه‌وه‌ گوتی:

– وازم لی‌ بێنن.

پیم گوت:

– ئیمه‌ بۆ ئازاردانت نه‌هاتووین، گویمان له‌ نووزه‌ نووزت بوو هاتین تا
نانت بده‌ینی.

نانی ته‌ونکه‌ره‌که‌م ده‌ره‌ئینا و تیکه‌یه‌کم بۆ درێژ کرد، به‌چاویکی
ئه‌بله‌قه‌وه‌ لیم نزیکه‌ته‌وه‌، تیکه‌نانه‌که‌م لی‌ نزیکتر کرده‌وه‌، که‌چی ئه‌م
هه‌ر به‌ترس و له‌رزه‌وه‌ سه‌یری ده‌کردم و متمانه‌ی پی‌ نه‌ده‌کردین. پیم گوت:

– ھا بگره و مهترسه.

بههيواشى دهستى بو تيكه نانهكه دريژكرد و وهرى گرت و ئهمديو و
ئهوديو پى كرد، له پاشان بونى كرد و ئينجا به نوزيهكهوه گوتى:

– هم! ئهمه ئهو نانهيه كه برسپهتهى دهشكىنى.

بهجوړيك چاوى، كه بهر له م شتى وام نهديبوو، دهيجاوى و قووتى دهدا و
دهگريا، كه تهواو بوو، له تكه و مهتكهى نانهكهى لهسهر جلى كو كردهوه و
لووشاندى. لهمه زياتر هيچى تر پرووى نهدا، كهچى ئهم سهرلهنوئى
سهرنجى لى دايهوه و گوتى:

– له كوئى هاتوون؟ ئهى له كوئى ئهم جوړه نانهتان چنگ كهوت، بپر له
رؤژانى برسپهتهى بكهنهوه و پيشم بلين: له كوئى ئهم جوړه نانهتان چنگ
كهوتوه؟

گوتم:

– ئيمه له ولاتى دووره دهستهوه هاتووين.

به كزيهكهوه گوتى:

– جا بو هاتوون بو ئيره؟

گوتم:

– تا له گهل كاتو بجهنگين.

كه ئهو ناوهم هينا، زريكهيهكى لى ههلساو تاساو وهك گلو له خورى خوى
تلور كردهوه، له پاشان بهخشكه خشك هاته لاي ئيمه و بهترسيكهوه له زير
پيمان و بهدووچاوى كز و هاشوواش و بهنزميهكهوه گوتى:

– له كوئى هاتوون برؤنهوه ئهوى، بهرلهوهى كار له كار بترازى؟

گوتم:

– ناگه پيمه وه دواوه، من هاتووم له گه ل کاتوی شه پهنگیز بجه نغم.
به ده نگیکی بهرز و ئاشکرا قسم کرد و ناوی کاتوشم به زه قی و پر به دم
هینا، نه مه وای لهو پیره میرده کرد به واقیعیکه وه سه یرم بکا، وه ک و بزانی
ده بی یه کسه هر لهو شوینه دا نه ژنوم بشکی و بمرم.

پیره میرده که گوتی:

– ه ه... تکایه بهرله وهی کار له کار بترازی، بیده نگ به و لهو شوینه ی
هاتووی بروره وه ئه وی.

گوتم:

– ناگه پيمه وه، هر ده بی بهرنگاری کاتو بم.

به ترسیکه وه سه یریکی دهره وهی کرد و به ده نگیکی نزمیش گوتی:

– وس... س س س، من گوتم بیده نگ به، چونکه ئیره پری به دزمان و
شو قاره و گو یان لیته. له دهره وه گو یسه وانکی ده کن.

به ره و دهرگاکه بو وه وه و به دل ه پرا و کیوه گو یی شل کرد و له پاشان گوتی:

– که س له دهره وه نییه، به لام له وان ه یسه، لیره و له وی و له هر شو ی نیکی ش
بن. شو قاره کان گشت لایه کیان ته نیوه ته وه.

گوتم:

– شو قاره کانی کاتو؟

به نزمی گوتی:

– کورم وس به، بو دته وی ژیانی لایی خوت به فیرو پروا؟ بو بیده نگ
نابی؟

له سه کورسییه که دانیشته و سه ریکی له قاند و له گه ل خویدا دوا و
به ده نگیکی زور نزم چریاندی:

– بهلئى، بهلئى شوقار و سيخورهكانى له ههموو شوينن، بهيانيان،
ئيواران، شهوان، له ههموو لايهكن.

دهستى دهرهينا و دهستى گرتم و زور بههياوشى چرپاندى:

– بير له رۇژانى برسپهتتى بكهروه، متمانه بهكەس مەكە، لهوانهيه
بچيته مالئىك و وا بزاني ههموو هاوپرپتن، كهچى له راستيدا تو له ناو
دورتمانى، ههمويان بهدوات دهگهريين و دهندهنه دهستى، ئيستئا ئه و لهوديو
دهرياچهكه دهژى، متمانه بهكەس مەكە. چون دهزاني منيش يهكئىك نيم له و
شوقارانه و ههركه دهرجوى زمانت لئ نادهم؟

گوتم:

بروا ناكەم تو وا بيت.

چرپاندييهوه:

– ليژه كهس نيهه متمانهى پئ بكهى، بويه دهبي بروا بهكەس نهكهى.

– بو چند ساتى دهنگى برا، بيرى دهكردهوه، له پاشان گوتى:

– من شوقاريت لهسەر ناكەم، بهلام لهم سەر زهوييهدا زور كهمن ئهوانهى
شوقارى ناكەن، زوريش كهمن ئهوانهى چهك دروست دهكەن.

گوگوم ههلى دايه:

– ئيمه پيداويستيمان بهچهكه ميو پئويستى به شمشيرئىكه.

پيرهميردهكه وهلامى نهدايهوه و بهرهو پهنجهرهكه رويشت و كردييهوه. له و
ساته دا گوئيبستى چهندين جرووكه جرووكى خهنگينى بالندهكانى سەر
دهرياچهكه بووين، لهو جهنگهى شهوهدا، ئه و جرووكانه له لووشهى
گريانيان دهكرد.

پيرهميردهكه گوتى:

– گوئ رادييره، گوئ رادييره و بزانه چون شيوهن دهكەن.

ئايا گەرەكتە تۆيش بىي بەيەكى لىوان؟

پرسىم:

– ئىو بالئدانه لى چ چىشنىكىن؟

چرىپاندىيەو:

– بالئدەي فروسمىنراون، لام وايە دەشزانى كى ئىوانەي فروسماندووه و دەسگىرى كردوون، خۆت باش چارەنوسى ئىوانەي كە بەرەنگارى دز و جەردە و رىگران دەبنەو، دەزانى...!

بەم قسانەي زور بەردلم گىرا، چونكە ئىو بالئدانه، براكانى نونوو و خوشكەكانى ژىرى و كچە بچكۆلەي تەونكەر و خەلكانى ترن، كە كاتۆ فروسماندوونى، ئىهها! كە چەندەن دەكەم بەرەنگارى بم، بەراستى حەزم لىو جەنگىنەيە.

گوگۆم گوتى:

– مىۆ پىويستى بەشمشىرىكە، كەسىش ناتوانى بى شمشىر شەر بكا.

بەپىرەمىردەكەم گوت:

– تۆگوتت كەسانى وا ەن، چەك دروست دەكەن.

بەتوورەيىيەو سەيرى كردم و گوتى:

– وا ديارە تۆلە ژيانى خۆت ناترسى؟

دووبارەم كردهو:

– كوان، لى كوئىن ئىوانەي چەك دروست دەكەن؟

– وەلامى دايەو:

– بىدەنگ بە، بەپەلە پەنجەرەكەي داخست، وس بە، با شوڤارەكان

نەتبىستن!

بەرەو دەرگەكە چوو، لە كونی دەرگەوێ گوتی هەلخست و گوتی:

– گویم لە هیچ نییە، بەلام شوقارەكان لە هەموو شوینن.

لە پاشا لاریبوهوێ و چریاندى:

– برۆ بۆ لای چەكسازەكە و پێی بلی: ئینۆ منى ناردووێ بۆ لات، پێشى
بلی شمشیریکم دەوی بەرد شەق بکات، هەروا بلی: من سازادەیهکی کیشوهره
دووهرهكەم.

تەواویك تيم راما و گوتی:

– لام وایه تۆ له خانەوادەیهکی خانەدانى.

گوگۆم پێی گوت:

– بەلى وایه، خانەزاد و میریشه، میو میویه و خەلکی کیشوهره دووهرهكانه
و دەبی شمشیریکى هەبی.

پرسیمهوه:

– جا له کوێ ئەو چەكسازە بدۆزمهوه؟

گوتی:

– له دوا زنجیرهى ئەشكهوتەكە، ئەشكهوتیکى قوولە و كەوتووته نیو
رەشترین چیايیکهوه، له رپی جەنگهلی مەرگهوه بۆی سەرکهوه... دە ئیستا،
هەر ئیستا برۆ.

لە پاشان چوووه لای پەنجەرەكە و هەمدیس کردییهوه... هەمدیس لەم
جەنگهى شهوهدا، گویم لە جرووكە چریانى بالندهكان بووهوه.

پیره میردەكە گوتی:

– برۆ، هەر ئیستا برۆ ئەى میر میو، من لیڤه نرات بۆ دەكەم و نزوولهت
بۆ دەرگهوه تا سەرکهویت، لهوانهیشه سبهى شهو گویم لە بالندهیهکی تر بی

که له دهریاچه که وه دنالینن؟

له نیو جهنگه لی مهرگدا

که دهرگه ی مالی ئینومان به دوایدا پیوه دا، گویم له حیلہ ی میرامیس بوو، حیلہ یه کی به هاره و هوره و پر له نیگه رانی، وهک بلئی هاوارم لی بکا: «میو، رزگارم بکه». خه ریک بوو دلّم بوهستی و زریکاندم:

– گوگوم، چی له میرامیس دهکن، گویت لییه؟ چی لی دهکن؟

چی؟

– له سه رخو به، شو قاره کان میرامیسیان ده سگیر کردوه.

زریکاندمه وه:

– شو قاره کان میرامیسیان گرتووه؟ نه وه ی گوئی لیمه، لی بی باکم.

گوگوم چرپاندی:

– ده بی بیدهنگ بی، نه گینا وهک نه مده مانگرن.

به لام من بیدهنگ نه بووم و هاوارم لی هه لسا یه وه:

– میرامیسی نه سپم، نه سپی من ده بن، میرامیس باشتین و سرکترین

نه سپیکی نه م جیهانه یه!

هه مدیس گویم له حیلانندی بووه وه، وهک بلئی پیّم ده لی: «میوگیان، وهره

رزگارم بکه».

گوگوم کوتی:

– واز بینه بابروا، بابزانین چی لی دهکن.

به ناو نه و نهنگوسته چاوه دا، هه لگژاینه سه ر تاویره به رده کان و له پاشان

له سه ر زگ خشاین، په نجه م به گرنجیکی تیژ کهوت و پروشانندی، به لام

هه ستم به هیچ نه کرد، دلّم هه ر له لای میرامیس بوو، له سه ر به رزترین

گابەردىك ۋە ستابوو، لەو تارىكىيەدا، رەنگە سىپىيەكەى دەچرووسكايەو. مىرامىس سركتىن ۋە سىپىترىن ئەسپىكە لەم جىهانەدا. ۋىستى خۆى راپسكىنى، بەلام پىنج كەس لەو شوڧار ۋە سىخورپانە دەورەيان لى دابوو، دووانىش لالغاۋەكەيان توند گرتىبوو. بىگومان مىرامىس دەترسا، شوڧارە رەشەكانىش شىۋەى جىاجيا ۋە سامناكىيان ھەبوو، بەدەنگىكى گىر ۋە ژار ۋە ژەنگ ۋە تۆقىنەر لەگەل يەك دەدوان. لەسەر زگ خشاين تا لىيان نزيك كەوتىن ۋە لە ژىر تاۋىرەكە ستارمان گرت، تا بزانين چى لى دەكەن ۋە چى دەلّين، يەككىيان گوتى:

– ۋا چاكە بىبەين ۋە بە بەلەمە رەشەكە لە دەرياچەى مەرگ ئاۋدىۋى بكەين.

يەككى تر ھەلّىدايە:

– ئا... با لە دەرياچەى مەرگ ئاۋدىۋى كەين ۋە بىبەين ۋە بۆ كاتۆى مەزن. ۋىستم لە رۋويان بقىزىنم تا ئەسپەكەم رەھا كەن، بەلام چۆن؟ ئەگەر من كەۋتمە دەستيان، ئەى كى لەگەل كاتۆ بچەنگى؟ بۆ خۆم بۆ شەرى كاتۆ تەيار نەكەم؟ لە پشت تاۋىرەكە ئەم وتە ۋىرەيەم بۆ ھات ۋە لە خۆم پرسى: «باشە بۆ لەگەل باۋكى پادشام لە كۆشكەكەى نەمامەو، كە ھىچ كەسك ناتوانى ئەسپەكەم لى زەفت بكا.» گويم لە جرووكە فىغانى بالندە خەمگىنەكانى دەرياچەكە بوو، بەلام بايەخم پى نەدان، چونكە ھەموويان فروسمىنراون، من ھەموو ھەلّىكم تەنيا بۆ مىرامىسى پۆپنە زىرپىن بوو. يەك لە شوڧارەكان گوتى:

– لام وايە يەكى ئەم سنورەى ئىمەى بەزاندوۋە، يەكى سۋارى ئەم ئەسپە سىپىيە بوو. دوژمن لە نىوانماندايە.

يەككى تر گوتى:

- زۆر چاڭكە، بەناسانی دەتوانین بیگیرین و زۆر سانایشه کاتۆی مەزن
هەنجن هەنجنی بکا.

کە ئەم قسانەم بیست داچلە کام، من ئەو دوژمنەم کە سنوورم بەزاندوو
و هەر منیشم کە کاتۆ دەیهوئ هەنجن هەنجنم بکا، ئاواتەخووان بووم
نەهاتمایە ئیروکانە، بە قوولیی بیرم لە پادشای باوكم کردووه، بیگومان
باوكم زۆر بیرى لى دەکردم و بۆم نیگەرەن بوو، دەك خۆزیا لێره بوایه و
پزگاری کردبام، ئەگەر بشکرایه بۆ چەند ساتی لە گەلی بدوابام و پیم
بوتایه:

- دەزانم تۆ گەرەکتە من لە دژی کاتۆ بچەنگم، بەلام تکایه بەتەنیا جیم
مەهیلە؟ پزگارم بکە و میرامیس بۆ بێنەوه و وا بکە ئێره بەجی بێلم، خۆت
دەزانی من لە ژيانما ئەسپیکى ئاوام نەبووه، من زۆر خۆشم دەوئ، خۆ
ئەگەر کاتۆ بمگرئ، ئەوا جاریکى تر من نابینیتەوه، لێره دەرم بێنە، دەمەوئ
لەگەل میرامیس بگەریمەوه مأل و نیو بەهەشتە سەوزەکە.

ئا لەو ساتەدا گویم لە دەنگی باوکی پادشام بوو، یا وا هاتە بەرگویم؟
نە، بەراستیمە و گویم لە دەنگیەتی دەلی:

- کورم میو!

لەمەش زیاتر نالی و هانم دەدا، تا زات بدەمه خۆم و ئازا بم. ئی! خۆ من
خانەدانم و ئەو میویەنیم کە لە گولستانەکەدا زنجی بنیات دەنا و لە گرد و
میرگۆلەکانی بەهەشتە سەوزەکە دەگەرێ و نایهی دەژەنی. من بەراستی
شۆرەسوارم، شۆرەسوار، بەلام نەك وەك کاتۆ! شۆرەسواریش دەبئ ئازا
سەربى و نەگرى و نەترسى.

بۆیه نەگریام و بەچاوی خۆم دیم: شۆقارەکان چۆن میرامیسیان بەرەو
دەریاچەکە رادەکیشا و ناچاریان دەکرد سواری بەلەمە گەورە و پەشەکەى
بکەن... نەگریام...! میرامیس دەیحیلانند و ئەوانیش قامچییان تی

دەسرهواند. نەگريام! كاتى كە شوقارەكان لە نيو بەلەمەكە دانىشتن، چاويان دەزەقايەو. گويم لە قرتەى سەولەكەى سەر ئاوە پەشەكە بوو، تۆزە تۆزە قرتە و خرچەكە دوور كەوتەو، لە دوورەوێش گويم لە دواحیلەى پەر لە دلەقرچىيى ميرايمىس بوو، بەرلەوێ بەلەمەكە لە چا و ن بى، نەگريام...! چونكە من خانەدانم! ئەرى بەراستى من نەگريام؟... بەلى گريام! لە پشت تاویرەكە و تيوەليشم لەسەر زەويیە بەردینەكە دانابوو، زۆر بەگور دەگريام، گريانىكى وا كە هەرگيز لە ژيانما نەگريابم. مروفي شوپەسوار دەبى سەرراست بى و راستى بدرکينى... بەلى: من بۆ ميرايمىس گريام... كە بيرم لە چاوه پەر لە وەفاكەى كردهو، گر گرتى و گريام...! ژنە تەونكەرەكە پىي گوتم: «هەر سەد ئەسپەكە بۆ جوانووه دزراو، كە، فرميسكى خوینينيان رشت...» وا ديارە كاتى كە بۆ ميرايمىس دەگريام، فرميسكى منيش هەر خوینين بوو، ميرايمىسى ئەسپى پۆینە زيرپنەم. لام وايە ئيتەر تا هەتايە نايبينمەو. گوگۆم چەمايەو و دەستى داناىە سەر كرۆژەلەى شانم و گوتى:

– ميو گيان! لەمە زياتر مەگرى، دەبى بچينە لای چەكسازەكە، دەبى شمشيرىكت هەبى.

هەژمەتى فرميسك لە قورگمدا پەنگابوو، قووتم دا، بەپىي توانا قووتم دا، لە پاشان بەيەكەو بەدواى چەكسازەكە گەراين... ئينۆ پىي گوتبووين دەبى لە جەنگەلى مەرگ بپەرينەو، بەلام كوا جەنگەلى مەرگ، لە كوئىيە؟

گوگۆم گوتى:

– بەرلەوێ شەو برۆا، دەبى ئيمە ئەو چەكسازە بدۆزینەو، چونكە ئەم تاريكيبە لە چاوى شوقارەكان دەمانشاريتەو. دەبى هەر ئەمشەو بەرەو جەنگەلى مەرگ پینگاف هەلپين.

ئەو تاویرەى كە زنجەكەى ئينوێ لەسەر بوو. بەرمان دا و تاريكى و خاموشى بالى رەشى بەسەر هەموو شتىكا كيشابوو ئىستا هيج بالندەيەك

سۆزە ناکاۋ نانالیئینی.

بەرى كەوتىن تاگەيشتىنە جەنگەلەك كە نەباى تىدا بوو، نە گەلەيكى سەوز، هېچ گەلەيك نەدەھەژا، ھەموو شتىكى تىدا خپ بووبوو، دامردبوو: لقەدارى رەشپراگەراوى پر لە گرى و توقلەى مردوو.

بەدەم رۇيشتنەو گۆگۆم گوتى:

– ئىستا گەيشتىنە جەنگەلەى مەرگ.

گوتم:

– راست دەكەى، بەلام چۆن لىى دەرباز بىن؟

لەم جەنگەلەدا زۆر ئاسانە مروۇف رى گوم بكا، لەو رپپە ھات و نەھاتانە بوو كە ھەندى جار مروۇف لە خەونا دەيبىنى، ھەر دەرپويت و دەرپويت و دەرپويت و دەرناچىت و دەبى بەئاوى ئاموون.

توند دەستى يەكترىمان گرت و درپمان بەجەنگەى جەنگەلەى مەرگ دا، ھەستمان بەقەوارۆكەى خۆمان و بەگومكردنى رىگەكە كرد. درەختە مردووھەكان بەچرى سەريان لە يەكتر گير كردبوو، نەماندەتوانى ھەروا بەئاسانى بە نيوانياندا تىپەرىن.

گۆگۆم گوتى:

– ھەرگىز نەمدەزانى درەختەكان وا لەيەك گير و ئالۆزن.

نەشمەزانى ئەم تارىكستانە ئەوئندە تارىكە. ھەستمان بەبچووكى و تەنبايى خۆمان كرد، بەردەوام تەكانمان دەدا، جار ناچار گويمان لە شوڤقارەيكى رەش دەبوو كە لە نزيكمانەو قسەى دەكرد... ئىنو راستى كرد كە گوتى: «شوڤقارەكانى كاتۆ لە ھەموو شوئىنكەدان، جەنگەلەى مەرگ پراوپرى ئەوان بوون و لە پەناى درەختەكانەو دەمانبىستن، تەنيا من و گۆگۆم ھەناسەمان دەدا و كەوتبووئىنە ھانكە ھانكە.

بەردەوامىش تەكان دواى تەكانمان دەدا.

گۆگۆم گوتى:

– بېگومان لە جەنگەلى مەرگدا، شەو زۆر درىژە، پېم وايە رېي چوونمان
بۆ لاي چەكسازەكە درىژترە.

گوتم:

– لەو بروايەدان بېدۆزىنەو؟

كېبووم و متەقم لەخۆ برى، چونكە شۆقارەكان، يەكانسەر بۆ لاي ئىمە
هاتن، وام بۆ هات كە ئەمە كۆتاييمانە. گۆگۆمىش بىنيانى و توند دەستى
گوشىم. هېشتا ئىمەيان نەديوە، بەلام لەوانەيە دەسگىرمان كەن و
كۆتاييمان پى بهيئن، ئەوسا منىش بە هېچ كۆجى ناتوانم لەگەل كاتۆ
بجەنگم. خۆ دوينى شەو ئىنو گوتى: «لەوانەيە بەم زوانە گويم لە نالە و
نووزەى دوو چۆلەكەى ترى دەرياچەكە ببى».

شۆقارەكان نزيك، نزيكتر بوونەو، ئىمە هەناسەى خۆمان برى، كەچى
لەپر كۆتەلى كۆنە درەختىك قىرمەى هات و شكا، سەيرم كرد زگەكەى بۆشە
و يەكسەر چووينە ناويەو. هەلتروشكاين و وەك چۆلەكەيەكى چكۆلانەى
بەردەم هەلۆيەك كەوتىنە لەرزە. شۆقارەكان لە تەنىشتمانەو وەستان،
يەكئىكيان گوتى:

– من بىستم لىرە لە جەنگەلى مەرگدا، يەك قىسەى دەكر دەبى كى بى؟

دووهميان گوتى:

– دوژمن لە نيومانە، بېگومان ئەو قىسەكەرە هەر ئەو دوژمنەيە.

سېيەمیان هەلى داىە:

– ئەگەر دوژمن لەم جەنگەلەى مەرگ دابى، ئەو دەسبەجى دەيدۆزىنەو،
بگەرپن، هەموو شوينى بېشكنن.

بينيماڻ چوڻ ملؤمؤشيان دهڪرد و له نيو درهختهڪان دهگهڙان.

گوڻيمان له تريهه پڻيان بوو، له ترسا ڪروشڪه مان ڪرد و ههستمان بهڪه متوانايي دهڪرد... هاموشوئي نئيره و ئهوييان ڪرد و نه ياندؤزينه وه. بهرهبهره دهنگه دهنگيان دور بووهه برآ. ئاي! كه ئهه ڪوٽه له ناوزگ بوڻشه چوڻ قوتاري ڪردين! باشه بو ئهه ڪوٽه له قوتاري ڪردين؟ له مهيان حالي نه بووم، له وانهيه چونڪه هه هه مو جهنگه لي مهرگ رقيان له ڪاٽويه و بيانه وي يارمه تي ئهه ڪه سه بدن كه بو بهرهنگار بوني ڪاٽو هاتووه؟ دور نيهه رڙي له رڙان ئهه درهخته وشڪهه لگه راوه داريڪي بچڪه لانهه پر لق و پوپ و گه لا بووي و له گه ل شنه با، شنه شني ڪردبي، بيگومانم گياني گلاوي ڪاٽو هلي وهران دووه و ڪوشتوويه تي، بروا ناکه م ئهه درهخته له ڪه سه ببوري كه ڪوشتوويه تي و ورده گه لاڪاني هه لوهران دووه. من ئاوي بوچووم، ئهه درهخته ش ئهه ڪه سهه پاراست، كه بو شهري ڪاٽو خوي ئاماده ڪردووه.

كه به زهله زهله له نيو زگي ڪوٽه له ڪه دهچووين گوتم:

– سوپاس ئهه درهخته دلنه وازه ڪه.

به لام درهخته مردووه ڪه وه لامه نه دامه وه، ئيمهش بو نيو قوولا بي جهنگه لي مهرگ شور بووينه وه. گوگوم گوتم:

– وا بوو به گهر دوگولي به يان و هيشتا ئه شڪه وتي چه ڪسازه ڪه مان نه دؤزيته وه.

ئا... به لي شهو رڙي، به لام گهر دوگوله ڪهه ئيره ش ئه وهند رووناڪ نيهه و رهنگه ڪهه بؤريڪي سامناڪه و هه له رهنگي بوليئل دهڪا.

گزيدهه به ربه ياني لاي خو ماني نيو دورگهه به هه شته سه زه ڪه م هاته وه ياد، ڪاتي ڪه سواري ميراميس ده بووم و ده گه رام و گڙوگي اي ئاونگداريش هه له ده مه گوڙاني پرشنگاري دهڪرد، بيرم له ميراميس

دەكردەو و گەلى كەرەتتەش نەمدەزانی لە كویم! بۆیە تاس نەبیردەمو و نەشترسام، كاتى لە تەنیشتمەو و تریەى سەمەكانم بیست، وام زانی تریە سمى میرامیسە. بەلام گوگۆم قۆلى گرتم و چریاندی:

– گوئى رادیرە، وا شوقارەكان لە نیو جەنگەلى مەرگدا دەگەرین.

ئالیرە، دەركم بەكۆتایى خۆمان كرد و هیچ كەسى وایش نییە رزگارمان بكات. یەكاندەردوو لە نیو درەختەكانەو و شوقارە رەشەكان دین و دەمانبەین. دین و گزەبا بۆی دەردەچن، بەیەك تاكە خۆچەماندەوئى سەر ئەسپیان، دەمانرفینن و بۆلای كاتۆمان دەبەن... ئەئاوا. منیش ناتوانم لە رووی هەلشاخیم و جەنگم. خو ئینۆ دوینی شەو گوتی: «بەم نزیكانە گوئی لە دوو چۆلەكەى تازە دەبى، كە لە دەریاچەى مەرگەو نالەیان دى.» ئەمە دواھەناسەمانە. من ئەمەم نەدەزانی... تریەى سەمەكان تا دەھات نزیكتر دەبوو، لەپەر زەویيەك لە بەردەممان شەقى برد و كرایەو ئەشكەوتیكم تیدا بەدى كرد. بەرلەوئى بزەم چى رووی داو، دیم من و گوگۆم لە نیو ئەشكەوتەكە هەلتروشكاوین و وەك زەرنەقوتەى بەردەم رپۆییەك لەرزە لەزمانە. لە دواساتا بینیمان تریەى ئەسپەكان تادى نزیكتر دەبیتەو، شوقارەكانیش بەسواری ئەسپ لەسەر سەرمان دەسوورپینەو تریەى سمى ئەسپەكانیش لەسەر شانمان ئەوئەندە گران بوون. وەك گرانییە هەورەتریشقە لەسەر زەویيەكەى سەر سەرمان. هەندى خۆل دابارییە سەرمان و كەوتە بن پیمان، چوارمەشقى لىی دانیشتىن و هەستمان بە بى دەسەلاتى و بەترسیكى كوشندە دەكرد. لە هیکرا، تیکرا گشت شتى خامۆش بوو، وەك بلیى: یەك تاكە شوقار لەو جەنگەلەدا نەبووبى... بۆ ماوئەیهكى درێژخایەن چاوەرئى بووین، لە ئاكاما گوتم:

– لام وایە ئیستا دەتوانین بۆ دەروەى ئەشكەوتەكە بخشین.

كەچى هەمدیس گویمان لە تریەى ترسناكى سمى ئەسپەكان بوو،

شوقارهكان هاتنهوه، جارئكى تر سمهكان زهوييهكهى بانمانيانى وهك
ههورهتريشقه دهكوتايهوه و گويمان بۆ هاتوبات و قسهى شوقارهكان شل
كردبوو... له ئهسپهكانيان دابهزين و له شوينئىكى ههر زۆر نزيك له
ئهشكهوتهكه دانيشتن، بهجۆرى دهمانتوانى دهستيان بۆ دريژ كهين، له نيو
درزيكهوه دهمانبينين چۆن چۆن قسه دهكهن يهكيكيان گوتى:

– كاتۆى مهن فهرمانى داوه، ههر ئهمشهوه دهبي سوارهئهسپه دوژمنهكه
دهسگير بكهين، ئهمه فهرمانه و فهرمانى كاتۆى مهنه.

يهكيكى تر گوتى:

– دوژمن له نيوماندايه، بهئاسانى دهتوانين دهسگيرى بكهين. بگهپين،
ههموو شوينئى بپشكنن.

له نزيك ئيمهوه دانيشتبوون و لهبارهى دهسگيركردنى ئيمهوه دهبان،
بهپهنگه رهشهكهى بهردهم جادوو بهنده بۆرهكهى نيوان درهخته مردوهكان
و بهئهسپه رهشهكانيشيانهوه كه ههژگوهلايان ههلهلووشى و
بهسمهكانيان خاكهكهيان دهكوتى، وينهيهكى يهجار سامدار و ترسناك
بوون. يهكى له شوقارهكان گوتى:

– ههموو شوينئى بپشكنن، ئهئى ئا ئهه درزه چيه؟

شوقاريكى تر گوتى:

بهه بهم درزهكه دهپشكنم، خوئهگهر دوژمنهكه له نيوى بى، ئهوا ههر بهه
بهه گيانى دهردهكهه.

له درزهكهوه بينيمان شوقاريكى رهش بهرهو پومان هات. نهختى
خشايين و دووركهوتينهوه. بههكه زۆر دريژ بوو، سهرهنيژهكهى بهرهبهره
ليمان نزيك دهبووه و بهدواماندا دهگهرا، بهلام كورتى هينا و نهگهيشت و
خۆى له قهرهى ديوارى ئهشكهوتهكه دا و نيوان من و گوگۆمى پووشاند،

گۆگۆم گوتى:

– من پېم وايه، ئەم چىايە رەشتىن چىاي سەر رووى ئەم جىھانەيە، ئەم
چىا رەشە خەلۈوزىنە، تاكە هىواى ئىمە بوو، خۇ دەبى بەگويۋرەى قسەكەى
ئىنۇ، چەكسازەكە لىۋرەبى. بە گۆگۆم گوت:

– ھھ... نەختى لىۋرە ستار دەگرىن.

دەزانم ئەمە دواكۆتايىمانە، وا شۆقارە رەشەكان نزيك كەوتنەو،
سەردەمىكىشە نىۋ جەنگەلى مەرگىيان تەنىۋەتەو. بېرىكىيان بە پىادە و
ھەندىكىيان بەسوارى ئەسپە رەشەكانەو دەگەرپان و بەرەو رومان بوونەو،
ئاخۇ ئىمەيان بىنىۋە؟ چونكە ھەر ھەموويان، بەلرمە و لوورەيەكى
ناسازەو دەيانقىزان:

– دوژمن لە نىۋمانە، لىۋرەيە و دەسگىرى بىكەن، دەرفەتى مەدەن و
بەرزەفتى بىكەن، ئەمە فەرمانە فەرمان، فەرمانى كاتۆى مەزەنە، ھەردەبى
دەسگىرى بىكەين.

ھەردووكمان لە شوينى خۇمان وەستايىن و پىشتمان دايە دىۋارى
تاۋپىرەكە، شۆقارە سىخوۋرەكان بەرەو رومان ھاتن و نزيكتر بوونەو، تا
ئەمە كۆتايىمانە. وا ديارە بېر ھەى بېر من شەرى كاتۆم بۇ نارەخسى. زۆر
خەمناك بووم، ھەزم دەكرد لەپەۋرەو خۇم بەزەوى دادەم و تىر بگرىم...
دوینى شەو ئىنۇ گوتى: «گۆيم لە ھاوار و نالەى چۆلەكەيەكى دەرياچەكە
دەبى، چۆلەكەيەك كە زۆر بە كەفوكول دەنالینى و لە ھەموو بالندەيەكيش
خەفەتناكتر دەبى.» ئىنۇ لە پىشت پەنجەرەكە وەستابوو، لەگەل خۇى دەدوا و
دەيگوت:

– ئا ئەلىۋرەو، ميو ميو بەرز دەبى و دەكەۋىتە بەرزەفېر.

له نيو قوولتريين نه شكه وتي
ره شترين چيادا

شتىكى سەير پۈۈى دا، ئەو تاۋىرە بەردەى پالمان پى دابوو، پىگەيەكى بۇ
ۋالا كردين، بەرلەۋەى نەينى ئەو پۈوداۋە بدركىنين، خۇمان بينى ھا لە نىو
چياكەداين، ھەردووكمان ۋەك دوو كارژۆلەى بەردەم گورگىك، ئاۋا
ھەلدەلەرزىن. بەلام دەبۋايە نەترسىن، چونكە لە نىو چياكەدا بوۈين و
شۇقارەكانىش لە دەرەۋە. دەرۋازەى ئەشكەۋتەكەش كە داخرا ناكرىتەۋە،
بەمەيش بەھىچ كلۆجى ناتوانن بمانگرن. گويمان لى بوو، لە دەرەۋە
قاۋەقاۋيان بوو دەيانقىزاندا:

– بگەرپن، لە ھەموو شوينى بەشوئينيان بگەرپن، دوژمن لە نىوماندايە،
دەرفەتيان مەدەن و سەر و سۇيان بۇ بگەن.

ھەلم دايە:

– دەتوانن بگەرپن، بەلام ھەرگىز ناماندۆزنەۋە.

من و گوگۆم زۆر شادمان بوۈين و لە نىو چياكەدا لە پرقەى پىكەننيمان
دەدا. بەلام ھەر كە مىرامىسم كەۋتەۋە ياد پىكەننەكەم دامركا. كە ئاورپمان
دايەۋە لە نىو زگى ئەشكەۋتىكى لەندەھۆر و نەختى تارىكدا بوۈين.
ترووسكەيەكمان لى ديار بوو، بەلام نەماندەزانى لە كوۈۋە دى، چونكە
زۆربەى پىگە تارىكەكان، لە ئەشكەۋتەكەۋە بۇ نىو چياكە درىژ دەبنەۋە،
ئىنۆگوتى: «چەكسازەكە لەۋى لە قوۋلتىن ئەشكەۋتى رەشتىن چيادايە...»
لەۋانەيە يەكى لەم توۋلەپى تارىكانە بۆى بپروا، بەلام كامە توۋلەپى

بگرینه بهر؟ نه مانده زانی... له وانه یه ناچار بین و زور نه پوین، یا تا ماوه یه کی دريژخایه ن و بهرله وهی بیگه نی بوهستین.

گوگوم گوتی:

– بهه حال، ئیستا ئیمه له نیو ره شترین چیا داین.

هه لم دایه:

– وا دیاره ئیمه چووینه نیو چیاکه، په نگیشه قه توقه ت لیئی دهر نه چین.

زور سانا بوو له نیو چیاکه دا ریگه گوم بکهین، چیاکه لهو چیا یانه بوو که ئاده مزاد ناوه ناوه له خه ونا دهیبینی، مروف له نیو راره وه تاریک و باریک و دريژه کانیدا هه ر دهروا و دهر ناچی... دهستی یه کتریمان گرت و ته کانمان دا، هه ستمان به بچووی و به ونبوون کرد، چونکه ئه ریگه یه ی ده مانگه یه نیته ئه شکه و ته قووله که. زور زور دووره.

گوگوم گوتی:

– خوژیا ئه م چیا یانه ئه وهنده خاموش و راره وانه ش هینده تاریک و ئیمه ش ئه وهنده بچووک نه ده بووین.

ته کان دواي ته کانمان دا، ریگه کان چهن دین تووله ریپان لی ده که و ته وه، نیو چیاکه زور تاریک نه بوو، جار جار ریگه کان پان ده بوونه وه و ئیمه ش بو چهنده ههنگاوئی، بهرده می خو مانمان ده دی. له پر تاریکی داهاته وه، هه ندی جار نه مان ده توانی راسته پشت برپوین و ده چه مپینه وه، جار ناچاریش وه کلیسا بهرز ده بووینه وه، دیواری چیاکه شیدار و که شیش ساردوسر بوو، بویه هه ری هه که مان پالتوکه ی خو ی کرده بهر، تا خو مان لهو زوقمه سره بپاریزین و که سیره نه بین.

گوگوم گوتی:

– لام وایه ئیمه ریگه که نادوزینه وه و ناشگه یه ئه شکه وتی چه کسازه که.

برسییه تی تهنگی پی هه لچنین و نهختی له تکه نانی برسییه تی شکینمان خوارد، ته نیا نهختی، چونکه ده مانزانی چند وختیکی درێخایه ن له نیو چیاکه دا ده مینینه وه. که نانمان خوارد وه ستابووین، که ته و او بووین چومه شوینی که سێرپانی جیا جیای هه بوو... ئاوی به تافه تاف له بنار دیواری چیاکه، داده چۆرا، تینوویه تی پرزه ی بریبووم، وه ستام و چند له ویچیک ئاوم هه لقوراندن، تامساریوو، به لام ناچار بووم، گه رامه وه لای گوگۆم که چی نه مبینی، ئاخو ده بی رۆیشتبی؟ له وانیه نه یزانیبی من بو ئاو خوارد نه وه وه ستام و ئه میش له یه کی له و سێرپانانه به رده وام بووی و وایشی زانیبی من ها به دوا وه یه م، سه ره تا نه ترسام، له چه قی سێرپانانه که وه ستام و بیرم کرده وه که: ده بی گوگۆم کام ریگه ی گرتبیته بهر، وا دیار بوو زور نه رۆیشتبوو، بۆیه به هه موو ده نگم بانگیم کرد:

- گوگۆم... تو له کوئی؟

که چی ده نگه که م به چه ری به بۆم گه راپه وه، نه مده زانی ئه م چیا به چ چه شنه چیا بیکه! دیواری تاویره که ش به چه ری وه ده نگه که می بو گه راند مه وه... ئه م چه ری به، زا به له ی ده نگه که م بوو له نیو چیاکه، دووباره له زیر ژنم دا:

- گوگۆم... تو له کوئی؟

خه ریک بوو ده ترسام، ویستم به ده نگیکی به رزتر بانگی بکه مه وه، که چی چیاکه، به چه ری به که وه، ده نگه که ی چه رپانده وه. بروام نه ده کرد ئه م چه ری به ده نگی من بی، نا... ده نگی یه کیکی تر بوو، یه کی که له نیو چیاکه دانیشتوو وه گالته و گولمه زم پی ده کا. ئای که چند ده ترسام. له ناو راره وه که به ره و چه پ رۆیشتم، چند هه نگا و یکم هاویش و یه کسه ر به ره و سێرپانانه که بۆی ده رچووم، له پاشان له نیو راره وه که، راسته م گرت بهر، هه م دیس گه رامه دوا وه... به ره و راره وی نا وه راست بوومه وه. «ئی باشه، گوگۆم تو کامه ریگه ت گرت بهر؟». نه متوانی جاریکی تر بزریکنیم، چونکه

دەنگدانەوہی دەنگم بە چرپەییەکی چاش و سامناکەوہ بۆم دەگەرپایەوہ. بەلام دەمزانی ئیستا گۆگۆم چاک دەزانی، چەند حەز بە دۆزینەوہی دەکەم، بۆیە ھەول دەدا بگەرپیتەوہ، ھەمدیس رینگەکە برپر بوو، تەنگوتیوار بووم و بۆ ئیرە و ئەوئ پەلم دەکوئا و دەمروانی... راپەوی ھەموو لایەکان تاریک و تنووک بوون، ویستم نەگرم چونکە خانەدانم. پیم وابوو گۆگۆمیش وەک من بۆ ئیرە و ئەوئ پەل دەھاوئ و وەک منیش چاش بوو و بانگم دەکا، خۆم ھاویشتە سەر تەختایی تاویرەکە و تیر تیر گریام، پتر لەوہی بۆ میرامیسی دەسگیرکراوی شوڤاران بگرم، ئیستا من تەنیام، نە میرامیس و نە گۆگۆم لەگەلم نین... گریام و ھەمدیس گریامەوہ و ئەلھایشم دەکرد لیرە نەبوام، نەشمزانی بۆ باوکی پادشام ویستی بیمە ئیرە و لە رووی کاتۆ بچەنگم، حەزیشم دەکرد باوکی پادشام، لیرە بوایە، تا لیم بپرسیایەو بمگوتایە:

- باوہگیان، سەیرکە من چەند تەنیام، وا گۆگۆم، گوم بوو، خۆیشت دەزانی کە چاکترین ھاوہدەنگم بوو، ئەمە دواي ئەوہی سەردەمانیکیشە «بینکە» شم لی ون بووہ. تازە گۆگۆم نابینمەوہ، تەنیا ئیستا من تەنیام، ھەموویشی ھەر ویستت تەنیا لە رووی کاتۆدا بچەنگم.

لە بەراپییەوہ وام بۆ ھات کە باوکی پادشام - کەم تا کورت - ستەمی لی کردووم، کاتی ویستی رووبەرپووی ئەم جۆرە کارە خۆکوژە و مەترسییە بېمەوہ، لە ئانیکا من کە دانیشتبووم و دەگریام، وام ھاتە بەرچاو کە گویم لە دەنگی باوکی پادشامە، دەزانم ئەمە سیتافکەکی رووتە و بەس، واھاتە بەرچاو و گویم کە پیم دەلی:

- کورم میو!

ئەمەو بەس! کەچی دەنگەکەئی ناٹومیدانە نەبوو، بۆیە گومانم نەما کە گۆگۆم دەدۆزمەوہ، کە ھەستام، شتی لە گیرفانم بەربووہوہ، نایە دارینەکەئی نوونوو بوو کە بۆی دروست کردبووم و لە کاتی ئاگر ھەلایساندەنەکەئی

دوورگه‌ی به‌هسته سوزده‌که‌دا ده‌مژهنده. ویستم بیژهنم و ئه‌و گۆرانیه بلیم که نونوو فی‌ری کردبووین، لیره‌دا به‌لینه‌که‌ی من و گوگۆم که‌وته یاد که: «ئه‌گه‌ر هه‌ریه‌کی له ئیمه ئه‌وه‌که‌ی تری گوم کرد، به‌م ئاوازه دیره‌یه بانگی بکا».

نایه‌که‌م خسته سه‌رلیوم و به‌توندی تیم توورانده، له هیچ نه‌ده‌ترسام، به‌لام ده‌نگی‌کی یه‌ک‌جار قورسی لی‌ی ده‌رچوو. ویستم جاریکی تر، تی‌ی بتووړینم، یه‌ک‌سه‌ر گۆرانیه‌که‌ دا‌پژا، ده‌نگه‌که‌ی له نیو ئه‌و چیا تاریکه‌دا زور ئاشکرا و پروون و به‌سوز ده‌هات، نا به‌لکو زور له‌وه‌که‌ی دوورگه‌ی به‌هسته‌ی سه‌وز، زراف و شیرینتر بوو. هه‌موو ئاوازه‌که‌م ژهنی... له‌په‌ر ئاوازیکی پروون و شیرین، له شوینیکی یه‌جگار یه‌جگار دووری نیو چیاکه به‌رپه‌رچی دامه‌وه، توژی کزبوو، به‌لام زانیم ئه‌وه گوگۆمه و وه‌لام ده‌داته‌وه، هیچ روژی به‌قه‌ده‌م ساته‌ دینج و دلخۆش نه‌بووم، به‌شادمانیه‌وه ژهنده‌م و ژهنده‌م و نه‌شمتوانی گریانه‌که‌م راگرم. به‌گۆرانی و گریانه‌وه چومه نیوزگی چیاکه و گویشم هه‌ر له نایه‌ی گوگۆمه که جار‌جار ده‌نگه‌که‌ی نزیکه ده‌که‌وته‌وه. بویه هه‌ولم ده‌دا شوین پیی هه‌لگرم، نه‌خاسمه تا ده‌هات نزیکه و نزیکه‌تر ده‌بووه‌وه. له پاشان هه‌ر له نایه‌که‌ی تره‌وه، ئاوازه‌که‌ تا ده‌هات پروون و پروونتر و به‌رز و به‌رزتر ده‌بووه‌وه.

له هیکرا، له پاره‌وه تاریکه‌که‌ گوگۆم له به‌رده‌مم قوت بوو، ده‌ستم درێژ کرد و گرتم و باسکم خسته سه‌رشانی، ویستم بزانه‌م ئه‌وه یا نا؟ ئه‌وبوو، هیژاترین براده‌رم بوو.

گوگۆم گوتی:

— ئه‌گه‌ر نونووم بینیه‌وه، سوپاسی ده‌که‌م، چونکه بۆ هه‌ریه‌که‌مان نایه‌یه‌کی دروست کرد.

وام به‌دلا هات که ئیمه جاریکی تر، نونوو ده‌بینینه‌وه، بویه گوتم:

- منیش ھەروا، ئینجا گوتم:

- گۆگۆم گیان، ئیستا کام ریگه بگرینه بەر؟

گوتی:

- مادامەکی لەگەڵ یەکداين، کارەکه مان وەك یەکه، خو منیش بیرم لەمە دەکردەوہ.

تەکانمان دا و کەوتینە پێ، تەکان دواى تەکان، بى ئەوہى ھەست بەزەبوونی خو مان، یا بەرپیگه گومکردن بکەين. لە تەك یەکدا بووین، لە نیو ئەو چیا پەشەدا، زۆر بەدنیایی و دەسپەنگینی ئاوازه دیرینەکه مان دەژەنی، ژەنینهکەى دەبووہ ماہەى ئاسوودەبى و ھاندانمان، رپیگه که لیژبوو، ئەو ئاگرە کزەى که جارەکەى تر بینیمان، تا دەھات نیرگەى گەشتەر دەبووہوہ، وەك بلینی: لە نیو ئاگردانیکی گرەوہ بیتە دەر. بەلێ: ئاگردانیکی بەکلۆکۆزى ناوقەدى دیواری تاویرەکه دەر دەھات، که چووینە نیو ئەشکەوتى چەکسازەکه، بەدوو قۆلییەوہ ئاوازه دیرینەکه مان دەژەند، گەشتین، ئاگردانیکی گر و سندانى ئاسنگەر و پیاویکمان بینى ھەلتروشکابوو. من لام وایە ئەم کابرایە کەتە و بەھێزترین پیاویکە من لە ژيانما بینیبیتم، قزیکى سوور و ردینیکى سوورى ھەبوو، پەشباو بوو، دەست و مەچەکی زل و پان بوو، شتى وام نەدیوو، لەگەڵ دوو بروی چروپ. کە ئیمەى دى، لە ژیر برووہ، بەحەپەسانیکەوہ سەیری کردین و گوتی:

- کى لە نیو ئەم چیاہەى مندا، ئەو نایە دەژەنى؟

گۆگۆم وەلامى داہەوہ:

- خانەدانیک و ھاوکارەکەى، خانەدانیکى ولاتە دوورەکە، ئەوہ میر میوہ، کە لە نیو چیاکەى تۆدا، نایە دەژەنى.

بەرەو پیرم ھات و بەسەرسامییەوہ نینۆکە توخەکانى خستە سەر

ناوچهوانم و گوتی:

– ناوچهوانت چهند جوانه و چاوهکانیشت چهند گهشن. ئەهی ئەم سرووده شیرینه چیه که له نیو ئەم چیایهی مندا دهیژهنیت؟

گوتم:

– ئینۆ، ناردمی بۆ لات و منیش هاتووم تا شمشیریکم بۆ دروست بکهی.

گوتی:

– چی لی دهکهی؟

گوتم:

– له دژی کاتۆ شهپ و بناری پی دهکهم.

که ئەو ناوهم هینا، چهکسازهکه بهتوندی نهپاندی، که من بهر لهمه، نهپاندنی وام نهبیستوووه و گوتی:

– کاتۆ، بمری کاتۆ.

ئەم نهپاندنهی وهک گۆلهی هه ور له نیو کهژ و کهلین و تاویژ و راپهوه تاریکهکان، که دهنگی دایهوه، زایهلهی نهپاندنهکهی بوو. راپهپی و ههردوو کۆله مشتته رهش و زلهکهی تیگ کیشا، ئەو چریسکهیهی که له ناگردانهکهی چریسکا، کهوته سهه روخساره رهش و سهختهکهی و ههمدیس گوتی:

– برووخی، بمری کاتۆ.

هه هه مان چریسکهی نیو ناگردانهکه، کهوته سهه چهندين شمشیری تیژی له زاخدار و، که بهدیواری ئەشکهوتهکهوه ههلواسرابوون و بهشپوهیهکی زۆر سامناک دهبریسکانهوه. نزیك کهوتهوه تا بیانبینم، چهکسازهکه له نهپاندنهکهی وهستا و بهرهو پروم هات و گوتی:

– بینیت، شمشیرهکانت بینی، گشت شمشیرهکانم تیژ و له زاخداراون، ئەمانه من بۆ کاتۆ دروست کردوووه، من شمشیرسازی کاتۆم.

گوتم:

– جا كه تۆ پياوى ئەويت، بۆ وا دهنه پىنى و دەلىى با بمرى كاتۆ؟

به توندى مشتە كۆلە رەشەكەى و يىكنا و گوتى:

– هەرچەندەيش من شمشىرسازى كاتۆم، به لام كەس به قەد من رقى لى نايىتەوه.

له كابرا رامام و ديم به زنجيرىكى دريىزى ناسنين له ديوارى ئەشكەوتەكه كۆت كراوه، كه دەبزوى، زپەى دى.

لىم پرسى:

– بۆ وا بهم زنجيره قايمە لەم چيايه دا كۆت كراوى؟ ئەى بۆ زنجيره كهت ناخه يته نيو نيرگەى ئاگرەكه و لەسەر سندان و به چه كووش نايىسىنى و خۆتى لى رانايىسىنى؟

گوتى:

– كاتۆ، كۆتى كردووم، هيچ ئاگر و چه كووشىكىش نيهه بيىسىنى، زنجيره كۆتى كاتۆ، وا به ناسانى نايىسى.

پرسيمه وه:

– ئەى بۆ لەم كۆتى شەرمە زارپيه، رازى دەبى؟

گوتى:

– چونكه من شمشيرەكانى بۆ دروست دەكەم، ئەو شمشيرانەى كه مرۆقى بيگوناھ و خەلكى نيازاكى پى دەكوژى، بۆيه بهم زنجيره قايمانە كۆتى كردووم، ئەويش ئەم شمشيرانەى من هيچى پى ناكرى.

ئىنجا به دووچاوى تيزه وه سهيرىكى كردم و گوتى:

– من شەو و رۆژ لەم ئەشكەوتە دانىشتووم و شمشير بۆ كاتۆ دەسازىنم،

ئەمەيان دەزانی، بەلام شتی ھەییە نایزانی، تۆ تەماشای ئا ئەوی بکە؟
 بەدوای خۆیەو زنجیرە کۆتەکانی، بەرەو گۆشەییەکی تاریکی نیو
 ئەشکەوتەکە راکیشا و لە کەلینی تاویرەکەو، شمشیریکی گرتە دەست کە
 وەك بلیزە لە نیو لەپی دەبلیزکاند و گوتی:
 - ھەزاران ھەزار سالەو من خەریکی دروستکردنی شمشیریکم کە بەرد
 شەق بکا ئەمشەو، ھەر ئەمشەو لێی بوومەتەو.
 لە پاشان شمشیرەکەیی ھەلکیشا و تەنیا بەیەك وەشاندن، درزیکی
 گەورەیی لە دیواری شاخەکە کرد و گوتی:
 - ئەمە شمشیری رەسەنی منە، بلیسەیی گرە، ئەو شمشیرەییە کە بەرد شەق
 دەکا.

لیم پرسییەو:

- جا بۆ ئەم شمشیرە زاخدارەت دروست کردوو؟

گوتی:

- گوی بگرە، ئەم شمشیرەم بۆ قەردنی بیگوناھ و خەلکی نیازپاک
 دروست نەکردوو، ئەم شمشیرەم چاوەرپی کاتۆیە، چونکە زۆر دلسەختە،
 تێم گەیشتی؟

گوتم:

- نا... زۆر شت لەبارەیی کاتۆو نازانم، تەنیا ئەو دەزانم کە من بۆ شەر
 و کیشەیی ئەو ھاتووم.

گوتی:

- زۆر دلسەختە و چنگرۆکی لە ئاسنە؟

گوتم:

- چنگرۆكى ئاسن؟

گوتى:

- بۇ نازانى؟ دەستى راستەى داپاچراوۋە لەجىياتى ئەو، چنگرۆكىكى لە ئاسنى بۇ كراوۋە!

گوتىم:

- جا بەو چنگرۆكە ئاسنىنە چى دەكا؟

گوتى:

- دلى خەلك لە سىنەيان ھەلدەقەنى، ھەلدەقەنى و دلىكى بەردى لە شوين دادەنى، ھەموو دەورەيان لىداوۋە، دەبى دلىان لە بەرد بى، ئەمە فەرمانى ئەوۋە.

كە ئەمەم بىست، پەست و بىزار بووم، تاسەمەندى ئەو ساتە بووم كە: رووبەرووى كاتۆ بىمەوۋە و بجەنگم. چەكسازەكە لە تەنىشتەوۋە وەستابوو، بەدلنەوايىيەكەوۋە، شمشىرەكەى بەھەردوو دەستى رەشى لە مشتۆيەوۋە گرت. ئەمە وای لى كىردم كە بەراستى ئەم شمشىرە بەھادارتىن سامانىكى ئەوۋە. بىم گوت:

- ئەم شمشىرە ھەوچۆشەم پى بىخەشە، تا بەرەنگارى كاتۆ بىم.

بۇ ماوۋەيەك چەكسازەكە بىدەنگ وەستا، لەپاشا سەيرى كىردم و گوتى:

- ئا بەلى، دەبى تۆ ئەم شمشىرەم بىھىت، ئەو شمشىرەى كە بەناوى (بلىسەى ئاگر) ناوزەدم كىردوۋە، چونكە چارە و ناوچەوانت زۆر جوان و چاويشت زۆر گەشن، لە نىو چىاكەى منىشدا، گۆرانى بەسۆزت چىپوۋە.

ئىنجا شمشىرەكەى دادەستم، وام زانى ئاگرى لى دەپىرژى و تىنى دەگاتە ناخمەوۋە. لەو ساتەدا ھەستم بەھىزىكى بى بن و سەراسا كىرد. كابرا چوۋە نىو دىوارى ئەشكەوتەكە و كەلەبەرىكى گەورەى كىردەوۋە، شەبایەكى سارد

و به فراوی هه‌لی کرد، گویم لی بوو، دهنگی شه‌پۆله‌کان هاشه‌یان ده‌کرد.

چه‌کسازه‌که‌گوتی:

- کاتۆ زۆر شت ده‌زانئ، به‌لام نازانئ من ئەم چیا‌یه‌م کون کردووه و
که‌له‌به‌ریکم بۆ زیندانه‌که‌ی خۆم کردووه‌ته‌وه، چه‌ندین سا‌له‌ خه‌ریکم، تا ئەم
که‌له‌به‌ره‌م بۆ زیندانه‌که‌م بکه‌مه‌وه.

چوومه‌ لای که‌له‌به‌ره‌که‌ و له‌ که‌لینیا سه‌یری ده‌ریاچه‌ مردووه‌که‌م کرد که
ده‌وری له‌ کۆشکی کاتۆ داوه، کۆشکه‌که‌ خه‌م و په‌شیکی وای پۆشیبوو، که‌ من
هه‌رگیز شتی وام به‌چاو نه‌دیوه. ئەو پۆشنا‌یییه‌ی که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌ی سه‌ر
ده‌ریاچه‌ مردووه‌که‌، ده‌رده‌فرتا، هه‌ر له‌ چاوی دیوی ده‌کرد.

گۆگۆم هات و له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ وه‌ستا، نقه‌مان له‌ خۆمان بری‌بوو، بیرم له
ململانئیی داها‌توو، ده‌کرده‌وه، گویم لی بوو، چه‌کسازه‌که‌ له‌ دوامانه‌وه
ده‌یگوت:

- دی... دی... دی... ئەمه‌ دوا جه‌نگی کاتۆیه، دوا جه‌نگ.

چنگرۋكى ئاسنين

113

مىو جگەرگۆشەكەم (۸)

په له هه ورېکې رهش بالی به سهر دهریاچه ی مردودا کیشا، نیو با و باهوژ پر بوو له فیژوواژ و هه راهه رای چوله که فروسمینراوه کان، شه پوله کان له نیو تاریکیدا هاژوواژ بوو بوون، ده بوايه قايغه که ی نیمه له نیو دهریاچه مردووه که وه تیپه ریټ، له وانه یشه نه گهر خو ی له و تاویره بهرده ی که له ژیر کوڅکی کاتوی دایه، بدا په راش په راش بی.

چه کسازه که له تهنیشتمانوه راوه ستابوو، له که لینی نه شکه و ته که یه وه چاودیږی ده کردین، قايغه که له که نداویکی نیو چیا که له نگره ی گرت، که نداوه که که وتیووه دیواری تاویره بهرده بلنده که، چه کسازه که گوتی:

– کاتو ژور شت ده زانی، به لام نازانی دهریاچه مردووه که له نیو چیا که وه دووبه دهر بووه و هیچیش له باره ی په نامه کی هم که نداوه نازانی، هه روا له باره ی قايغ و شوسته نه ینیه که ی خواره وه ی که لینه که.

لیم پرسى:

– نه گهر نازانی سهول لی ده ی بو هم قايغه ت راگرتووه؟

گوتی:

– ده توانم له که لینه که وه دهرچم و تا بو م ده کری کۆته کانم به دوا ی خو مدا راکیشم، به مجوره ده توانم بو مه و دایه که له نیو هم که نداوه نه ینیه م، سهول لی دم.

به له شه زه به للاح و پیسته په شه که ی له نزيك که لینه که راوه ستابوو، له و ی

له لای شوسته نهئینییهکه، زور تاریک و نووتەك بوو، بهئاستەم دەمتوانی ببینم، گویم لی بوو پی دەکنی، پیکه نینیکی زور سەیر و ترسینەر، که وای نیشان دەدا، نازانی چون پی بکنی، خو هەر خۆیشی گوتی: «کاتو، زور شت دەزانی، بەلام شتیکی هەلبژاردوو، نازانی ئەمشەو لەم دەریاچە مردوو نیو قایغەکهی مندا چی هەیه.» بۆیه گوتم:

– شتیکی هەیه تو نازانیت، نازانیت که ئایا جاریکی تر ئەم قایغەت چاو پی دەکەوی یا نا؟ لهوانهیه هەر لهسەر دەریاچە مردووکه لهنگەر بگری، لهوانهیشه وهك جۆلانه له نیو شەپۆلهکاندا له هەلبەزو دابەز دابی، من و گوگۆمیش له نیو ئەو جۆلانهیه خەوتووین، تو چی دەلیی؟

– من تەنیا ئەوه دەلیم: میر میوگیان، بەدنیایی بنوو، بەدنیایی له نیو ئەو قایغەدا بنوو، که شەپۆلهکان رای دەپێچن.

کهوتەمە سهول لیدان، تا چهکسازەکه له نیو تاریکیدا نقووم بوو و بانگیشی دەکردین، بەر لهوهی بچینه نیو پۆی کهنداوه تەلەزگەکهی نیوان دەراوه نهئینییهکهی چهکسازەکه و دەریاچە مردوووه، بەدەنگیکی رێژنده دەیگوت:

– میر میوگیان، کاتی چنگرۆکه ئاسنینهکه دەبینی، زور وریای خۆت به، ئەگەر به شمشیرەکهت کهمەر بهسته و ئاگەدار نهبی، ئەوا کۆتایی بهمیر میو دی.

دەردەنگەکه بهکزی، له نیوان دیواری تاویرەکهوه، دەلهرییهوه: «کۆتایی بهمیر میو دی، میر میو، کۆتایی میر میو». دەنگەکه زور خەمگین بوو، بەلام من بواری بیرکردنەوهم نهما بوو... لەم ساتەدا شەپۆلهکانی نیو دەریاچە مردووکه، بههەلکشان و داکشانیکهوه، قایغەکهی ئیمە له چپای چهکسازەکه زور دوور خستهوه، لهسەر ئاوهقوول و بلوقاوهکه هەر سهولمان لی دەدا. له هەموو خاکیک دوور کهوتبووینهوه، هەستمان بهبجووکی و

تەنبايى خۇمان كرد.

گۆگۆم گوتى:

- خۇزىيا ئەم قاىغە ئەمەندە بچووك و ئەم دەرياچە يەش ئەوئەندە قوول و ئەم شەپۇلانەش ئەمەندە ھاروھاج و ئىمەش ئەمەندە بچووك، نەبوينا يە! يەح! شەپۇلەكانى نىو دەرياچە مردووكە چەند بەتەوژم بوون، ھەرگىز شەپۇلى وا بەتەوژم نەديون، كە سەرشىتانه لە يەك گىر دەبوون و دادەكشان و بەرەو ئىمە شالا ويان دەھىنا... سەول لىدان دادى نەدا، ناچار ھەردووكمان بەھەموو ھىزىكمانەو خۇمان بەسەولەكانەو ھەرت، لەپىر شەپۇلى بەگۆژمە گۆژمەو ھات و يەكى لە سەولەكانى راپىچا. شەپۇلىكى تر بەھارە و ھارەو ھات و سەولەكەى ترى تىكشكاند، شەپۇلەكان تا پەراويزى ئاسمان ھەلدەچوون و شلپەيان لە قاىغەكەمان دەھىنا... گۆگۆم گوتى:

- ئىستا بى سەولين و زۆرىشى پى ناچى قاىغەكەش لەدەست دەدەين، چونكە كە شەپۇلەكان تەنگمان پى ھەلچن، بەرەو تاویرەكەى كاتۆ دەبىنەو و قاىغەكەمان ھەلا ھەلا دەبى، ئەو كاتە بى قاىغ دەمىنەو.

بالندە فروسمىنراوھكان، لە ھەموو لایەكەو ھەلۋىرپىن و دەورەيان لى داین و دەستیان بەگازە گاز و شىن كرد، لە تەنىشت ئىمەو ھەلدەفپىن و منىش لە گىژىنەى ئەو تارىكىيەدا، بەتەواوى چاوه پىرشنگدار و خەمگىنەكانم دەبىنى، لىم پرسىن:

- ئايا لە نىو ئىوئەدا، براى نونوو ھەيە؟ ئەى لە نىوتان خوشكى ژىرى ھەيە؟

كەچى چۆلەكەكان بەچاوى چكۆلانەى پىرشنگدار و بەنائومىدبىيەو سەيرىان دەكردم و بەنامۆبىيەو شىن و رۆرۆيان بوو. ئىمە بى سەول ماینەو، لە قاىغەكەش ھىوا بر بووین، بۆيە يەكسەر بەرەو كۆشكى كاتۆ ملمان نا، شەپۇلەكان دەيانووست بمانبەزىنن، زانىم بەرەو تاویرەكە پالمان

پېوه دەنن و ناچارېشمان دەكەن له ژېر پېي كاتودا بكهوينه گيانه لا. ورده ورده له تاوېره به ترسه كه نزيك، نزيكتر بووينه وه. پتر، پترېش له كوښكه چاو ئه هرېمه نه كه نزيك كه وتيننه وه، قايغه كه ش دوور، دوورتر كه وته وه، شه پوله كانېش هار و گيژتر بووبوون.

گۆگۆم گوتى:

– ميوگيان، ته واو ئه مه كو تايمانه، كو تاى.

له و ساته دا، كه ئېمه له ليستى مردوواندا بووين، شتيكى زور سهر پړوى دا، شه پوله كان داكه وتن، قايغه كه يان له نيو تووله رېيه مه ترسيه كانه وه، به ره و تاوېره كه ي ژېر كوښكى كاتو راکېشا و خستيانه سهر ئاو. نه مزانى شه پوله كان بۆ له سهره تاوه ئه مه نده توند و توورپه بوون، كه چى له پېر داسه كنان؟ له وانه يه رقيان له كاتو بيته وه و ده شيانه وي يارمه تى ئه و كه سه بدهن كه له گه ل كاتو ده جه نكي؟

گاها! جار ان ئه م ده ريا چه مردووه، ده ريا چه يه كى پېرۆزه يى و به خته وهر بووه و ئه و تاوېره كپانه ي له ئامېز ناوه، ده ريا چه كه يه ك كه رۆژانى هاوين ليزگى خوړى ورشه دار داى پۆشيوه و به ميه ره وه ده سبازى له گه ل شه پوله كان كردووه، گاها! جار ان مندا لان مه له يان تېدا كردي و له ته نگاليدا گه مه يان ساز دابى و پيكه نينيان رژا بيته سهر پړوى ئاوه كه. نه ك وهك ئيستا ده يبينن، كه پره له واته وات و شين و فيغانى بالنده فروسمينراوه كان. لام وايه هه ر ئه مانه، وايان كردووه كه شه پوله كانى له ده وره ي ئېمه دا له نگر بگرن و داسه كني و له رۆشنايى په نجه ره ي چاو ئه هرېمه كه ش بمانشارنه وه. به ده ريا چه كه م گوت:

– سوپاس بۆ تو ده ريا چه كه، سوپاس بۆ ئيوه ش ئه ي شه پوله هارو هاجه كان.

شه پوله كان دامردن، ئاوه كه ش داسه كنى و له نيو تاريكيدا ورتى لى برا

و وہلامی نہدایہوہ. ئالہوئی لہو بہرزاییہی بان سہرمان، کۆشکہکەئى کاتۆ لہسەر ترۆپکى تاویرہ زلہکە چەقى بەستبوو، ئیستا ئیمہ لہسەر کەنارہکەین، لہ جارەن زیاتر لێى نزیک بووینہوہ. ئەمشەو شەوئى جەنگ و بہرہرہکانیہی. لہ خۆم دەپرسى: «تۆ بلی ئہوان بہم کارەیان زانییى، ئہوانہى کە ہزاران سالہ، چاوە چاوی ئەمشەوہى جەنگن؟ یا بیر لہمن دەکەنہوہ؟ ئاخۆ باوکى پادشام بیرم لى دەکاتہوہ؟ خۆزیا، حەز دەکەم بیرم لى بکاتہوہ. دەشزانم ئیستا لہ شوینیکى دوور، تەنیا دانیشتووہ و بیر لہ من دەکاتہوہ بەدلساردییہکەوہ لہگەل خۆى دەدوئى و دەلى: «کورم میو!»...

شمشیرہکەم لہ کالان راکیشا و ہستم بەگەرمايیہکى وەک پەنگرہ ئاگر کرد... ہاى! لہوشوہ سامناکەئى چاوەنۆرہمہ. دەبى لہمہ زیاتر وچان بگرم. موکور بووم کە بہمەرگیش بہرہنگارى کاتۆ بم، دەبى ئہو شەرہ بہرپا بى، لہمەودوايش میو چى لى دى، باببى! گوگۆم گوتى:

– زۆر برسیمہ.

نانہ برسییہتى شکینہکەم دەرہینا و لہ نزیک تاویرہ زلہکەئى بن کۆشکى کاتۆ خواردمان، کە خواردمان ہستمان بہتیرى و ہیز و شادمانییہک کرد، بہلام تەنیا یەک پارچە نانمان مایہوہ و نہشماندەزانى کەئى دەبخوین. بہگوگۆم گوت:

– دەبى ہەلگزیینہ سەر تاویرہکە، ئەمەیان تاکە رینگە یەکە بۆ کۆشکہکەئى کاتۆ. گوگۆم ہەلى دایہ:

– دەبى وا بکەین.

سەرکەوتین، تاویرہکەئى بان سہرمان زۆر بلند بوو و زۆریش سامناک و تووش و ئاستەنگ... گوگۆم گوتى:

– خۆزیا! ئەم تاویرانہ ئەوہندە لێژ و شەویش ئەوہندە تارىک و ئیمەش ئەمەندە بچووک و تەنیا نەدەبووین.

بهگرانی و بهگاپی، تا دههات سهردهکهوتین، بهچنگهکپی و پاگپی
ههلهگزاین، چهند پیگهیهکمان دۆزییهوه خۆمان گیر کرد و ههلهپهراکاین،
چار ناجار ترس دای دهگرتم و دهمگوت:

- ناتوانم لهمه زیاتر ههلهگرتیم، پیم وایه بهردهبمهوهو له نیو ئه وهلهدییه
ههزار بههزاره، ئهنگه ئهنگه دهیم و دهمرم. کهچی لهپه پیگهیهک و
دهسگهیهکم ده دۆزییهوه خۆم لی گیر دهکرد... من وای بو دهچوم
تاویرهکesh له کاتی ترساندا پیگهکانی خۆی دهخسته ژیر پیم، دوور نییه
ئهه تاویرهش رقی له کاتو بیتهوه و بیهوی یارمهتی ئهوه کهسه بدا که بو
شهری کاتو هاتوو، کۆشکهکهی کاتو لهسه ئاو و سهری له ههوه ددا،
ههروا شووردهی کۆشکهکهش، دهبی ههه بگهینه تهختایی ئهوه تاویره زله.
بههیواشی به گۆگۆم گوت:

- دهبی لهوی زور خیرابین و بهشوورهکه ههلهشاخیین و ئینجا لییه، گویم
له دهنکه دهنگ بوو، دهنگی ئهوه شوئارانهبوو، که له شهویدا یهکتریان
دهواند، یهکی لهوه دوو شوئارهی که پاسهوانی شوورهکه بوو، گوتی:

- بگهپی، ههموو شوینی بپشکنه و بگهپی، ئههه فهرمانی کاتوی مهزنه
و دهبی دوژمنهکه بگرین، ئهوه دوژمنهی که سواری ئهسپه سپیهکه بووه،
دهبی دهسگیر بکری، ئههه فهرمانی کاتوی مهزنه، ئهشکهوتهکانی چیا و
میوان درهختهکانی جهنگهله بگهپی، له نیو ئاو و بادا بهدوای بگهپی، لییه
و لهوی بگهپی، ههموو شوینی بپشکنه و بگهپی.
ئهوهی تریان گوتی:

- له نزیك خۆتهوه لیی بگهپی، ئیمه لهوانهین ههه له نزیکهوه لیی
دهگهپی، لهوانهیه دوژمنهکه له نیوانمان بی، لهوانهیه ئهمشهوه بهتاوییه
بهردی کۆشکهکه ههلهگرتی، بگهپی، ههموو شوینی بپشکنه و بگهپی.
خهریک بوو دلم بوهستی، کاتی که بینیم وا خهریکه چرایهک دادهگیرسینی،

خۇ ئەگەر ورشەي ئەو چرايە لە شوورەكە بىدا، ئەوا دەمانبىنى و كۆتايىمان پى دى و تەنيا رىمەكەي بۆمان رادەوشىنى و بەس، ئەو ساتە پىويست ناكە بەدواي ئەو دوژمنە بگەرى كە سواری ئەسپە سىپىيەكە بوو، ھەر بەتەنيا ھەلخلىسكانىكىمان، لىنگ و قووج بەرەو دەرياچە مردووەكە دەبىنەو و تاھەتايە ون دەبىن، يەكى لە شۆقارەكان گوتى:

– با ھەموو شوينىك بگەرىين. چراكەت ئاراستەي تاویرى كۆشكەكە بگە، لەوانەيە ئىستا دوژمنەكە لە ھەلگزان دابى، با لە ھەموو شوينى بەدوايدا بگەرىين، شۆقارەكەي تر، چراكەي ھەلگرت و بەرەو شوورەكە بوو، ورشەكەي ئەو ناوہى رۇشن كردهو، باوہشمان گرتە يەك و وەك دوو مريشك لەبەردەم پشیلەيەكدا كەوتىنە لەرزە.

ورشەكە تا دەھات نزيكتر دەبوو، گۆگۆم چىپاندى:

– تەواو، كۆتايىمان ھات.

كەچى لەم ساتەدا شتىكى سەير پووى دا، تيمە چۆلەكەيەك لەودىوى دەرياچەكەو پەيدا بوون، چۆلەكە فرسەپىراوہكان، ئاسمانى دەرياچەكەيان بەپەرەوازەو تەنى، چۆلەكەيەكيان بەتيرى ھەلڤرى و خۇي لە چراي دەس شۆقارەكە دا كەوتە زەوى. لە ژىرەو ورشە ورشكىمان بىنى، چراكە بوو بەرەو دەرياچەكە شۆر بوو، ھەر لەو ساتەشدا تەنىكى رۇشمان بىنى، بەرەو خوار دەبوو، ئەو تەنە ئەو بالندەيە بوو كە پزگارى كردىن، بە شەقەي بالەكانى لە نيو شەپولى دەرياچەكەدا نوقمەسار بوو، يەكجار بوى پەرۇش بووين.

ھەرچەندەيش دەمرانى نامبىستى، بەلام چىپاندىم:

– سوپاس بۆ تۆ ئەي چۆلەكەكە.

گرىانىك بۆ ئەو بالندەيە قورقوراكەي گرتىم، بەلام يەكسەر دوو شۆقارەكەم بىر كەوتەو... ھىشتا نەگەيشتووينەتە تروپكەكە، مەترسش

دورهی داوین، دوو شوقارهکه لهو چولهکویه زور پهست و سوخت بوون...
بهر له نیمه لهسه شورهکه وهستان، من وانیم شفقه رهش و توقینه رهکان
ببینم، گویشم له بریس بریسی گروقه بهیان بی، که دهیانگوت:

– بابگه پین، هه موو شوینی بگه پین، له وانیه دوژمنه که لیروه دور
بی، له وانیه شته نیستا له لایه کی دیکه وه هلدگژیته شوروی کوشکه که... با
بگه پین، هه موو شوینی بگه پین.

چونه لایه کی تر و سهیری نهو لایه بیان کرد. چرپاندمه گوچکه ی گوگوم:
– یاللا خیراکه.

به پهله پهل هه لپه رکاین، تا بگهینه ترۆکی تاویره که، زور به تیژره ویش له
نیو نهو تاریکیه دا به رهو کوشکی کاتو بووینه وه و خومان له په نای
دیواریکی رهشی کوشکه که له مه لاس نا، ههست و خوستمان له خو بری،
چونکه لهو دوو شوقاره دترساین، نی نه وهک بمانینن.

گوگوم چرپاندی:

جا چون بچینه نیو کوشکه که ی کاتو؟ چون؟ خو نه وه ره شترین کوشکی
سه رپووی نه م دنیا یه یه!

له م ساهدا ده رگه یه که له دیواره که کرایه وه، ده رگه یه کی رهش به نه سپایی
له تهنیشتمانه وه. هیچ دهنگی که نه ما و دنیا زور خاموش و ترسناک بوو. من
نیازخواز بووم – که متا بیژ – گویم له جیره ی ده رگه که بی، خو نه گهر گویم
لهو جیره یه، له نزمترین جیره ش بووایه، که شه که به م چه شنه ترسناک
نه ده بوو، خاموشی نه م ده رگه یه له خاموشی هه ر ده رگه یه کی دی پتره...
دهستی یه کترمان گرت و به رهو کوشکی کاتو ملمان نا، ترس و بیمی کی
مه زن جهسته مانى خرۆشان دبوو، ده رپه زور تاریک و نووته ک بوو،
دنیاش وه که سه هول به ند، بی دهنگیه دیو جامه ئاساکه ی نیو کوشکی کاتو، له
را ده به ده ر خاموش بوو... له ده رگه وه ریگه یه که مان به دی کرد، که به رهو

په‌یژه‌یه‌کی بچووک و باریکی سهر به‌ره‌وژوور ده‌چوو... ریگه‌که ره‌شترین ریگه‌یه‌ک بوو که من له ژیانما بینیبیتم، گوگوم چرپاندی:

– نیازمه‌ندم ئەم تاریکییه دامان نه‌خورپینی، ئاواته خوازیشم کاتۆ له‌گه‌لمان زۆر دل‌سهخت نه‌بی، ئیمه‌ش له‌م ته‌نیا‌یه‌ماندا ئەوه‌نده بچووک نه‌نوینین.

ده‌ستم دایه شمشیره‌که‌م له‌ په‌یژه‌که سهرکه‌وتین، من ئینجا گوگوم. هه‌ندی جار له‌ خه‌ونما ده‌مبینی، هام له‌ نیو چه‌ندین خانووی تاریک و سه‌یر و ترسینه‌ر، ری ده‌که‌م، ژووره‌کانی تاریکن و منیش له‌ نیویدا گیرم خواردوووه هه‌ناسه‌شم سواره، له‌سه‌ر زه‌مینه‌که‌هیشی چه‌ندین درز و قورتی قوول و ره‌ش له‌ ژیر پام ده‌کرینه‌وه و په‌یژه‌کانیش ری‌نوینیم ده‌که‌ن. هه‌ستم به‌شتیکی ئاوا ده‌کرد، به‌لام له‌ خه‌ونیشما هه‌رگیز خانوویه‌کی تۆقینه‌ری وه‌ک ئەمه‌ی کاتۆم نه‌بینیوه.

سهرکه‌وتینه سهر په‌یژه پێچه‌لپێچه‌که، نه‌شمانده‌زانی له‌ سه‌ره‌وه چیمان تووش دی. له‌ پشت‌ه‌وه گوگوم گوتی:

– من ترسکی زۆرم لی نیشتوووه.

ئاوړم دایه‌وه تا ده‌ستی بگرم، که‌چی یه‌کسه‌ر له‌ به‌رچاوم نه‌ما و دیواره‌که هه‌شاری دا. له‌سه‌ر په‌یژه‌که ته‌نیا بال مامه‌وه و هه‌ستم به‌ته‌نیا‌یه‌کی کوشنده‌ی، پتر له‌و ته‌نیا‌یه‌یه کرد، که له‌ چپای چه‌کسازه‌که‌دا یه‌کتریمان بزر کرد، له‌ هه‌موو جاری زیاتر هه‌ستم به‌ته‌نیا‌یی کرد. نه‌مویست هاوار بکه‌م، به‌لام دوو ده‌ستی له‌رزۆکم له‌ رووی ئەو دیواره‌دا بینی که گوگومی تیدا هه‌شار دراوه... گریام و چرپاندم:

– گوگوم گیان، تۆ له‌ کوئی؟ تۆ له‌ کوئی گوگوم گیان، بگه‌پنوه! دیواره‌که له‌ ژیر ده‌ستما زۆر سارد و سهخت بوو، هیچ درزیکی تیدا نه‌بوو، تا گوگومی تیدا هه‌شار دری. هه‌موو شتی وه‌ک جارێان دامرکا، گوگوم وه‌لامی قسه و

گریانمی نه دایه وه، هه موو شتی داسه کنا بوو. بروا ناکه م هیچ مروقی له کاتی سه رکه وتنی سه ر په یژه که به قه د من ههستی به ته نیایی کردبی، هیچ لاقیکیش به قه د لاقی من قورستر و به ره راوتر نه بوو، به تایبه تی که ده مویست له سه ر په یژه که به رزی بکه مه وه، له سه ر دوا په یژه دا، نه شمه د زانی ئه مه دوا په یژه یه یا ترۆپکه که! جا چون له م تاریکییه دا ئه وه م بو بدرکینری، که قاچم به رز کرده وه، هیچ پیگه یه که نه ما بوو له سه ری بوهستم، که که وتم هاوارم لی هه لسا و ویستم شتی بدۆزمه وه و بیگرم، به حال خو م له په یژه که ئاو یزان د و به دوا ی پیگه یه که ده گه رام تا له سه ری بوهستم، هیچم نه دۆزییه وه، به خه رهن دیکی هه زار به هه زاری رهش هه لواسرا بووم، کهس نه بوو رزگارم بکا، دوا ی چه ند ساتی بو نیو هه ل دیره که لینگه و قووج ده بمه وه و سه ر به ره و ژیر ده پۆم. ئه مه کو تاییمه. وام به بیرا ده هات.

له زریکه م دا:

- رزگارم بکه ن، با یه کی رزگارم بکا.

به کزییه وه گوتم:

- گوگۆم گیان، باوانه که م گوگۆم گیان، رزگارم بکه.

له بهر تاریکی نه متوانی به دی بکه م، نه متوانی روخساره شیرینه که ی ئه و چاوانه ی که له چاوه کانی «بینکه» ده کا ببینم. دهنگی وه لامی دامه وه، وام زانی دهنگی گوگۆمه و گو تی:

- به لی، من رزگارم ده که م، دهستم بگره من رزگارم ده که م.

دهستم گرت، به لام دهست نه بوو، چنگرۆکیکی ئاسنین بوو.

شمشیر کی سامناک

پوڙي له پوڙان هر هه موو ٽه مانه له بير ده کم، يه کجاره کي کاتو و روخساره ترسناک و رموزن و چاوه داپلو سينه و چنگرپوکی ناسينه توقينه رکهي فراموش ده کم، ٽه! که تا سهرداري ٽه پوڙه که کاتوي تيڊا فراموش کم، ٽه ژوره خه ماوييه له بير ده کم.

ژوري کاتوي نيو کوشکه که، ٽاو هه واکه ي ناساز و قورسه و پره له ٽامازه ي شه، شه و پوڙ خوي له وي حه شاردها و نه خشه ي پو پوڙه شه رهنگيز و گلاوه کاني دادنا، به دريژايي شه وان و پوڙان له مه لاس دابوو، ٽاو و هه واکه ي پر بوو له به دننگيزي و ده بخنکاندم، که ده شچورا هه موو شتيکي پر له جواني و ژياني له دهره وه ده له وتاند و ده کوشته، گه لا سه وره کاني ده ژاکاند و گوله کاني هه لده وهراند و گژوگياي هه لده پراوند، ٽه و ٽاو و هه واهه مواره، په ژوو پوډ ده بوو، بهري خوري ده گرت، ٽه شوينه پوڙي تيڊا نه بوو، هر سيا شه و نيمچه شه بوو. سه يريش نييه ٽه گهر په نجه ري ژوره که وهک دوو چاوي دزيو و به دخواز له سه رپوي ده رياچه ي مردودا ده چريسکايه وه.

شه رهنگيزي کاتو له په نجه رکه وه ده يمراند. شه و پوڙ نه خشه ي پوڙه گلاوه کاني ده کيشا، ٽا ٽه مه ٽه و ژوره يه که کاتو مني تيڊا به ند کرد، کاتي که ده ستم دريژ کرد و شمشيره کم به کار نه هينا، شو قاره په شه کاني منيان ده سگير کرد و به پال منيان برده به رده مي. گوگوم به له من گيرابوو، نيگه ران و په نگی زهره هه لگه پابوو، که مني دي، به کزييه که وه گوتي:

— ميو، ٽه مه کو ٽايي مانه.

كاتۆلېمان بەژوور كهوت، هه‌موو شەپخووزى و پوخساره ترسناكه‌كه‌يمان بىنى، هيجى نه‌گوت، ته‌نيا سه‌يرى كردين، شەرخوازيه‌كه‌ى وه‌ك رووباريكى ساردوسپ به‌ره‌و پووم دادەكشا و وه‌ك ئاگرى گرډار به‌ره‌و ده‌ستوپېمان ده‌خشا و چاوى ده‌گه‌زين و له‌گه‌ل هه‌ناسه‌كيشان ده‌رژايه‌ نيو سيبه‌كانمانه‌وه. شەرخوازيه‌كه‌ى هه‌ر هه‌موو شانەى جه‌سته‌مى ته‌نيوو، يه‌كجار شه‌كه‌ت بووم، نه‌مه‌توانى شمشيره‌كه‌م هه‌لكيشمه‌وه. شوقاره‌كان شمشيره‌كه‌يان دا به‌كاتۆ، سه‌رنجم داىي هاناڤر بوو، به‌شوقاره‌كانى گوت:

– من له‌م كۆشكه‌مدا، شمشيرى وام نه‌ديوه.

چووه لاي په‌نجه‌ره‌كه‌ و له‌ شمشيره‌كه‌ى ده‌ستى راما و گوتى:

– چى له‌م شمشيره‌ بكه‌م؟ بى تاوان و نيازپاكان به‌م جوړه شمشيره كه‌له‌پاچه‌ ناكړين! چى لى بكه‌م؟

چاوه زړه‌ مارينه‌كانى لى زه‌ق ده‌كردم. ئاي! كه‌ چه‌ندم هه‌ز ده‌كرد بيزانيايه، من چه‌ند ئه‌و شمشيره‌م مه‌به‌سته. له‌ پاشان بۆلاندى:

– توورپى ده‌دمه‌ نيو ده‌رياچه‌ مردووه‌كه‌، بۆ ناخى ناخى ئه‌و ده‌رياچه‌يه، تا له‌ كۆشكه‌مه‌دا شمشيرىكى جگه‌ له‌ ئه‌مانه‌ى من نه‌مىنى.

شمشيره‌كه‌ى بلند كرد و له‌ په‌نجه‌ره‌كه‌وه‌ هه‌واى دا، ديم له‌ نيو بۆشايىي ئاسماندا لوول ده‌خوا... چه‌كسازه‌كه‌ هه‌زاران هه‌زار ساله‌ خه‌ريك بووه، تا ئه‌م شمشيره‌ مووكارو به‌ردشكېنه‌ى دروست كردووه، هه‌زاران هه‌زار ساليشه، خه‌لك به‌هيوان و به‌ته‌مان، من كاتۆ له‌ ناوبه‌رم! كه‌چى وا ئىستاكي شمشيره‌كه‌ى تووردايه‌ نيو ده‌رياچه‌كه‌ و زۆر ئه‌سته‌مه‌ جاريكى تر بيبينمه‌وه... هاته‌ لامان و له‌ به‌رده‌مماندا وه‌ستا، كه‌ له‌ من نزيك بووه‌وه، خه‌ريك بوو بخنكيم و نه‌راندى:

– باشه‌! چ له‌م دوژمنه‌ بكه‌م كه‌ هاتوون بمكوژن؟ ئه‌مه‌ كارىكه‌ و شايانى

لېكيدانه وويه، بيانكهم به دوو چولهكه، تا هزار هزار سال له تەك
چولهكه كاني ترډا، له سهر ټو دهر يا چه يه په روه اوزه بكن؟

كه بيري ده كرده وه سهرنجه شهره ننگيزه كاني به روو ټيمه هله لكشا، له
پاشان به بلمه بلمه وه گوټي:

– باشه، وايان ليده كه م، يا دلپان هله كه نم و دوو دلي به رديني له جي
داده نيم، بهو دوو دله به ردينه ش دهبه دهسكه لا و نو كره خو م.

خهريك بوو بگريم و بپاريمه وه:

– تكات لي ده كه م چا كتر وايه هه بالنده بم، چونكه هيچ شتي به قه د
دله به ردينه، به د نييه.

به لام ناچار بووم و فززه م لي نه هات، چونكه ټه گهر ټو داوايم لي
بكر دايه، به كسه دليكي به رديني دده امي! به چاوه په تياره كاني كه له چاوي
زهرمار ده كهن، هه رله كه له موستي پي تا ته وقى سهرمان، سهرنجي لي داي
و بلماندي:

– يا له قه لاو كاخه كه به نديان كه م تا دهمرن؟ چونكه بالندهم زورن و
كاسه لپس و نو كره ريشم زوره، وا چا كتره ټه م دوو دوژمنه م بخمه ناو قه لاو
كاخه كه، تا له برسا ناو زينگ دده ن و دهمرن.

له ژوره كه كه و ته هاموشو و بپر كرده وه، هه ر بپر كرده وه يه كيشي ده بوو
به شه راي مهرگ و ژوره كه ي قورستر و پر له ناو رينگي به دنياهي ده كره،
له پر گوټي:

– نا بهلكو ته نيا يه كه شهو له كو شكه كه م به نديان ده كه م، تا له برسان
بمرن، شهوي من زور دريژه و برسويه تي تيډا زور به تينه.

له به رده م وه ستا و چنگر ټو كه ټاسنينه كه ي له سهر شانم دانا و بولاندي:

– ميو، من ده تناسم، ده زانم تو به دواي سهرى مندا ويلي، كاتي كه ټه سپه

سپییەكەتم بینی، من لەوئ دانیشتبوووم و چاوەرپیت بووم، ئەوەبوو هاتی.
چەمایەووە و چرپاندییە گوچكەم:

– تۆ وات دەزانی ئەمشەو شەوی هەرای جەنگە، بەلام بەهەلەداچووی
ئەمی میر میو، ئەمشەو شەوی برسپیەتیە. تا ئەمشەو لەم كۆشكەمی مندا
تەواو دەبی، تۆ دەبی بەتۆپەلە ئیسكوپروسكیك و هیچی تر.

میر میو و یاوەرەكەمی تەنیا ئەو ئیسكوپروسكە جی دەهیلن و بەس.
بەچنگرۆكە ئاسنینهكەمی لە خوانە بەردینهكەمی نیو ژوورەكەدا و چەند
پاژیکمی لی هەلپروا و بەچنگرۆكەكەمی ئاماژەمی بۆ كردین و گوتی:

– یاللا رایان كیشنه نیو قەلاوكاخەكە، رایان كیشن و بەهەوت كلیل
دەرگەیان لەسەر كۆم بكەن، با حەفتا و حەوت شۆقاریش پاسەوانیان لی
بکەن.

لە پاشان لەسەر خوانەكە دانیشت و گوتی:

– دەمەوی بەئاسوودەمی و دلنیایی دانیشم و نەخشەمی پرۆژەمی تر بكیشم.
با كەسیش لەمە زیاتر بەمیر میو خەریك و بیزارم نەكا، كە ئەمشەو رۆمی،
دەچم و سەرنجی لەو ئیسكوپروسكە وردانەمی نیو قەلاوكاخەكەم دەدم.
بای بای میر میو! بەدلنیایی لە نیو قەلاوكاخەمی برسپیەتیدا بنوو.

شۆقارەكان پەلاماریان دابن و لە كۆشكەكەو سەریان خستین و بۆ نیو
قەلاوكاخەكە پەلكیشیان كردین، تا لەوئ گیان بەدین و بمرین. شۆقارەكان
لە هەموو شوینی بوون، راپەو و پەیزەكانی نیوان ژووری كاتۆ و
قەلاوكاخەكەیان تەنبوو! ئی باشە، بۆ كاتۆ، نەئاوا لە من دەسلەمیتەووە و
چ پیویستی بەم هەموو پاسەوانانە هەیه؟ ئایا لە مروقی دەترسی كە
نەشمشیری هەیه و لە پشت حەوت كلیلی كۆمدراو و حەفتا و حەوت
پاسەوانی دەرەوئەشدا بەند كراو؟

پاسهوانهكان دهستان گرتین و بهرهو زیندانهکه رۆیشتین. له نیو کۆشکه رەش و لهندههۆرەکه، ههنگاومان ههڵدههینا و دەرپۆیشتین، له رۆیشتنا یهک تاکه شوینمان بینى، پهنجهرهیهکی بالههواویشتووی لى بوو، لهو یوه دهمانتوانى ههوشه کۆشکهکه ببینین. له ناوهراستیدا ئهسپى بهمیخ زنجیر بهسترابوو، ئهسپىکى رەش و له تهنیشهوهش جوانووهکهى. بینى ئه ئهسپه زۆر ئازارى دام و میرامیسی له دهسچووی بیر خستمهوه، له بهر خۆمهوه گوتم:

– دهبى چىيان لى کردبى؟ لهوانهیه ئیستا نه مابى.

سیخوره شوڤارهكان دهستان راکیشام و بهزۆرملى تهكانيان پى دام، لهم ساته دا هىچ بواریکم نه ما، تا بیر له میرامیس بکه مه وه. گه یشتینه ئه و زیندانه ی که وا شهومانی تیدا بهسەر ده بهین... دهرگه ئاسنینه ناقۆلاکه یان کرده وه، تووریان داین و خر دهرگه یان داخست، ههوت جار ان کلله کانیان سووړاند. ههردوو کمان له و زیندانه دا، تاکوته را ماینه وه... زیندانىکى خر و دیواره که ی له تهنکه بهرد هه لچنرابوو، کونه که ی له یهک دیوار و به تهیمانى قورسى ئاسنینه داپۆشرابوو، له نیو ئه م تۆره ئاسنینه وه، گویمان له ههراوزه نای ئه و بالنده فروسمینراوانه بوو، که له ئاسمانى دهریاچه مردوو هکه دا هه لدهفرین. لهسەر زهوییه که دانیشتین و بهبى دهسه لاتی و به ترس و به و مه رگه کرد که بهر له رۆیىنى شه و، یه خه گیرمان دهبى.

گوگۆم گوتى:

– نیازخوایم مه رگمان هه له تاو و به ئازار نه بى، له ئه نجامى بى دهسه لاتی و ته نیایى، نیازخوایم مه رگمان هه له تاو نه بى.

لهسەر زهوی زیندانه بهردینه سارده که هه لئروشکابوین، بهتوندی زۆر بهتوندی دهستی یه کترمان گرت، برسپیه تی تهنگه تاوی کردین و خه ریک بوو ونجرونجر بین، برسپیه تیه که بوو، دلۆپ دلۆپ خوینی ده مژین، تا

وامان لیٰ هات تهنیا بیر له پراکشانی سهر زهوییه که بکهین و خهویکی قوول
بخهوین و ههلهستینه وه. بهلام له چاوه پروانی مه رگدا به رهنگاری تاسه ی
نووستن بووینه وه. ژیانی ولاته دووره که مان دهگپراپه وه. من بیرم له باوکی
پادشام کرده وه، ئه سرین له سهر تیمانجی دیدهم قه تیس مابوو، بهلام
برسییه تی برستی شکاندم و هون هون دلویه ئه سری گهرم به سهر
پرومه تمدا رپچکه ی بهست، گوگومیش وهک من به بیدهنگی دهگریا و
به سهراسیمه بییه وه چرپاندی:

– ئه گهر...! خوزیا ولاته دووره که لیروه وه دوور نه بوایه، دوورگه ی به هه شته
سه وره که دوور نه بوایه، ئیمه ش ئه مه نده که م دهسه لات و تهنیا نه بووینایه.
هه لمداپه:

– له بیرته کاتی که له زوورگ و تهلان و میرگوزاری به هه شته سه وره که
ده سووراپینه وه و نایه مان ده ژهنی و گورانیمان ده گوت؟ له بیرته، گوگوم
گیان له بیرته؟

به خه فه تیکه وه گوتی:

– ئه وه، سهر ده مانیک بوو.

گوتم:

– ده توانین نایه بژهنین، ده توانین ئه و ئاوازه دیرینه یه بژهنین، تا
برسییه تی ده مانگری و ده خه وین.

گوتی:

– با تی هه لکه یین.

به شپرزهی هه ریه که نایه ی خوی گرته دهست، چونکه داهیزرابووین،
ژهنیمان، ئاوازه دیرینه که مان ژهنی. گوگوم له گه ل ژهنینه که دهگریا و دلویه
فرمیسک به سهر گونایدا هون هون ده هاته خواری. له وانیه من له ئه و پتر

گریابم، نازانم. ئاوازەكە یەكجار بەسۆز و گۆداز بوو، بەلام كزبوو، وەك بلیی ئەویش وەك ئیمە و ھەر بەم زوانە گیان دەدا و دەمری، كەچی ھەر گۆرانیمان دەگوت و دەگوتەوہ... گویمان لە: بالئندە فروسمینراوہكان بوو، بالئندە یەك گوئی لە ئاوازە كزەكە بوو، ھات و لە دەروەی تەیمانە ئاسننەكە، كەوتە بالەشنە، لەودیو شیشی پەنجەرەكە دەبریسكایەوہ و چاوە چكۆلەكانی پر بوون لە ژان و خەم... لەپر لە بەرچاوە نەما، ھیزمان لی برا و نەمانتوانی لەمە زیاتر، لە ژەنین بەردەوام بین. نایەكەم خستە گیرفانمەوہ و گوتم:

– ئیمە وا دواھەمین جار، دوا گۆرانی خۆمان چری.

ھەستم كرد شتی لە نیو گیرفانم ھەبە، ئا ئەمە ئەو كەوچكە چكۆلانە یەبە كە خوشكى ژیری بەكاری دەھینا و من دۆزیمەوہ و خستەمە گیرفان. نیازخوایم بالئندەكان بگەرینەوہ و كەوچكەكە ببینن، ئی بەلكو خوشكى ژیری بیناسیتەوہ. بەلام تازە بالئندە فروسمینراوہكان رویشتن و ناگەرینەوہ، ئەوئەندە شەكەت بووم، لاکەم دەھات و كەوچكەكە لە دەستم بەربووہوہ. بەگۆگۆم گوت:

– كەوچكەكان پییە.

گوتی:

– جا چ سوودی ھەبە، ئەگەر خۆراكمان نەبی؟

گۆگۆم لەسەر مازگی پشت پاكشا و چاوی نووقاند، ئەوئەندە شەكەت بوو، نەبەتوانی بدوی. منیش ھەروا. لەبەر بی خۆراكی پەژارە داگیرتم. ئیستا ھەرچیمان دەسكەوئ دەبخوین. تامەزرۆی نانی برسییەتی شكینەكە بووم، بەلام تازە تا ھەلیكى تر، تامی ناكەمەوہ، تینووش بووم تا سەرداری ئاوی ئەو كانیاوہ سازگارە بووم كە تینوویەتی دەشكینئ، بەلام تازە كەرەتیکى تر ناینۆشمەوہ... تامەتامی ئەو شوربایە بووم كە پوورە ئیدلام، قاوئلتی پی

دهكردم و ههزم لى نهدهكرد، ئىستا ههزم لىيه، ههز له ههershتى دهكهم كه بخورى و بخورىتهوه، له تهكانىكما هه هه موو ههزم دايه بهرخوم و كهوچكهكهه بولوم بهرز كردهوه و هه بهروالهت خسته نيو دهممهوه. وهك بللى شتى دهخوم نهئاوا. ئاليرهدا شتىكى سهير پرووى دا، شتى بهكهوچكهكهوه لكابوو، شتى تامى بوژهنى نهو نانهى دهدا كه برسپيهتى دهشكىنى، چىژى نهو ئاوه سازگار هه دهدا كه تينوويهتى لادهبا، نان و ئاوهكه له كهوچكهكهه بوو، تامى نانهكه تير و تهژى كردم. سهيرترين شت لهو كهوچكهكهه نهوهبوو كه، تهواو نهدهبوو، نانهكهى هه بهردهوام پيوه لكاوو، تا وام لى هات لهوه زياترم پى نهخورى. گوگوم بهكهنهفتى لهسه زهويهكه راکشابوو، ههردوو ديدهكانى نووقاندهبون. كهوچكهكهه خسته دهمپيهوه، هه مووى لىستهوه و هوشى هاته بهر، ئىنجا گوتى:

– خهونىكى خوشم بهنانه برسپيهتى شكينه بينى.

ههلم دايه:

– نهوه خهون نهبوو.

گوگوم چاوى كردهوه و دانىشت و زانى هيشتا له ژياندايه و نه مردووه و برسپيشى نييه، ههردووكممان له بهردهم نهو رووداوه تاس برديوينيهوه، ناوميد بووين بهلام رهگى شادمانيهكه له ناخمان روا.

گوگوم گوتى:

– نهى باشه، كاتو چيمان لى دهكا، نهگه زانى ئيمه له برسان

نه مردووين؟

گوتم:

– نازانم، نهگه دوو دلى بهردنمان نه داتى! من زور لهو دله بهردينه دهترسم، پيم وايه سينه دهخاته خارشت و داي دهرووشينى.

گوگوم گوتی:

– مادامه کی هیشتا هەر شهوه، کاتۆش هیشتا نه هاتووه، با کاته که به باسی ولاته دوورکه بپرین. با پال بدهینه پال یهک، تا سه مامان نه بی، ئەم قه لاکاخه زۆر سارده و دانه چۆقهی تیخستووین.

پالتۆکه م له سه ر شان که وته زهوی، هه لم گرت و له خۆم لوول دا، ئەو پالتۆیهی که ژنه ته ونکه ره که، له که تانی نه رم بۆی چینی بووم. له م ساته دا بیستم گوگوم دهلی:

– میو، میو تو له کوئی؟

وه لامم دایه وه:

– لیڤه م، لای ده رگه که.

ئهو مۆمه ی که شو قاره کان بۆیان جی هیشتبووین، تا دوا چرکه ی ژیانمان پی رۆشن بیته وه، گوگوم دهستی بو درێژ کرد و هه لی گرت و له نیو ژوورکه سه وران دی، ژوورکی گه لی سامدارمان بینی، ئینجا گوتی:

– من ناتبینم!

من شه و کویر نه بو بووم، چونکه ده رگه و کلیل و هه موو شتیکی نیو زیندانه که ده بینم، ئالیڤه هۆیه که م زانی. به به ره واژی پالتۆکه م له به ر کرد بوو، ته نیا ناواخنه که ی دیار بوو. پالتۆکه م وه رگیڤایه وه. گوگوم به گلله بییه وه گوتی:

– جاریکی تر مه تر سینه، ئەوه خۆت له کوئی شارده وه؟

لیم پرسی:

– ئیستا ده مبینی؟

گوتی:

– ئەه ی چۆن، ده زانم خۆت له کوئی شارده وه ته وه.

گوتم:

– له نيو پالتوكهه! لهوانهيه ژنه تهنكهرهكه، سيحري له ناواخنهكهه
كردبى.

چهند جارى پالتوكهه له بهر كرد، زانيم بهم جوړه نابينرئمه وه.

گوگوم گوتى:

– با بهه موو دنگمانه وه بزريكينين، بهلكو شو قارهكان بيته ژوره وه،
لهو ساته دا دهوانى پالتو فروسمينراوهكه له بهر بكهيت و بهنيوياندا پرت بى
و كوڅكى كاتو بهر بدهيت و بگه رپيته وه ولاته دوورهكه.

پيم گوت:

– ئهه توكوگوم گيان؟

بهله رينه يه كه وه گوتى:

– ناچارم ليړه بمينمه وه.

بهرده واميش بوو:

– چونكه يهك تاكه پالتوى فروسمينراوت ههيه.

گوتم:

– وايه، بهلام يهك تاكه هاوريشم ههيه، ئهگه نه توانين بهسه لامهتى ليړه
دهرچين، كه مردين با بهيه كه وه بمرين.

گوگوم باو هشى پيدا كردم و گوتى:

– بهراستى من دمه وئ، بهسه لامهتى ليړه دهرچيت و بگه يته ولاته
دورهكه، من زور بهخته وهرم چونكه تو دته وئ بهرم نه ددهيت، دمه وئ ئه و
بهخته وهر ييه م بشارمه وه، بهلام پيم ناكري.

كاتى كه ئه و ددهوا، شتيكى سهير رووى دا، بهشه قزنى باله وه و بهپهله،

بالئندە فروسمينراوهكان هاتنه لاماڻ و له تيماني په نجره كه نزيك بوونه وه و شتيكيان به دهنووكيان هه لگرتبوو، هه هه موويان له هه لگرتني نه و شته قورسه دا شانيان دابووه بهر، نه و شته شمشيره كه م بوو، نه و شمشيره ي كه بهر د شقار شقار دهكا.

گوځوم گوتی:

– ميو گيان، وا بالئنده فروسمينراوهكان، شمشيره كه تيان له ناخي دهريا چه كه بوټ هاورده وه.

به ره و په نجره رام كرد، بازنده م له نيو ته يمانه كه دريژ كرد و شمشيره كه م راكيښا، وهك ناگر ليزگي تنوکه ناويسي لي دهچوپا و دهره مخشا. گوتم:

– سوپاس بو ئيوه نه ي چوله كه كان.

به چاوه چكولانه ي پر ژاروژوور و پرشنگداريانه وه، سه يريان كردم. له پاشان بالئنده يه كه، به شين و زيقرنه وه، به ره و په روچكه ي ئاسماني دهريا چه كه له شقه ي بالي دا و پويي.

گوځوم گوتی:

– من زور به خته وهرم، چونكه نه گهر نايه مان نه ژه ندايه، بالئنده كان شويني ئيمه يان نه ده دوژييه وه.

نه و قسه يه م بيست و رابووم و شمشيره كه م گرته دهست، شمشيره راسته قينه كه م، بليسه ي ناگر: هيژيكي مهن هاته بهرم، كه من له ژيانما هيژي وام نه هاتووه ته بهر. هه ندي دهنكي جيا جيا له نيو ميشكوله ما ده يانزيراند، باوكي پادشام كه و ته وه ياد، وهك بير له من بکاته وه. گوتم:

– گوځوم گيان، ئيستا جهنگي نيوان من و کاتو دس پي دهكا.

رهنگي زهره هه لگه را و چاوه كانی زور سه ير بريسكانه وه و گوتی:

– باشه، نه ي چون نه و حوت كليله ده كه يته وه؟ چون به نيوان هفتا و

حهوت شوقار تىدەپەپى؟

گوتىم:

– ھەر ھەت كىلەكە بەم شمشىرەم دەشكىنم، پالتۆكەشم لە چاوى ھەر
ھەفتا و ھەت شوقارەكە دەمشارىتەو.

پالتۆكەم خستە سەرشانم، تەونە سەيرەكەى لە نىو تارىكىدا
دەبرىسكايەو، وا ديارە بەشى رۆشنىردنى ھەر ھەموو كۆشكى كاتۆ ناك،
گۆگۆم گوتى:

– دەزانم لىرەى، بەلام من ناتىنم، تا دەگەرپىتەو من چاوەنۆرتىم.

گوتىم:

– ئەى ئەگەر نەگەمەو؟

ئەو بىدەنگ بوو، منىش كەوتەمە وتەوئىرە:

– ئاخۆ لە دوا جەنگى كاتودا، كى زال بى و سەرىكەوئى؟

زىندانەكە خامۇش بوو، بۆيە گۆگۆم گوتى:

– ميو گيان، ئەگەر نەگەرپايتەو با يادى يەكتر بکەينەو، با بەدرىزايى
تەمەن يادى يەكتر بکەينەو.

ھەلم دايە:

– بەلى، گۆگۆم گيان، من يادى دەكەم، تا دوا ھەناسەش يادى باوكى
پادشام دەكەمەو.

شمشىرەكەم ھەلگرت و لە دەرگە ئاسننەكەم دا، وەك بلئى لە دەرگەيەكى
مينا بەندىم دابى، جا بۆ شمشىرىكە بەرد شەق بكا، لە چاويدا ئاسن مينا
بەندە و ھىچى تر. ھەر بەدو و راوہشاندىن ئەلقەرئىزە زلەكەم شكاند.
دەرگەكەم كرددو و جىرەيەكى لى ھات، ھەر ھەت شوقارەكەى دەرەو لە
پاسەوانى دابوون، كە گوئىيان لە جىرەكە بوو، ھەموويان بەرەو دەرگەكە

شالايان برد. سهيرى دهركا و منيان كرد. به پالتو پيشنگداره كه مه وه
وه ستام. له وان هيه منيان ديبي.

يه كيكيان گوتى:

- گويم له جيپه يهك بوو.

يه كيكي تر هه لي دايه:

- منيش گويم له شتيكي وهك جيپه بوو.

پهرشى هه موو لايهك بوون، به لام منيان نه دي. سييه ميان گوتى:

- من وام زانى نهو جيپه له نه نجامى شه پهنگيزى كاتوه هات.

من لييان دوور كه وتمه وه، شمشير و پالتوكه م گرت و به هه له داوان و پاكه
راك گه يشتمه ژووره كه ي كاتو. شو قاره كان له نيو هو ل و له سه ر په يژه و
را په وه كان، پاسه وان ييان گرت بوو. هه ر هه موو كو شكه ره شه كه، به شو قارى
ره ش ته نرابوو، به لام منيان نه بينى و نه بيست. پام كرده ژووره كه ي كاتو،
ببره ي بېر هه ستم به ترس نه كرد. ئيستا من نهو ميويه نيم كه زنجى له
گولستان بنيات دنا و له به هه شته سه وزه كه ش يارى ده كرد. ئيستا من
شاهنه ژادم و به ره و جهنگين بوومه ته وه. پام كرده ژووره كه ي كاتو، پالتو
فروسمينرا وه كه م، تاريكى كو شكه كه ي رو شن ده كرده وه، له پاكه پاكه م به ره و
ژوورى كاتو به رده وام بووم، شمشيره كه له ده ستما وهك ئاگر ده گرا و
ده بريسكايه وه. زور به توندى مشتوكه يم گرت و به ره و ژوورى كاتو بوومه وه،
ببېرم له باوكى پادشام كرده وه، هه ستم كرد، نه و يش ببير له من ده كاته وه، ها
ئيستا، ها ده ميكي تر شه ر ده قه ومى. كه ببيرم له شه ره كه كرده وه نه تر سام،
چونكه من شاهنه ژادم و نازانم ترس چييه و شمشيره كه ش له نيو ده ستمايه،
كه به ره و ژوورى كاتو بوومه وه، چه ندين هه را و دهنگ، وهك تا فگه له نيو
تويژالى ميشكما ده يانزيراند. له ده ره وه ي ده رگه ي ژووره كه ي كاتو وه ستام،
ده رگه م كرده وه و ببينم كاتو له به رده م خوانه به ردينه كه دانيشتوو و پشتى

له منه.

پیم گوت:

– ئاور بدەر وه جه نابی کاتو، ئیستاکی وهختی دوا جه ننگه هاتووه.

که کاتو ئاورپی لی دامه وه، پالتوکه مم داکه ند و به شمشیری ده ستمه وه له بهرده می وه ستام، روخساره شه په نگیزه که ی گورا و بور هه لگه را و گرژ و مون بوو، چاوه نه گریسه کانی پر بوون له ژه هر خه نه ی ترس و رق و توقانندن. به په له دهستی دایه شمشیریکی ته نیشته خوانه که و دوا جه ننگ له گه ل کاتو دا دهستی پی کرد. بیگومان نه میسه شمشیریکی ترسناکی به ده ستمه وه یه، به لام شمشیره که ی ئه وهك ئه مه ی من نییه، شمشیری من بلیره داره و ده بریسکی له نیو بادا وهك ئاگر، ده گری و بی به زه بییانه شه داده پاچی. ئه وه جه ننگه چاوه پروان کراوه ی هه زاران هه زار سال، ته نیا یه كه سه عاتی ماوه، جه نگیکی سامناک و بی ئامان و خاموش. شمشیره که م وهك بلیره ده بریسکایه وه، رووبه پرووی شمشیره که ی کاتو بووه وه و رفاندی، کاتو بی شمشیر مایه وه، که زانی جه ننگه که دوا یی هات، خیرا کراسه قه یفه ره شه که ی کرده وه و سینه ی به ده رخست و نه راندی:

– له دلم بده، دلم، دله به ردینه که م بسمه! سه رده مانیکه ئه م دله م جوش ده خوا... تیرم تی هه لده و بمکوته.

که سهیری چاوه کانیم کرد، شتیکی سه یرم بینی، بینیم کاتو زور حه ز ده کا له و دله به ردینه ی رزگاری بی، له وانیه هیچ مروقیك نه بی، به قه د ئه م رقی له خو ی بیته وه...! نه وه ستام، شمشیری بریسکه دارم هه لگرت و ئاوقه ی دلی کاتوی شه په نگیز و به ردین کرد، له پر هه ر له م ساته دا، کاتو بز بوو، که چی که له که به ردیکم له سه ر زه وییه که بینی. ته نیا که له که به ردیک و چنگرۆکیکی ئاسنین.

له په نجه ره که شه بوره چوله که یه کی چکولانه وه ستابوو، ده نووکی له

شوشەكەى دەدا، لە دیمەنى ديار بوو دەیهوئى دەرچیت، بەر لەوه من
نەمدیوو، ناشزانم لە كوئى خوئى شار دیوووه، چومە لای پەنجەرەكە و
کردمەوه تا بیته دەر و برۆا، دەریهپی و بەرزە فر پۆیى و بەشادمانییەوه
گۆرانىی دەگوت، پیم وابى شوقاریك بوو، دەمانیک بوو زیندانىی کرابوو. لە
تەنیشت پەنجەرەكە وەستام و سەیری چۆلەكەكەم دەکرد كە لە ئاسمان
هەلفر هەلفری بوو، بۆیشم پروون بووهوه كە:
شەو پۆیى و كازیوهی زېرین شەبەقى دا.

کورم... میو

بهائی: شهو پوی و کازیوهی زیرین شهبهقی دا، خور گرشه دار و سروی
هاوینیش له تلهکانی قژی ده دام و منیش له بهردم په نجه ره والا که
وهستابووم و لهو بانچیله یه سهیری سهر چه می ده ریا چه کم کرد، ده ریا
چوکه یه کی به بزوون و تهر و تلیس بوو، تیشکی خور گرتبوویه هه میز و
بالنده فروسمینراوه کانیش پویشتبوون. ئای! که پوژیکتی جوانه، لهو
پوژانه یه روو بکه یته گه شتوگوزار و رابواردن. ته ماشای رووبه ری ئاوه کم
کرد که به شنه بای به بیان که رویشکه ی ده کرد، هزم کرد شتی فریده مه نیو
ده ریا چه کم، مروف هه میشه که ته ماشای ئاو ده کا ئم جو ره هز و گزوفته
دای ده گری، هه ئه وه بیننه بهر چا و ئه گه ره یه کی شتی له م بهر زاییه وه فری
بداته نیو ئه وه ده ریا چه یه، چ جو ره شلپه یه کی لی دی. هیچم نه دوژییه وه
ته نیا شمشیره که نه بی، توورم هه لدا و لوولی خوارد و شلپه ی هات و ئاوه که
جما و شه پوی زلی، لی له شلپه دا. چهنده شه پو لیکتی ناسک و جوان که
شمشیره که ی تیدا پوچوو، تا ده شها ت ده موچرکا و ده شنا یه وه و هه موو سهر
رووی ده ریا چه ی ته نییه وه.

دهرته تانیکتی وام نه بوو تا بوه ستم و ته ماشای په رشبوون و موچرکه ردنی
شه پوله کان بکه م. ده بوایه یه کسه ر بچه لای گوگوم، ده زانم ئیستا به دلّه
قرچیوه چاوه نو رمه.

له هه مان ریگه وه پویشتم که بهر له سه عاتی لی تیپه ریم. هول فراوان و
راره وه کان بو ش و خاموش بوون، چ شو قاریکی ره شی تیدا نه مابوو،

سەرجه میان رۆیشتبوون، تیشکی خۆر هۆلهکانی پر کردبوو، نیوان شیش و پهنجهره و تەونی هەلواسراوی جالجالۆکهکەمی بنمیچهکانی رۆشن کردبوو. پهه! پهه! لهم کۆشکه کۆن و خەم لی نیشتوو. هەژمەت و خامۆشی له هەموو کون و کارزێرکیک تەشەنەیی کردبوو. لهپر ترسام نەوهک گۆگۆم رۆیشتبێ، بۆیه هەنگاو دواى هەنگاوم هەلینا، بەلام کە له قەلاوکاخەکە نزیک بوومەوه، سۆزی نایەى گۆگۆم بیست و دلم داکەوت و هەسامەوه. دەرگەى زیندانەکەم کردەوه و دیم گۆگۆم دانیشتوو، کە منى دى، چاوهکانى ترووسکاوه هەلسا و گوتى:

– دەبوايه بەدریژایی ئەو وهخته نایه بژەنم، چونکه یهكجار بوّت له دلەپراوکیدا بووم.

– لهمهولا پێویست بهدلەپراوکی ناکات.

من و گۆگۆم زۆر شادمان بووین، سهیری یهكترمان کرد و بزەخەنینه دایگرتین و گوتم:

– با لیره تیکشێین، دەرچین و جارێکی تر نهیبینینهوه.

دەستی یهكتریمان گرت و رۆیشتین و کۆشکی کاتۆمان جی هیشت... له هیکرا له نیو گۆرپەپانی کۆشکهکە وهستاین و تەماشامان کرد و دۆش داماین، دەبی ئەو ئەسپه چ بی که بهرهو پیرمانهوه دى، ئەگەر میرامیس خۆی نهبی؟

ئا، میرامیسی پۆینه زێرین بوو، جوانوویهکیش له تەنیشتییهوه هەلبەز و دابهزی بوو. یهكسەر بۆ لای من هات و باسکم ئالانده ملی، بۆ ماوهیهک سهری جوانیم لهسهری خۆی نزیک کردەوه و چرپاندم:

– میرامیس! گیانهکەم، ئەسپهکەم.

بەدوو چاوه وهفادارهکانى چاوى تى بریم، زانیم ئەو له من پتر بۆم

تاسەدارە. لە ناوەرپاستى گۆرپەپانەكە مېخ زنجىرىكى دارىنە ھەبوو، لە تەنەشتىيەو زنجىرە كۆتەك كەوتبوو. ئاليرە زانيم كە مىرامىسەش فرۆسمابوو، ئەو ئەو ئەسپە رەشە زنجىر كراوھ بوو، كە دوينى شەو ليرە بينيم، ئەو جوانووش كە لە تەنەشتى بوو، كاتۆ لە جەنگەلە تارىكەكە دەسگىرى كردبوو. ھەر بۆ ئەم جوانووش، ئەو سەد ئەسپە گريان و فرمىسكى خوينىيان رشت، لەمەولا ئەو فرمىسكە خوينىنەى بۆ نارپژن، لە نزيكترين دەرفەتەش بۆيانى دەگەرپنمەوھ.

گۆگۆم گوتى:

– ئەى ئەوانەى كە كاتۆ دەسگىرى كردبوون، كوان لە كوین؟ ئەى بالندە فرۆسماوھكان بۆ كوى چوون؟

گوتم:

– با گەشتى لە دەروەى دەرياچەكە بكەين و بەدوايانا بگەرپين.

سواری پىشتى مىرامىس بووين و جوانووهكەش خيرا بەدواماندا ھات. بەرەو دەروازەى كۆشكەكە چووين و لىئى دەرچووين، ليرەدا زاوھزاوئىكى سامناكمان بىست، كە ھەرگىز نەمانبىستبوو، زاوھزاوئىكى ترسناك بوو لە پىشمانەوھ دەھات، زاوھزاوئىكى وا كە زەوييەكەى خستە لەرزە، ئەوھ كۆشكى كاتۆ بوو، دارماو بوو بەكەلەكە بەردىك. لەمەولا نەقەلاوكاخ و نە ھۆلى ھەژمەتدار و نەپەيزەى ھەلواسراو و نەپەنجەرەى شيشدار نەما، تەنيا كەلەكە بەردىك نەبى.

گۆگۆم گوتى:

– تا ھەتايە، كۆشكەكەى كاتۆ بەدەم باوھ چوو.

گوتم:

– واىە، تەنيا چەند كەلەكە بەردى نەبى.

له تاویره بهردهکە ی بن کۆشکەکە، راپه‌ویکی تەنگەبەر، به‌رهو ده‌ریاچه‌که هه‌لده‌کشا، راپه‌ویکی تەنگەبەر و پر له مه‌ترسی بوو، به‌لام میرامیس به‌وریایی ده‌رۆیشت و سمه‌کانی له شوینی شیاو داهنا، تا به‌سه‌لامه‌تی گه‌یشتینه‌که‌نار و جوانووه‌که‌ش له ته‌کمان بوو، پۆله منالیک له بناری تاویره‌که وه‌ستا بوون، وا دیار بوو چاوه‌پێی ئیمه‌ بوون، چونکه‌ روخساریان زۆر گه‌ش بوو.

گۆگۆم گوتی:

– هه‌ه! ئەمانه‌ براكانی نوونون، ئەمه‌ش خوشکه‌ چکۆلانه‌ی ژیرییه‌، مناله‌کانی تریش ئیستا بالنده‌ی فروسمینراو نین.

له‌سه‌ر پشته‌ی میرامیس دابه‌زین و مناله‌کان به‌رهو پیرمان هاتن. شه‌رمیان له‌ چاو ده‌باری، به‌لام له‌ هه‌مان کات ته‌باترو دلگوشادتر بوون. زارۆیه‌که‌ له‌ براكانی نوونوو ده‌ستی گرتم و نه‌یویست که‌س ببیستی، بۆیه‌ چرپاندییه‌ گۆچکه‌م:

– من زۆر به‌خته‌وه‌رم که‌ تو پالتۆکه‌ی منت له‌به‌ره، به‌خته‌وه‌رتريشم چونکه‌ ئیمه‌ ئیستا چه‌ند بالنده‌یه‌کی فروسمینراو نین.

کچۆله‌یه‌کیش، که‌ تاقه‌خوشکی ژیری بوو هات، سه‌یری منی نه‌کرد به‌شه‌رمیکه‌وه‌ رووی له‌ ده‌ریاچه‌که‌ کرد و چرپاندی:

– من زۆر به‌خته‌وه‌رم، چونکه‌ که‌وچکه‌که‌مت به‌کار هیئاوه‌، به‌خته‌وه‌ریشم که‌ ئیتر له‌مه‌ولا ئیمه‌ چه‌ند بالنده‌یه‌کی فروسمینراو نین.

برای دووه‌می نوونوش هات و ده‌ستی له‌سه‌ر شان دانام و گوتی:

– من به‌خته‌وه‌رم، چونکه‌ شمشیره‌که‌مان له‌ ده‌ریاچه‌که‌وه‌ بۆ هیئای، به‌خته‌وه‌ریشم که‌ له‌مه‌ولا وه‌ک بالنده‌ نافرۆسمینریین.

گۆتم:

- ئیستا، وا شمشیرکه له بن ده‌ریاچه‌که دایه، ئه‌مه‌ش کاریکی باشه، چونکه له‌مه‌ولا کارم به‌شمشیر نابیی.

براکه‌ی نوونوو گوتی:

- ئه‌مه‌ راسته، چونکه جاریکی تر نابینه‌وه به‌بالنده‌ی فروسمینراو. سه‌یری زارۆله‌کانم کرد و گوتم:

- ئه‌ی کوا کچی ژنه ته‌ونکه‌ره‌که؟

که‌س وه‌لامی نه‌دامه‌وه، هه‌مدیس دووباره‌م کرده‌وه:

- کوا کچی ژنه ته‌ونکه‌ره‌که، ده‌مه‌وی پیی بلیم که: دایکی ناواخنی پالتۆکه‌می به‌ته‌لی سیحراوی چنیوه.

براکه‌ی نوونوو گوتی:

- مه‌به‌ستت میلیمانی کچه چکۆلانه‌که‌یه، که ژنه ته‌ونکه‌ره‌که‌ی دایکی گومی کردووه؟

گوتم:

- ئا، له‌ کوئییه؟

گوتی:

- ئا... له‌وی پاکشاوه.

مناله‌کان لاکه‌وتن، کچۆله‌که‌له‌ بنار تاویر و له‌ ته‌نیشته‌ پرده‌که‌ پاکشابوو، چومه‌ لای و چۆکم دادا و دانیشتم، جوولیه‌ی لی برابوو، هه‌ردوو چاوه‌کانیشی نووقابوون و دوا هه‌ناسه‌شی دابوو.

براکه‌ی نوونوو گوتی:

- ئه‌م کچۆله‌یه، یه‌که‌ له‌و بالنده‌نه‌ بوو، که‌ خووی له‌ چراکه‌ی ده‌ستی شوقاره‌ ره‌شه‌که‌ دا و خستی.

هەر يهكجار خه م خوار د، ميليماني مرد، تا من رزگار بكات. من يهكجار
خه مناكم، له مه ولا له بهر ميليمان، تامي شادي نازانم، مرد تا من رزگار
بكات.

براکه ی نوونوو هه لئ دایه:

– خه م دات نه گری، ميليماني خوئی ئەمه ی خواست، ویستی به ره و چراکه
بروا، ئەوه بوو ههردوو باله کانی هه لقرچا.

گوتم:

– به لام ئیستا مردوو، بویه من شیوه نی بو ده که م.

براکه ی نوونوو، ههردوو دهستی هه لقرچاوی ميليماني گرت و گوئی:

– ميليماني گيان، لیڤهت جی ده هیلین، به لام بهر له وهی برۆین، گۆرانیت
بو ده لیین.

له بناری تاویره که ده وره یان له تهرمی ميليماني دا و گۆرانیه کیان
چری، که خو یان له نیو خو یان شیعه ره که یان هۆنیبو وه:

ميليماني، خوشکی چکۆله مان

ئهو خوشکه چکۆله یه ی که و ته نیو شه پۆله کان

که و ته نیو شه پۆله کان و باله کانی هه لقرچا

ميليمان! ميليماني!

کپ خه وتوو و جاریکی تر بیدار نابیته وه.

ميليماني گيان، له مه ولا هه لنافری

له مه ولا له سه ر ئاوه په شه که، شین و فیغان ناکه ی

گۆگۆم گوئی:

– خو زیا به شتی دامان پۆشتایه، با به کراسی دای پۆشین، تا له سه ختی

تاویره که بیپاریزی.

گوتم:

- میلیمانی بهم پالتویهی خوم دای دهپوشم، ئەو پالتویهی که دایکی بوئی چنیوم.

میلیمانیم بهو پالتویهم داپوشت که ناواخنه کهی له که تانی فرۆسماو بوو، که له گولە سیو نهرمتر و له شنه بای پیره شه ویش که دهسبازی له گهل گژوگیا دهکا، ناسکتر، له خوینی دلش گهرمتر، نه خوازهللا دایکی ئەم چنیبووی. بهوپهری دلنه وایی و ریزه وه میلیمانی بیگونا هم که نیستا بهوپهری ئاسوودهیی له سهه ئەو بهرده پراکشاه بهو پالتویهم داپوشت.

لیره دا شتیکی سهیر رووی دا... میلیمانی چاوهکانی کرده وه و سهیری کردم. به کپی پراکشابوو سهیری دهکردم، به واقورماوی وه ستام و سهیریم کرد، سهیری منالهکانم کرد، ئەمیش به چه په ساوی سهیری ئەملا و ئەولای کرد و ئینجا گوتی:

- ته حا! ئاوی ئەم ده ریچهیه چهندی شینه.

ئهمه ی گوت و پالتوکهی لادا، نیشانهی هیچ سووتانیکی پیوه دیار نه بوو، شادمانی هه موو لایهکی داگرت، چونکه سهه له نوئی میلیمانی ژیاپه وه.

له ده ریچه که وه قایغیک به ره و ئیمه هه لده کشا، یه کی زور به سرکی و به په له په ل سه ولی لی دها، که نزی که وه ته وه چه کسازه که م بین، ئینوی له گهل بوو، که له بناری تاویره که وه گه یشت، هه ردووکیان خو یان بو تاوگه که هه لدا.

ئینو به تاسه یه که وه هاته لام:

- میرمیو گیان، ده مه وی ته نیا شتیکت پی نیشاندهم.

دهستی دریز کرد تا شته که م پی نیشان دا، گه لا سه وه ی دره ختیکی

چكۆلانه بوو، بەراستی گەلایهكى جوان و پر له ورده رى رى ناسك بوو،
نهرم و تالهكهى مى سەوز بوو.

گوتهى:

– ئەمەم له جەنگەله مردوو كه هیناوه، ئیستا دیم له سەر درهختىكى ئەم
جەنگەله روابوو.

بەخوشحالییهوه ئاماژهى بۆ كردم، سەرەبۆره شانەكراوه بچووكه كەيشى
بەرزە بوو و دەنیشتهوه، بەرزە بوو و دەنیشتهوه، ئینجا گوتهى:

– هەموو بەیانیهك دەچمه جەنگەله مردوو كه، تا گەلای سەوزى تر
بێنم.

هەمدیس هەلیدایه:

– میر میوگیان، ئەمەیان بۆ تۆیه.

گەلاکەى خسته نیو دەستمهوه، وهك بلیى: جوانترین دەستودیاری لەم
جیهانهدا، بۆ هینابم. هەم سەرى لهقاندوه و گوتهى:

– میوگیان، دانیشتم داواى سەرکهوتنم بۆ خواستى له نیو زنجهكەم
دانیشتبووم، داواى سەرکهوتنم بۆ دهخواستى.

چهكسازهكەش گوتهى:

– ئەى پیم نهگوتهى؟ نهگوت ئەمه دواجهنگى كاتۆیه؟

لیم پرسى:

– ئەى قايغهكەت چۆن هینایهوه؟

گوتهى:

– شەپۆلهكان بۆیان هینامهوه.

له دەریاچهكهوه تەماشای چىای چهكسازهكه و زنجى ئینۆم كرد.

چەندىن قاىغ و بەلەمى گەورەم بىنى لەسەر ئا و بوون و خەلكى واپان تىدا بوو، نەمدەناسىن، خاكسار و رەنگپەريو بوون و بەواقورماوى و شادمانىيەو سەيرى خور و دەرياچە شىنەكەيان دەکرد، وا دياره بەرلەمە خورى پرشنگداريان نەدىبى، كە بە گرشەكرى ھەمىزى لە دەرياچە و تاويرەكان گرتووہ. لە بەردەم خۆمەوہ گوتم: «رۆژى دادى لە نيو ئەم كەلەكە بەردەدا، كەوژ و قەوزە پەيا دەبى، قەوزەى سەوز و ناسك دايدەپوشى، كەسپش نازانى كۆشكى كاتوى لەزىر پاكشابوو. ھەندى گولەمىخەكم دى لە نيوان قەوزەدا شكۆفەى كرديوو، ديمەنەكەى وەك چەند وردە زەنگولەپەك واپوو، گەلا ورد و نەرمەكانى روابوون. لەوانەپە رۆژى لە رۆژان دابى و گولەمىخەك لە دەوروبەرى قەوزەكانى كۆشكى كاتودا، وەك وردە زەنگولە بروى. لام واپە ئەمە ئەوپەرى جوانىيە.

رېگە بۆ مالمەوہ ھەر زور دوور بوو، بەلام رۆيشتن ئاسان بوو. منالەكانم جى ھيشت تا سواری ميراميس بن، ھەرە بچووكيشيان سواری پىشتى جوانووەكە بوون، سەرتاپايان شاد خورەم بوون، ھەندىكيان بەپيادەپى، تا گەيشتينە جەنگەلە تاريكەكە. لەم ساتەدا شوو داھات، جەنگەلەكە وەك جاران رۆشن بووبووہو، درەختەكان داسەكنا بوون، كە ميراميس بەتوندى و بەرز حيلاندى، يەكسەر سەد ئەسپى نيو جەنگەلە تاريكەكە بەتوندى و زور بەرز حيلانديان، بەراكە پاك و لاق ھاويشتنى سرکەوہ، ھاتنە لامان، سمەكانيان وەك ھەورەتريشقە دەيگرماند، جوانووەكەش حيلاندى و ويستى بەتوندى و وەك ئەسپە بەرزەكان بحيلينى، بەلام تەنيا ئەو سوووكە حيلاندنە بوو كە حيلاندى و ھەر لە چرپەپەكى نەبيستراوى دەکرد، ویدەچوو سەد ئەسپەكە گوپيان لى بوو، شادمانيش بوون كە جوانووەكە بۆيان گەراوہتەوہ. لە دەوریدا كۆبوونەوہ و لى نزيك كەوتنەوہ و لالموزيان لى خشاندى، تا بزانتن بەراستى جوانووەكەى خويانە، يا نا؟ تا لەگەل خويانى بەپننەوہ.

ئىستا سەد ئەسپمان لەگەلە و پىويست ناكا پيادە رى بين، ھەر منالى

سواری یهکی له ئەسپهکان بوو، تییان تهقاند، منیش سواری میرامیس و وهك جاری جاران گوگۆم له پشتمهوه، چونکه نهیویست سواری ئەسپیکی تر بی جگه له میرامیس. کچۆله ههره بچکۆلانهکهی نیوانیشمان سواری جوانوهکه بوو. بهسواری له نیو جهنگهلهکه دهرویشتین و دیمهنی سهد ئەسپهکەش له ژیر خەرمانهی هه یقدا زۆر به جوانی خوئی دهواند. له پڕ شتیکی سپیم دی له نیوان درهختهکان دهبریسکیتتهوه، ئەمهیان گۆله سیوهکهی دهووبهاری زنجی ژنه تهنکه رهکه بوو. چرووی درهخته سیوی ئەو ناوه، دهووبهاریان له زنجهکه دابوو، بووبوو به چراخانیک بوو خوئی، له نیو زنجهکهوه چرکه چرکیکمان بیست، میلیمانی گوتی:

– ئەمه دایکمه و تهون دهکا.

له لای ده رگهکه، خوئی له سهه پشتی ئەسپهکه هه لدا و ئاماژهی بوو کردین و گوتی:

– من به گه رانه وهم زۆر شادمانم، شادمانیشم بهر له هه لوه رینی چرووی سیوهکان گه یشتمه وه مال.

خیرا له راره وه تهسکه کهی نیوان درهختهکان رویشت و له نیو زنجهکه له چاو ون بوو. تهنه که له چرکه چرک وهستا بوو، ئیمهش هیشتا زۆرمان مابوو بگهینه دوورگه ی بههه شته سهوزه که، زۆر تاسه داری ئەو بههه شته ژنگاره و باوکی پادشام بووم... له ناکاو سهد ئەسپه که و له سهروویانه وهش میرامیس بهرز بوونه وه له ئاسمانی جهنگه له تاریکه که وه هه لفرین و به ره و ترۆیکی شاخه کان بهرز بوونه وه و ریگه ی دوورگه ی بههه شته سهوزه که بیان گرت بهر. که گه یشتینه پردی مانگی تریفه دار، تازه به تازه گزنگی دابوو، له ژیر لیزگی زیڕینی خووردا دهبریسکایه وه. که سهد ئەسپه سپیه که، به خوئیان و پۆینه ی شه پۆلدار یانه وه به سهه پرده که تیپه رین، کابرای پاسه وان سه ری سورما و ههر سهیری دهکردن، به لام ئەسپیک پارچه داریکی راکیشا و فرپی

دايه نيو دورگه‌ی بهه‌شته سه‌وزه‌که. له خانوو زنجه‌کانيشه‌وه، حه‌شاماتی خه‌مگینی خه‌ك وروژان و به‌دوای مناله‌کانیان ده‌گه‌پان، ئەوانه‌ی که به‌زۆری زۆرداره‌کی رڤینرابوون... له‌سه‌ر پشته‌ی ئەسه‌په‌ سپییه‌کانه‌وه به‌ره‌و روویان بووینه‌وه، هیچ منالێك دوانه‌که‌وتبوو، هه‌موویان له‌ نيو شایلوغانیکا گه‌رانه‌وه مالى خویمان، ئەسه‌په‌ سپییه‌کانیش به‌رده‌وام له‌ نيو کيلگه‌ له‌ راکه‌پاک دابوون. تا گه‌يشته‌ینه‌ گولستانى باوکی پادشام. هه‌ر هه‌موو مناله‌کان دابه‌زین و دایک و باوکیان به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و روویان بوونه‌وه، هه‌ر وه‌ك چۆن سه‌د ئەسه‌په‌ سپییه‌کان له‌گه‌ل جوانوه‌که‌ کردیان، ئەوانیش ئائیه‌ها. نوونوو له‌ نیویاندا بوو، سیوکی گرتبووه‌ ده‌ست، ژیری و برا و خوشکه‌کانی، دایکی گۆگۆم و باوکی، له‌گه‌ل حه‌شاماتیک که‌ من نه‌مدیبوون، شه‌کره‌گریان و نه‌رمه‌ پیکه‌نین ئاویتیه‌ی یه‌ك بووبوو، یه‌کتریان له‌ هه‌میز ناو مناله‌کانی خویمان تیر تیر پامووسی.

به‌لام باوکی پادشام له‌گه‌ل ئەوان نه‌بوو، تازه‌ پئوستیمان به‌و سه‌د ئەسه‌په‌ نه‌مابوو، به‌ره‌للآمان کردن تا له‌ میرگه‌کانه‌وه بگه‌رینه‌وه شوینی خویمان. بینیم هه‌ر هه‌موویان به‌ره‌هایى له‌ نيو ئەو کيلگانه‌ راده‌کن و له‌سه‌روویانه‌وه‌یش جوانوو به‌چکۆلانه‌که.

گۆگۆم به‌سه‌ره‌اتى هه‌را و هه‌نگامه‌که‌ی بو‌ دایک و باوکی ده‌گيرایه‌وه. کاتى که‌ ده‌رگه‌ چکۆلانه‌که‌ی گولستانه‌که‌م کرده‌وه نه‌مبینی. که‌ چومه‌ نيو گولستانه‌که‌ش که‌س نه‌یبینیم. من زۆر دلگوشاد بووم، چونکه‌ به‌ته‌نیا ده‌چمه‌وه نيو گولستانه‌که‌، له‌ ژیر سه‌پى چناره‌ زیوینه‌که‌ تپه‌پریم، وه‌ك جارى جاران کردى به‌شه‌پپوور... چرۆی گوله‌کان، وه‌ك جارانی خویمان بوون، هه‌موو شتى وه‌ك خو‌ی مابوو.

ئا ئەله‌یره‌وه‌ کۆشکی باوکی پادشامم به‌دى کرد، هه‌ر له‌و شوینه‌ وه‌ستابوو، که‌ من جیم هیشته‌ و به‌سواری به‌ره‌و جه‌نگه‌له‌ تاریکه‌که‌ و

کیشوهره دووره که و تمه ری. وه ستابوو، خوّم خسته نیوان ههردوو دهستی
و به ههردوو دهستم له گهردنی ئالام، تیر گوشیمییه سینهی خوی و ئینجا
گوتی:

– میؤ! جگه رگۆشه کهم

باوکی پادشام منی خوڤ دهوی، منیش ئهوم خوڤ دهوی.
بهدریژیی ئه و رۆژه، زۆر به خوڤی رامبوارد، له گولستانه که من و گوگۆم
و نوونوو و براکانی، ژیری و خوشک و براکانی و هه رهه موو منالهکانی تر،
ته وه ز و گه مه ی خوڤ خوڤمان سازاند بوو. ئه و زنجهی که من و گوگۆم
بنیاتمان نابوو، پیمان نیشانان، زۆر به دلایان بوو. سواری میرامیس بووین
و چووینه گه شتوگوزار و له سه ر پرده گولینه په رینه وه و یاریمان به پالتۆکه م
کرد، براکه ی نوونوو ش نه یویسته وه و گوتی:

– میؤ گیان، به هه رحال با ناواخنه که ی بو تو بی.

له پاشان چاوشارکیمان سازدا، له ده ره وه پالتۆکه م له بهر کرد که س
نه بیینیم، له نیو گز و گیا و گولاندا رام ده کرد و ده مزیکاند، که س نهیده توانی
بمگری، هه ر چیه کیان کرد نه یان توانی بمگرن.

بولی ئیواره داها ت و منالهکان گه رانه وه مائی خو یان، من پیم وایه
دایک و باوکیان هه ز ناکه ن له یه که م ئیواره ی گه رانه وه یان له ده ره وه بمینن.
ته نیا من و گوگۆم له زنجه که ی خو مان ماینه وه، تا گزیده ی به یان
گولستانی گرته با وه ش ئیمه هه ر نایه مان ده ژنه ی.

گوگۆم گوتی:

– ده بی زۆر ئاگه مان له نایه که مان بی، هه ر یه کی که مان له ئه وه ی تر
بزر بوو، با ئاوازه دی رینه که بژنه ی.

له م ساته دا باوکی پادشام هات و به دوام ده گه را، به گوگۆم گوت:

- گوگۆم گیان شهو باش.

ئەمیش بەرەو مأل بوو، میرامیسیش لە پشت زنجەکه دەلهوهری و پیم
گوت:

- شهوت باش.

ئینجا لەگەڵ باوکی پادشام، بەنیو گولستانهکه وه هاتین، تا گەشتینه
مأل، باوکی پادشام گوتی:

- کورم میو، لام وایه لەم گەشتەت، بالات دەرکردوو و گەرتر بووی،
بۆیه دەبی ئەمشه و نیشانهیهکی تر، لەسەر دەرگەهێ مۆبهق دابنێین.

لە ژیر سپی چنارهکه رویشتین، گزیدهش زۆر بەتەرچکی ئاوابوو،
ئاسمانی سەر گولستانهکهی لە نیو دەمامکی شیندا بەجی هێشت.

بألنده سپیهکانیش بو هیلانەیان گەرانهوه، کهچی بألنده خه مگینهکه
لەسەر چله پۆپی سپی چنارهکه هەلنیشتبوو، دهیچریکاند، نەشمهزانی چی
تر دهچری، نەخاسمه هه موو منالهکان ئازاد بوون و گەرانهوه نیو مالی
خویان، لهوانهیه بألنده خه مگینهکه بهدوای شتی بگهری تا بوی بخوینی.

لە دەرەوهش شوانکارهکان ئاگری خویانیان داگیرساند. یهکهیهکه
دەتبیین زۆر به جوانیهوه له ژیر تیشکی ئەو گزیدهیهدا دەرەوشیتهوه، له
دوروه ئاوازه دیرینهکهیانم بیست. لەگەڵ باوکی پادشام دەست له ناو
دەس ریمان دەرکرد و دەستمان دەرکەاند. باوکی پادشام سهیریکی کردم و
خنایهوه، منیش که لهوپهری بهختیاری دابووم، سهیریکیم کرد، باوکی
پادشام گوتی:

- کورم میو!

لەمه زیاتری نەگوت، لهو گزیدهیهدا که بەرەو مأل دهگەرینهوه، باوکم
هەلیدایه:

- کورم میو!

زهردهپەر و ئینجا شهو داهاٲ.

سهردهمانیکه و لهو رۆژهی گهراومهتهوه، ئاشتی و ئاسایش بالی بهسهر ولاته دوورهکه کیشاوه، زۆر بهدهگمهٲ بیر له ژیانگی گهٲهکی ئهٲلاند دهکهمهوه، بهلام تاو ناتاوئ «بینکه» م دیتتهوه یاد، چونکه ههر له گوگۆم دهکا. هیوادارم بینکesh له یادم نهکا، کهسیش بهقهٲ من، نازانی خهٲک له یادکردن چهٲدئ گرانه. بهلام بینکه دایک و باوکی ههیه، لهوانهیشه گهٲی برادهری بهوهفای وهک منی دۆزیبیتتهوه. چهٲ ناچهٲ بیٲری پوره ئیدلا و مامه سیکستینم دهکهمهوه. ئیستا لیٲیان تووره نیم، چهٲم دهکرد بزانه که من گوم بووم ئهوان چیٲیان دهگوت. من دهزانم ئهوان بهگومبوونی من دلپهٲست نهبون، ناشزانن من خۆم له دهستیان رام کرد. لهوانهیه پوره ئیدلام وا بزانی ههر که هاته باخچه گشتیهکه لهسهر کورسیهکی ئهوانه دهمدۆزیتتهوه، یا وا بزانی له ژیر گلۆپی شهقامهکه دانیشتووم و قهٲ له سیو دهگرم و یاری بهشوشهٲی قالی بیٲه دهکهٲم. یانهکو وا بزانی من له پهٲنجهٲره رۆشنهکانهوه، سهٲیری ئهوانه خانوانه دهکهٲم که مندالهکانی تیٲدا دانیشتون و لهگهٲل دایک و باوکیان نانی شیوان دهخۆن، پیشم وایه، چونکه دواکهوتووم و کولیچهشم لهگهٲل خۆم نههاوردوه، زۆر لیم تووره بووه، بیگومان، پوره ئیدلام زۆر ههٲهیه، ههٲه. لهوی چ بوٲسی ههیه و چ کورسیهکهی نیو باخچه گشتیهکه. چونکه ئیستا له ولاته دوورهکاندا دهژی، ولاته دوورهکان. له شوینیکه که سپی چناره ئاوازهٲارهکانی لیٲه و ئاگری گر و شهوانی سازگار و خۆش. نانه برسیهٲهٲی شکینهکهی لیٲه. باوکی پادشامی لیٲه، که خۆشی دهوی و ئهویش ئهٲمی خۆش دهوی.

ئائهٲمه، بوفیلهٲیلم ئولسنه و ئیستا لهگهٲل باوکی پادشای له ولاته دوورهکاندا دهژی و ههٲموو شتیکیش لهگهٲل میوٲدا تهٲبا و دینج و ئاسودهیه.

لەباتى پېشەكى

دوكتور فازىل جاف

ئەستىردى لىندىگرېن (۱۹۰۷-۲۰۰۲) گەرەتتەن نووسەرى مىندالانى سوئدە
ويەكىكىشە لە نووسەرە مەزىنەكانى ئەدەبى مىندال لە ھەموو جىھاندا،
بەرھەمەكانى ۋەرگىردراۋنەتە سەر پتر لە (۷۰) زىمانى ئەم دىيائە.

لىندىگرېن لە ۱۴ى نۇقەمبەرى ۱۹۰۷ لە كىلگەيەكى نىكى شارىكى
چووكى سوئد لە دايك بوو. ھەر لە مىندالىيەۋە شەيداي چىرۆك و حىكايەت
و داستان و سەرگوزشتە بوو. لە ھەموو ھونەرىك زياتر ھەزى لە ۋ چىرۆكانە
بوو كە پالەۋانەكانى كچ بوون.

پاش قۇناغەكانى خويىندىن لىندىگرېن بۇ ستۆكھولم كۆچى كىرد و لەۋى
ژيانى خىزانى پىك ھىنا. پاشان بوو بەدايكى دوو مىندال، ئەمجا يەكەم
چىرۆكى كچانەى خۆى لە ژىر ناۋى «برىت مارى دلى خۆى دەكاتەۋە» لە
سالى ۱۹۴۴دا نووسى.

پاشتر لە سالى ۱۹۴۵دا ۋ لە جەژنى دە سالى كچەكەيدا يەكەمىن
شاكارى خۆى «پىپى گۆرەۋى درىژ» كىرد بەدىارى جەژنى لە دايكبوونى.
پاشان دوو چىرۆكى دىكەى ھەر بەناۋى «پىپىيەۋە» نووسى، كە لە
ھەرسىكىاندا كەسايەتى «پىپى» پالەۋانى سەرەكى بوو. ئەم چىرۆكە زوۋ
دەنگى دايەۋە، يەكسەر بوو بەمايەى ناۋبانگىكى جىھانى بۇئەستىردى
لىندىگرېن و چەندىن خەلاتى جىھانى پى ۋەرگرت «پىپى گۆرەۋى درىژ» لە
كولتورى سوئىدىدا پىگەيەكى تايبەتى ھەيە و ۋەرگىردراۋتە سەر زۆربەى
زىمانە زىندوۋەكانى جىھان، ۋەكو فىلم و شانۆگەرى و ئوپىرا بەردەۋام
پىشكىش دەكرىت.

له ههشتاكانه وه ئهستريد ليندگرين له بواری بهرگرکردن له مندال و له ئاژهل رولكي گرينگ دهبينيت. زور چالاكانه له راگهيانندن، بهتايهتي له راديودا بهرگري له مافي مندال و ئاژهل دهکرد. خهلكي سویدی ههريگيز ئهوهيان له بير ناچيته وه كه ليندگرين چون دژ بهپوليسي سویدی وهستايه وه، كاتيگ كه پوليس دهويست مندالكي يازده سالاني پهناهنده پاش ههشت سالي ژيان له سوید دهرېكهن.

سهراهای چيروكي كورت ليندگرين ناوبانگي بهچيروكي دريژي رومانووسي مندالان و ميژدمندالانيش دهرکردوه، ئهمهش له هونهري چيروكي مندالاندا سهخترين تهريزه. وهكو نمونهيهك «ميؤ جگه رگوشه كه م» لووتكه ي چيروكي ميژدمندالانه.

پالهواني چيروكه كاني ليندگرين مندال گهليكن گياني نازايهتي بويري و رووبهروو و نهوهي مهترسييه كاني ژيانيان تيدايه. چيروكه كاني وهكو: «پيبي گورهوي درين» و «رونياي كچي ريگر» و «براياني شيردل» و «ميؤ جگه رگوشه كه م» گهواهي ئهم بوچوونهن.

ليندگرين وهستايهكي گهوره ي هونهري گيرانه وه و تهكنيكي حيكايهت چنين و داستانبيريه. زيدهرپوي نيه ئهگه ر بليم بهيهكيك له گوره داستانبيريه كاني ئهدهبي مندالان دهژميردريت. هيزي له بن نههاتووي هونهري حيكايهت گيرانه وه ي ليندگرين له وهدايه كه حيكايهتهكان قهت وهستانيان بو نيه و له هيچ شوينيكدا چهق نابهستن و له دايناميكيهت و جوش ناكهون. بهسهرهاتهكان كردار دواي كردار بهردهوام له گورانان و بهرهو پيشه وه دهچن. ئهمه جگه له وه ي كه ليندگرين له هونهري گيرانه وه دا بو خوي خاوهن تهكنيكي تايهته، تهكنيكيك كه دهنگي حيكايهتخوان تيدا هميشه له گهل دهنگي خوينهردايه.

حيكايهتخوان له «ميؤ» و له زوربه ي چيروكه كانيدا به دهگمهن دهچنه ناو

فەزايى حىكايە تەكەو، بگرە ھەر وەكو لە شانۇدا باو، ھەمىشە لەگەل
خوینەردايە و خوۋى لە فەزايى ئەودا دەبىنەت. ئەم تەكنىكە لە چىرۆكى «مىو
جگەرگۆشەكەم» دا گەشتووتە ترۆيك. تەنانەت ھەندىك جار خوینەر وا
ھەست دەكات كە لىندگرىن داستانبىژىكە لە ئىستا و لىردا دەژىت و
بەردەوام بەرامبەرى خوینەر دانىشتوو.

ھەر لە دەستپىكەو، لە يەكەم رەستەو لىندگرىن روۋى دەمان تى دەكات
و پىمان دەلەت:

كەس گوۋىستى ئەو ھەوالە بوو، كە... كەس گوۋى لە رادىو بوو...

تەكنىكى گىرپانەو لە فەزايى خوینەرەو، بەھىزترىن تايبەتمەندى
چىرۆكى «مىو جگەرگۆشەكەم» ە. ھەر بۆيە ئەم چىرۆكە لە ناو چىرۆكەكانى
لىندگرىندا پاىيەكى تايبەتى ھەيە و بەچەندىن شىۋەى ھونەرى «شانو،
سىنەما، مۇسقىا» پىشكىش كراو.

شاكارەكانى ئەسترد لىندگرىن ئەو دەسەلمەن كە لە بوارى داھىنانى
پالەوانى مندالدا، چ كچ كور داھىنەرىكى بى ھاوتايە.

كچى بوۋر و نەترس. ئەوئەندە بەجورئەت وەكو پىپى لە «پىپى گۆرەوى
درىژ» دا، كە بەو مندالىيەى خوۋى دەست لە ژيانى شار ھەلدەگرىت و لە ناو
خانويەكە لە لادىيەكدا ژيان دەباتە سەر. يان وەكو رۇنيا لە «رۇنياى كچە
رېگر» دا كە بى باك بەناو پانتايىيەكانى مەرگ و مەترسى و خىر و شەردا
گوزەر دەكات.

(مىو جگەرگۆشەكەم) لە راستىدا وەكو لىندگرىن دەلە، كورتترىن چىرۆكە
نووسىبىتى. ھەرۋەھا دەلەت: «خۆشىم نازانم چۆن ئەم چىرۆكەم بۆم ھات.»
چىرۆكەكە لەو ھەو دەست پى دەكات. كە لىندگرىن رۆژىك چاوى بەكورپىكى
مندال دەكەوۋىت لەسەر تەختىك بەخەمبارى دانىشتوو، وەكو دەلەت:
«يەكسەر بىرم بۆ ئەو چوو، كە دەبىت ئا لەو خانوویدا بژىت. تۆزىك بىرم

لهوه كردهوه: چي دهبيت تهگهر تهو روحه ي كه له ناو بوتله كدايه دهرباز بيت و تهه كوره ي كه ليړه دانيشتووه له گهل خويدا بو ولاتي دور هه لېگري؟. به لام نه مده ويست شتيكي له مه زياتر بنوسم. چيروكه كه له كاتي خويدا هر بهم قه باره يه له روژنامه دا بلاو كرايه وه. پاش چند ساليك بيرم لي كردهوه، دهبيت له ولاتي دوردا چي روو بدات؟» وه لامي تهه پرسياړه، داستاني ژباني ميؤ له هر يمي مهرگدا به سرهاتيكي تهفسانه ناسايه كه زاده ي واقيع و بهري باخچه ي خيال و فنه تازي اي كوره منداليكي بويره و ناوهروكي تهه كتبه يسه.

به لام له ميؤدا ليندگري تهوه دسه لمينيت كه به هه مان توانا ده توانيت كورپكي مندال بكات به پاله وان. له راستيدا ميؤ له تهده بي مندالاني هاوچه رخدا نمونه يه كي به رزي پاله واني نيرينه يه. كورپكي نه به ز و به جهرگ كه دهويريت دنيا ي واقيع به جي به لپيت و دست له ملي تهفسانه بكات، منداليكي بي دايك و باب ناماده يه به رهنگاري هه موو مترسيه كه ببته وه بو تهوه ي بگاته باوكي، كه پي وايه ئستا له جيهاني تهفسانه دا پادشايه و هه تا هه تايه نه مره.

ميؤ زور هه ست به ته ني اي و بيكه سي دهكات، له پر پهر ي ناو شووشه كه دهرده پهر يت و دهستي يارمه تي بو دريژ دهكات. تهه هر هه مان پهر ي ناو تهفسانه كاني هه زار و يهك شهويه، په ريه كه هه لي دهگريت و گه شتيكي دورودريزي هه زاران هه زار ساله دهست بي دهكات، ته نانه ت تهستيرانيش تي ده پهرين تا دهگه نه تهو ولاته دوروه ي كه بابي تيدا پادشايه. باب و كور به ديداري يهك شاد دهن، تهه ميس گه ليك پي سهيره كه بابي پي ده ليت ناوي راسته قينه ي ميؤيه و نو ساله چاوهر پي دهكات.

بو يه كه م جار ميؤ چيژ له بابي تي وهر بگريت، نهك هر تهوه نده بگره بابي پاشايه، بابيشي تهوه نده نازي هه لده گريت و خو شه ويستي ده داتي و

دهيلا ويٲنٲته وه، هه رگيز له گهل رڤفتاري ئه و خيزانه به راورد ناکرٲت که وهکو هه تيو به خيويان ده کرد.

به لام ميؤ ته نانه ت له جيهاني ئه فسانه يشدا ژياني ئاسووده يي پي رها نابي نرٲت، هه زو و شادي ديداري له گهل بابيدا ده رڤه وٲته وه، چونکه ئيستا ده بٲت دواي ئه و پيش بينيي به که وٲت که بابي بوي ده گيرٲته وه: هه زاران ساله چاوه رٲي ئه م ده کرٲت، که ده بٲت خوي له گهل گوم گومي ها ورٲي گياني به گياني و ئه سپه به جه رگه که ي ميراميس ساز بکات و رٲگه ي هه رٲمي تاريکي بگريته بهر، تا کو "کاتو" دل رها، که دلي له بهرد دروست کراوه، له ناو به رٲت و ئه و مندا لانه رزگار بکات، که ديلي کردوون و کردوونيه تي به بالنده.

ميؤ چيرؤکيکه ده رباره ي نازايه تي و بويري و ته ني ايي. له هه مان کاتي شدا چيرؤکيکه ده رباره ي ئه مه ک و وه فاداري به رام بهر به دل رها قي. چونکه له به نه رتدا ميؤ چيرؤکيکه ده رباره ي کورٲيکي ته ني اي بي دايک و باب به کؤمه ليک خه ون و ئه نديشه وه. جيهاني ميؤ ته نراوه به: خه ون... مه ترسي... ته ني ايي... هيو. به رجه سته کردني ئه م باب ته تانه به قوولي ئه رکيکي ئاسان نييه له چيرؤکي مندا لدا.

بويه له ناو چيرؤکه کاني ليند گريندا ميؤ له هه موويان زياتر خوٲندنه وه ي جورا و جور هه لده گريٲت، ته نانه ت ده کرٲت بلٲين که مندا لان به جورٲک ده يخوٲننه وه و، گه وران به جورٲيکي دي.

بو مندا لان ميؤ چيرؤکيکي گه ليک گه شه، چونکه بو پتر ده رباره ي نازايه تي و بويري و به رهن گار بوونه وه ي مه رگ و مه ترسييه.

له کاتي کدا بو گه وران چيرؤکيکي خه مناکه، شاعيرييه و ناسکي و رؤمانسيه تي چيرؤکه که ده گه يه ني. له وه ش قوولتره که ته نيا وه کو چيرؤکيکي مندا لان ته ماشا بکريٲت، گه وره ده توانٲت به ئاساني په ي پي

بهري.

له «پيپي گورهوي دريژ» دا ليندگرين وينهي كچيكي ئازاو بهجهرگ دهكيشيت كه بهتاقى تهنيا له گهل ئهسپيك و مهيمونيك له لادييهكدا دهژيت، پيپي كه جلوبه رگيكي سهيري له بهر دايه و دوو پهلكي سهيري ههيه، خاوهني هيزيكي بي ئه ندره و سامانيكي زوره ده توانيت ژيان به ئازادي و سهرفرازي به سهه بهريت، بهو شيويهيه كه هه موو منداليك خهوني پيوه ده بينيت.

تو بللي شيوازي ژياني پيپي كه دهيه ويت له لادييهكي دوور له شار ژيان بهريته سهه، تاسه ي ليندگرين نه بيت بو ژياني مندالي خوي كه له لادي ده ژيا؟

كه سايه تي ميويش هه وهكو (پيپي گورهوي دريژ) لووتكه يهكي ديكي داهيناني ليندگرين و، رهخنه گراني سویدی به شاکاري له قهله م ددهن، شاکاريك نهك تهنيا له ناو ئه ده بي مندال و گه نجاندا، بگره شاکاريكي ئه ده بييه به شيويهيه كي گشتي.

ئامازە

* پار... لە یادی هەشتا سالی ئەمەنی پەرلە بەخششیدا، وەك ژنە نووسەرێکی بلیمەتی ئەدەبیاتی مندالان گەورەترین نەخۆشخانەیەك لە ستۆكھۆلمی سوید بەناوی ئەووە ناوزەد کرا.

* ئەم ئافەرەتە بلیمەتە، هەرچەندە لە ئەمەنی (٤٥) سالی دا خامە ی هەلگرتوو و دەستی بەنووسین کردوو، بەلام ئیستە لە سەرلەبەری جیهاندا، لە دواي ئۆگست سترنییرگ، ناودارتین نووسەری سویدە و بەرھەمەکانیشی تەرجمە ی هەر هەموو زمانە زیندووکانی مرقۆقیەتی کراوە.

* ئیسترید لیندگریڤ، سەرەرای نووسینی داستانی بچووک و ساکار و جوانی مندالانەیشی، داستان و رۆمانی درێژیی بۆ مندالان و میردمندالان نووسیو، لەوانەیش «میۆ- برایانی شێردل- رۆنیا».

* سویدیەکان، زۆر گلەیی لەو دەکەن کە بۆ خەلاتی نۆبڵ بەم خامە میینە یە نادری. چونکە ئەو خەلاتە نادری بەو کەسانە کە بۆ مندالان و دنیا ی مندالان دەنووسن... سەیرە... بەراستی سەیر.

* بەرھەمەکانی لیندگریڤ، رۆلێکی گەورە و لە بەرچاویان لە پیکهاتە ی میشکی مندالانی سوید و بونیادی ئەندیشە و خەون و لایەنە ئیستییتیکایی و پەرورەدەییە هەیه، کەچی لە رۆمانە ناودارەکانی و ئەو کارەکتەرە رەند و زیندوووانە ی ئەو خولقاندوونی، هەمیشە مندالانی سەرتاسەری جیهان، تارا دەیهکی بەرز، بە هاوخەون و هاو دەم و هاوجیهانی خۆیانی دەزانن...

م. ز

١٩٩٥

سهرنج

تهرجهمه‌ی ئهم دهقه، له دهقی دهسنووسیکی تهرجهمه‌کراوی عه‌ره‌بی،
هونه‌رمه‌ندی لی‌هاتوو دکتۆر فازیل جاف، کاری له‌سه‌ر کراوه.

هه‌ولێر - ١٩٩٥

* وینه‌ی به‌رگ و ناوه‌وه، به‌په‌په‌مووچی کچه هونه‌رمه‌ندی پوس Anja
Skorko.یه.

